

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aristophanis Comoediae Undecim

Graece Et Latine, Ad fidem optimorum Codicum MSS. emendatae cum nova octo Comoediarum interpretatione Latina, & notis ad singulas ineditis Stephani Bergleri nec non Caroli Andreae Dukeri ad quatuor priores. Accedunt Deperditarum Comoediarum Fragmenta, A Theod. Cantero Et Gul. Coddæo Collecta, ...

Aristophanes

Lugduni Batavorum, MDCCLX

Εἰρήνη - Irene, vel Pax

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1115](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1115)

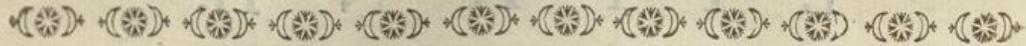
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΕΙΡΗΝΗ.

ARISTOPHANIS
IRENE, VEL PAX.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ. DRAMATIS
PERSONAE.

ΟΙΚΕΤΗΣ.	SERVUS.
ΕΤΕΡΟΣ ΟΙΚΕΤΗΣ.	ALTER SERVUS.
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.	TRYGAEUS.
ΠΑΙΔΕΣ ΤΡΥΓΑΙΟΥ.	LIBERI TRYGAEI.
ΕΡΜΗΣ.	MERCURIUS.
ΠΟΛΕΜΟΣ.	BELLUM.
ΚΥΔΟΙΜΟΣ.	TUMULTUS.
ΧΟΡΟΣ ΓΕΩΡΓΩΝ ΑΘΜΟΝΕΩΝ.	CHORUS AGRICOLARUM ATHMONENSIVM.
ΘΕΡΑΠΩΝ ΤΡΥΓΑΙΟΥ.	FAMULUS TRYGAEI.
ΙΕΡΟΚΛΗΣ.	HIEROCLES.
ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ.	FALCARIUS.
ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.	CRISTARIUS.
ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.	LORICARIUS.
ΣΑΛΠΙΓΓΟΠΟΙΟΣ.	TUBIFEX.
ΚΡΑΝΟΠΩΛΗΣ.	GALEARUM PROPOLA.
ΔΟΡΤΕΟΟΣ.	HASTARIUS.
ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.	PUER LAMACHI.
ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΤΜΟΥ.	PUER CLEONYMI.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΕΙΡΗΝΗ.

ΟΙΚΕΤΗΣ, ΕΤΕΡΟΣ ΟΙΚΕΤΗΣ.

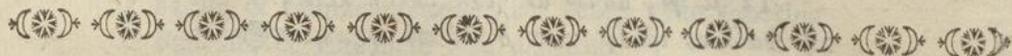
- ΙΚ. Αἶψ', αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα καθάρω.
 ΕΤ. Ἰδύ. ΟΙΚ. Δὸς αὐτῷ τὰ κέικατ' ἀπλημδῶρα.
 ΕΤ. Καὶ μή ποτ' αὐτῆς μᾶζαν ἰδίῳ Φάγοι.
 ΟΙΚ. Δὸς μᾶζαν ἐτέραν ἐξ ὀνίδων πεπλασμένῳ.
 5 ΕΤ. Ἰδέ μάλ' αὐθις. ΟΙΚ. Πῦ γδ', ἦν νῦν δ' ἤφερες;
 Οὐ κατέφαγεν; ΕΤ. Μὰ τ' Δί', ἀλλ' ἐξαρκάσας
 Ὀλλω εὐκαίφα σκευκλήσας τῶν ποδῶν.
 ΟΙΚ. Ἄμ' ὡς τάχιστα τείβε πολλὰς ἔ πικνάς.
 ΕΤ. Ἄνδρες κοροσλόγοι, κοροσλάθεοτε πρὸς θεῶν,
 10 Εἰ μή με βύλευθ' ἀποπνιγέτω σείιδεῖν.
 ΟΙΚ. Ἐτέραν, ἐτέραν δὸς παιδὸς ἠταιρηκότ'.
 Τετάρτη μὲν γὰρ φησὶν ἐπιθυμεῖν. ΕΤ. Ἰδύ.
 Ἐπὸς ῥέ, ὦ ἴδρες, ἀπολελυθᾶν μοι δοκῶ.
 Οὐδεὶς γδ' ἂν φαίη με μάτθοντ' ἐάδιεν.
 15 ΟΙΚ. Αἰετοὶ φέρ' ἄλλω, χᾶτέραν μοι, χᾶτέραν,
 Καὶ τείβ' ἐτέρας γε. ΕΤ. Μὰ τ' Ἀπόλλω γὰρ μ' εἶ.
 Οὐ γδ' εἶθ' οἷός τ' εἴμ' ὑπερέχειν τ' ἀντλίας.
 Αὐτῶν ἄρ' οἶσα κοροσλαβῶν τ' ἀντλίαν.
 ΟΙΚ. Νῆ τ' Δί' ἐς κόρακάς γε, ἔ σαυτὸν γε πρὸς.
 20 ΕΤ. Ὑμᾶν δὲ γ', εἰ πῖς οἶδε, μοι κατεπάτω,

v. 1. Αἶψ] Duo servi occupati sunt in saginando Scatibaco, quorum alter ei praebet cibum, alter praeparat.
 v. 4. Μᾶζαν ἐξ ὀνίδων πεπλασμένῳ] Proprie μᾶζα est ἄσπ', ex farina & oleo, vel etiam lacte, & dicitur a μάτθω, unde etiam conjunctim dicitur μᾶζαν μάτθων, ut in Equit. v. 55. ἰμὲ μᾶζαν μαμάθω. & v. 1100. μαζίσκος διαμαζμῆνας. v. 1163. μαζίσκον ἐξ ὀνίδων μαμαζμῆνας. Hic autem improprie & ridiculi causa μᾶζα accipitur pro turunda stercorea. Quemadmodum etiam verbum μάτθω improprie de pinfendo stercore usurpat in Pluto v. 304. ἐπίσπον ὡς ὄντας κότερας μαμαζμῆνον κότερ ἰσθίον, αὐτὴ δ' ἰματῆν αὐτοῖς.
 v. 5. Νῦν δ' ἤφερες] Ita omnes. debet vñ δὲ ἄσπρος.
 v. 7. Ἐκαίφα] In Vespis v. 797. & ἐπίμαζον in Equitibus v. 490. ἀκαίφαι in Avibus v. 530. Ibid. simplex κᾶπ'α v. 246. & in Ecclesiāz. v. 633. ubi

κᾶπ'ιν ἀφῆτα. Hinc πανσικᾶσπ, de qua mox ad v. 14. v. 10. Εἰ μὴ με βύλευθ' ἀποπνιγέτω σείιδεῖν] In Ecclesiāz v. 370. α πότμη. Εὐκαίφα μὲ με περιέτω διαρμαζήτα. Ibid. v. 1045. μαμαμάς με περιέτω ἐλεβήμον ὑπὸ τῆσδ' ἀσπίδα. Vid. ibid. v. 1063. Idem significat περιέτω. In Vespis v. 437. περιέτω ἔτω μ' ὑπ' ἀσπίδα βαρῶσιν χειρῆμον; In futuro autem utitur verbo περιέτωσθαι, in Acharn. v. 55. ὦ Τριπίδαμ, καὶ Κεῖσι, περιέτωσθί με; in Thesmoph. v. 705. ἀλλὰ τὸ μόνον τῶ κτε με περιέτωσθ' ἀπεσπρῆμι; in Nubibus v. 124. ἀλλ' ἔ περιέτωσθί μ' ὁ θεὸς Μιχαήλεις ἀναπρον. & alibi.
 v. 11. Παιδὸς ἠταιρηκότ'] V. G. Ganymedis; infra, v. 724. τῶν Γαιουμάδος ἀμέροσται στήσονται.
 v. 14. Οὐδεὶς γὰρ ἂν φαίη με μάτθοντ' ἰσθίον] Solebant enim servi inter pinfendum vorare; Scholia: ἰσθῆσαι γὰρ ἄμα τῶ μάτθω ἰσθίον. Hinc iis collare quoddam

ARISTOPHANIS

I R E N E, VEL P A X.

SERVUS, ALTER SERVUS.

ERV. Fer, fer turundam quam citissime scarabaeo.

ALT. Ecce. SERV. Da perditissimo illi.

ALT. Atque utinam nunquam turundam hac suaviorem comedat.

SERV. Da turundam aliam e stercore asinino paratam.

5 ALT. Ecce autem rursus. SERV. Ubi vero est, quam nunc ferebas?

Nonne devoravit eam? ALT. Imo profecto ereptam

Totam deglutivit rotundatam pedibus.

SERV. Sed quam primum tere multas & crebras.

ALT. Viri sterquilinilegi, juvate, per Deos obsecro,

10 Nisi vultis committere ut stranguler.

SERV. Aliam, aliam da pueri cinaedi:

Tritam enim se ait cupere. ALT. Ecce.

Uno quidem crimine, ô viri, solutus mihi videor;

Nemo enim dixerit me inter pinsendum comedere.

15 SERV. Ah! fer aliam, & aliam, & aliam:

Et tere alias etiam. ALT. Non ego profecto.

Non enim amplius durare possum apud antliam.

Ipsam ergo sumam & feram antliam.

SERV. Ita certe fer eam in malam rem, & te ipsum insuper.

20 ALT. Vestrum autem, si quis novit, dicat mihi,

Unde

XIO

dam ligneum latum circumponebatur collo, ne manus ori admoveere possent, quod dicebatur *παισιματῆρ* a *παῖσι*, prohibere, & *ἀνάστυ*, vorare, diētum; de quo Jul. Pollux VII. 20. τὸ γὰρ μὴ τοῖς οὐκείτοις τοῖς ἐσθῶν ἐργαζομένοις ὑπὲρ τῆς μὴ κατὰ τὴν ἀσπίδα περιθιμένοι, παισιματῆρ διομαζέται προχοῆς μυχάμμου ὄν, τῶν τραχύτων περιμαζέμενον, ὡς ἀδυστήρι τῶν σέματι τὰς χεῖρας προσάγειν. Quod vero servis intus (in mola) laborantibus, ne farinam devorent, circumponitur, pausicape nominatur, & instrumentum erat in forma rotas, collo adaptatum, ne ori manus admoveere possent.

vl. 17. Ὁ γὰρ ἴδ' οὐκ ἔ' εἰμ' ὑπερέχειν ἀντλίας] Antliam nunc vocat mactram illam, in qua pinsabat stercus, propter tetrum odorem, per metaphoram ab antliis navium, quibus sentina exhauritur, quarum odor est teterrimus; nam aqua diu consistens in fundo

navium pessime olet; Scholiastes ad Equites vl. 432. ἴσθιον δὲ ἔρι ἰσάμην καὶ χροῖζον τὸ ἴδαρ κακίστων ὀσάδων, unde antliis etiam *δυσάδεις*, graveolentes, dicit Pifides apud Scholiastem: ἐκ τῶν ἰχθυῶν τὰς δυσάδεις ἀντλίας. Est autem proprie, ἔχ' οὐκ ἔ' εἰμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας, Non possum superare laborem in haurienda sentina, nimis ubertim affluente, id est, vincor labore, & *δύσκαρ* ἀντλίας καὶ ὑπερέχειν τὸ πρᾶγμα, ut, hunc locum citans, dicit Scholiastes ad Equit. vl. 432. Sed servus iste apud Aristophanem metaphorice loquitur, & vult dicere, se odorem mactrae ferre non posse; unde Scholia: ὑπερέχειν ἀντλίας τὴν ἀντλίαν, καὶ περιμαζέσαι τὴν ὀσμὴν. Scholiastes Euripidis in Hippolyto vl. 767. ubi Χαλεπὰ δ' ἐπέαντι δὲα συμαζέ, fere Comici nostri verbis utitur, cum inquit: ἀπὸ μετασφᾶς τῶν ἐν μὴ μὴ τῆς ἀντλίας ὑπερέχειν δύσκαρ.

- Πόθεν ἀν πειράμιω ῥίνα μὴ τετημηδίω.
 Οὐδὲν γὰρ ἔργον ἢν ἄρ' ἀθλιώτερον,
 ἢ κληθάρω μάλλον ἢ παρέχειν ἐοδίειν.
 Ὑς μὲ γὰρ, ὡσπερ ἀν χέση πῆ, ἢ κύων,
 25 Φαύλωσ ἐρείδῃ τῆτο δ' ὑπὸ Φρονήματῳ
 Βρεμβύεται τε ἔξ Φαγῖν Οὐκ ἀξιοί,
 ἢν μὴ ὠδραθῶ τεύλασ δι' ἡμέρας ὄλης,
 Ὡσπερ γυναικὶ γρηθῖλλω μεραγμηδίω.
 Ἄμ' εἰ πέπανῳ ἢ ἐδάδῃσ, σκέλομαι,
 30 Τηδὶ παροίξασ τ' ἴδῃσ, ἢνα μὴ μ' ἴδῃ.
 Ἐρείδε, μὴ παύσαιο μήποτ' ἐοδίω
 Τέωσ, ἔωσ σαυτὸν λάθῃσ Διαφραγείσ.
 Οἶον δὲ κύφασ ὁ κατὰρατῳ ἐοδίῃ,
 Ὡσπερ παλαιῆσ ὠδραθῶν τῆσ γομφίωσ.
 35 Καὶ παύλα τ' κεφαλίω τε ἔξ τῶ χεῖρέ πωσ
 Ὡδὶ σπειάγων, ὡσπερ οἱ τὰ χονία
 Τὰ παχέα συμβάλλοντεσ εἰσ τὰσ ὀλκῆδασ.
 Μιαρὸν τὸ χεῖμα ἔξ χέκοσμον ἔξ βορὸν.
 Χ' ὅτε ποτ' ἐπὶ δαιμόνω ἢ προσβολῇ;
 40 ΟΙΚ. Οὐκ οἶδ'. Ἀφροδίτησ μὲ γὰρ ἔμοι Φαίει),
 Οὐ μὲν Χαείπαν γε. ἔξ γὰρ ἐστ'; Οὐκ ἐοδ' ὅπωσ
 Τῆτ' ἐπὶ τὸ πέρασ ἔξ Δίοσ Καταβάτε.
 Ε.Τ. Οὐκῆν ἀν ἴδῃ τ' θεατῶν πῆ λέγει
 Νεαῖασ δοκισσοφῳ τὸ δὲ σφῆγμα πῆ;
 45 Ὁ κληθάρῳ δὲ πῆσ πῆ; κατ' αὐτῶ γ' ἀνῆσ
 Ἰωνίωσ πῆσ Φησὶ ὠδραθῶν.
 Δοκίω μὲ, ἐσ Κλέωνα τῆτ' ἀνίτῃ),
 Ὡσ κείνῳ ἀναιδασ τ' σπατίλλω ἐοδίῃ.
 Ἄμ' εἰσῶν τῶ κληθάρῳ δάσω πῆω.

ΟΙΚ.

v. 25. Φαύλωσ ἐρείδῃ. Id est, φαύλωσ ἰσθίω, ut loquitur in Equitibus v. 1286. infra v. 31. ἐρείδε, μὴ παύσαιο μήποτ' ἰσθίω. φαύλωσ pro facile facere occurrit apud Comicum. Ἐρείδων autem est magno nisu aliquid facere, h. l. edere. Metaphora a remigantibus, ut dicit Scholiastes, qui obvixi torquent spumas, ut loquitur Virg.

v. 26. Βρεμβύεται. In Lystrata v. 839. δουκλαῖτω πῆσ ἰμὶ καὶ ἐπειδύεται.

v. 28. Ὡσπερ γυναικὶ γρηθῖλλω. Apparet mulieres estare solitas ovas rotundas, ut etiam Scholiastes dicit.

v. 30. Παροίξασ τῆσ ἴδῃσ. Modice aperire Januam, ut sit semiadaperta. Euripides aliter in Iphigenia ad Aulidem v. 857. τίς ἔξ κλειῶν πύλασ παροίξασ; Quis me vocans portas aperuit?

v. 31. & 32. Μὴ παύσαιο μήποτ' ἰσθίω τῆσ ἰσθῶσ σαυτὸν λάθῃσ διαφραγείσ. Phoenicides Comicus apud Athenaeum X. p. 415. — ἔξ τῳ, ὡσπερ οἶδασ, ἰσθῖω Μίχαρε ἀν δίδω τῆσ, ἢ λάθῃ διαφραγείσ. Iste, ut nosti, comest, quamdiu cibum dederit aliquis, aut quoad imprudens dirumpatur. Ibid. p. 416. Anaxilāus Comicus: Διαφραγῆτω ἀπὶ τῳ δειπῶν τῆσ εὐ, μὴ κτησῆσ μὲν τῳ. Dirumpatur & alius aliquis bene coenando, non solus Cestias.

v. 36. Ὡσπερ οἱ τὰ σπονία τὰ παχέα συμ. — Citat Scholiastes Euripidis ad Orestem v. 322. Sunt autem isti σπονιομυθῶν ῥηθῖωσ.

v. 39. Χ' ὅτε ποτ' ἐπὶ δαιμόνω ἢ προσβολῇ. Duplex inest his sententia; Primo; Cuius Dei attributum est haec avis? Sive, cui Deorum est propria? quia singulis Diis aliquae aves attribuuntur, ut Junoni Pavo, Minervae Noctua &c. Deinde, cujus pestis & ira Deum? ut loquitur

- Unde emam nasum non perforatum.
 Nullum enim opus aerumnosius est,
 Quam Scarabaeo pinsentem dare edere.
 Nam sus aut canis ita ut cacaveris,
 25 Facile & obnixe comedit: iste autem prae superbia
 Fastidit, & comedere non dignatur,
 Nisi toto die teram & apponam ei,
 Tanquam mulieri turundam pistam. (subactam)
 Sed an desierit edere videbo
 30 Sic paullum aperiens januam, ne me videat.
 Incumbe, ne desinas unquam edere
 Tantisper dum imprudens difrumparis.
 En, ut pronus vorat execrabilis ille,
 Tanquam luctator maxillam movens.
 35 Caput interea manusque quodammodo
 Circumducens ita ut illi, qui rudentes
 Illos crassos contorquent ad naves onerarias.
 Res immunda, & foetida & vorax est iste scarabaeus.
 Cujusnam deorum est hoc peculium?
 40 SERV. Nescio; Veneris enim esse non videtur mihi,
 Nec tamen Gratiarum: cujus ergo est? Necesse est
 Ut hoc monstrum sit Jovis Elicii.
 ALT. Jam igitur spectatorum aliquis forte dicat,
 Juvenis, *inquam*, opinione sua sapiens: quid hoc rei est?
 45 Scarabaeus quorsum pertinet? Deinde ipsi vir
 Jonicus aliquis assidens dicat:
 Ad Cleonem, puto, pertinet hoc;
 Nam ille impudenter merdam comedit.
 Sed ingressus scarabaeo dabo bibere.

SERV.

quitor Virgilius; vox enim προσκολλησθαι etiam pognam significat? Scholiastes: προσκολλησθαι, ἢ ἐπιπλεῖν, ἢ τὸ δαίμονος ἐπιπλεῖν. Synesius Epistola 57. οὐ δαίμονων οὐδὲ προσκολλησθαι τὰ γινόμενα δὲ Ἄνδρονικου. Si illa, quae per Andronicum sunt, afflictiones sunt a daemonibus proficiscentes. Antipho Teratologia II. Orat. 3.

vs. 40. Ἀποδίδως μὲν ἔμοι φαίμεται] Non videtur Veneris attributam esse, ἐπεὶ αὐτὴ μὲν μύριος χάρμη, ὃ δὲ δουλόδωτος ἐστὶ, ut inquit Scholiastes. Quoniam huic (nempse Venus) unguentis gaudet, iste autem, (Scarabaeus) male olet.
 vs. 41. Οὐ μὲν χάρων γὰρ] Quia non est animal χάρων nec ἀνθρώπων.

vs. 42. Διὸς καταβάντος] Quasi dicas: Jovis, in fulmine descendit; ut Virgil. de pluvia: Jupiter & laetis descendit plurimus imbris. Jul. Pollux IX. 41. καὶ καταβάντος ἐκείνου (τὸ βῆμα). καὶ τὸν διὰ τὸν ἐστὶ ἀντὶ κα-

ταβάντος. Etiam καταβάν, id est, descendere, dicebant fulmen, & Jovem, quia in eo esset, Destensorum. Latine dici posse videtur viris doctis Jupiter Elicius. Etiam ipsum fulmen ita dicitur apud Aeschylum in Prometheus vs. 359. Ἄλλ' ἴδμεν αὐτῷ Ζηνὸς ἀγρυπνον βῆμα καταβάντος κερκιδὸς ἐκπνέων φλόγα. Sed in illum irruit Jovis vigilans telum, Fulmen (inquam) caducum exspirant flammam.

vs. 43. Εἶδον] Scribendum omnino εἶδον, ut habet Editio Farrei.

vs. 47. Δουκίον] Hoc Ionicum est pro δουκίον; fingit autem Ionicum hominem haec dicere, & est Mimesis.

Ibid. Ἐξ κλίωνα] Qui erat Coriarius. male autem olent coria non minus ac scarabaeus iste, aut ejus esca. Hinc ad Cleonem in Eucicibus vs. 887. ἐκ ἐσκαρῶν ἀποσβεσθὲν βόρην κἀντιπρὸς ἕζων;

K.

Citat
 uen

plex
 is Diis
 nervae
 ut lo-
 quatur

- 50 ΟΙΚ. Ἐγὼ δὲ τὸ λόγον γὰρ τοῖσι παιδίοις,
 Καὶ τοῖσιν ἀνδρείοις, καὶ τοῖς ἀνδράσι,
 Καὶ τοῖς ὑπὲρ τέτοιον ἀνδράσι Φραίσω,
 Καὶ τοῖς ὑπερμιωρέουσιν ἔτι τέτοις μάλα.
 Ὁ δεσπότης με μάλιν) καινὸν τρόπον,
 55 Οὐχ ὄναρ ὑμεῖς, ἀλλ' ἕτερον καινὸν πάντα.
 Δί' ἡμέρας γ' εἰς τὸ ἕρανον βλέπων,
 Ὡδὲ κεχλιῶς λαιδορεῖται τὰ Διί,
 Καὶ Φησιν, ὦ Ζεῦ, τί ποτε βυλβύβη ποιεῖν;
 Κατάθε το κόρημα· μὴ κόρη τ' Ἑλλάδα.
 Ἔα ἔα.
 60 Σιγῆσαθ', ὡς Φωνῆς ἀκχεῖν μοι δοκῶ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ, ΟΙΚΕΤΗΣ.

- ΤΡ. ὦ Ζεῦ, τί δρασεῖς πρὸς ἡμῶν τὸ λεόν;
 Λήσεις σεαυτὸς τὰς πόλεις ἐκκοκκίσεις.
 ΟΙΚ. Τὴτ' ἐπὶ δῆλα τὸ κακὸν αὐτ', οὐ γὰρ ἄλερον.
 Τὸ γὰρ ὠδὲ δειγμα τὸ μανῶν ἀκχεῖτε.
 65 Ἄ δ' εἴτε φρῶτον, ἢ νικ' ἤρχεθ' ἢ χολῆ,
 Πθίσεαθ'. ἔφασκε γὰρ πρὸς αὐτὸν εἰθαδί.
 Πῶς ἂν ποτ' ἀφικοίμην ἂν θύθ' ἔ Διός;
 Ἐπειτα λεπὰ κλιμάκια ποιέμεν,
 Πρὸς ταῦτ' ἀνερχοίμην ἂν εἰς τὸ ἕρανον,
 70 Ἔως ξυωτεῖβη τὸ κεφαλῆς καταρρυεῖς.
 Ἐχθὲς δὲ μὲν ταῦτ' ἐκφθαρεῖς, ὅσα οἶδ' ὄποι,
 Εἰσῆγαγ' Αἰτναῖον μέγιστον κάρθαρον.
 Καίπειτα τῆτον ἰπποκομοῖν μ' ἠγάγησε.
 Καὶ τοὺς καταψῶν αὐτὸν, ὡσαῦτ' πωλίον,
 75 ὦ Πηγάσιόν μοι, Φησί, γένναῖον πλερόν,
 Ὅπως πετήσῃ μ' θύθ' ἔ Διὸς λαβῶν.

'Αλλ',

· v. 56. Δ' ἡμέρας] Supra v. 27. δ' ἕως ἡμέρας. Vide ad Ranas v. 261.
 Ibid. Εἰς τὸν ἕρανον βλέπων ὡδὲ κεχλιῶς. In Avibus v. 265. καὶ τοὺς κλιμάκια γ' εἰς τὸν ἕρανον βλέπων.
 v. 61. ὦ Ζεῦ, τί δρασεῖς πρὸς ἡμῶν τὸν λεόν;] Sophocles in Ajace v. 506. ὦ Διέποντ' ἄσας, τί ποτε δρασεῖς μοι. O Ajax Domine, quid agis, quid moliris?
 ubi Scholia: ἰπποκομῆς δράσαι, vis facere. Sic: ἰγρασίους.

quid facere paras? apud eundem in Philoctete v. 1239. Sic πολικασίους, παραδωσίους, ἀπὸ λαζίους omnia apud Thucydidem: & in Glossis, διπποκομῆς, Coenaturio.
 v. 62. Ἐκκοκκίσεις] Scholia: ἐκκοκκίσεις ἀπὸ μεταφορῆς τῶν κούκων, τῶν τὸς κούκων καθαγομένων. Id est, vastant, metathora a malis Punicis, quae a granis purgantur. Occurrit & in Lystrata v. 364.
 v. 65. Ἡ χολῆ] Hinc χολῆν insanire in Nubibus v. 833. v. 72.

- 50 SERV. Ego autem hanc rem pueris
Et adolescentibus, & viris,
Et illis viris, qui hos aetate superant, narrabo,
Et omnino grandaevus etiam viris:
Herus meus insanit novum in modum,
55 Non quo vos, sed alio plane novo.
Nam interdiu in coelum suspiciens,
Sic ore hiantes, increpat Jovem,
Aitque: ô Jupiter quid vis facere?
Depone scopas: ne verras Graeciam.
Eja, eja.
60 Silete; nam vocem audire mihi videor.

TRYGAEUS, SERVUS.

- T**R. ô Jupiter, quid facere vis nostro populo?
Evertes imprudens urbes tuas.
SERV. Hoc nimirum illud malum est ipsum, de quo ego dicebam;
Nam specimen insaniae ejus auditis.
65 Illa autem quae dixit, cum primum incepit bilis, (infania)
Audietis: dicebat enim ad se ipsum in hoc loco:
Quomodo possem ad Jovem pervenire?
Deinde tenues scalulas fabricans,
Ad has se fursum trahebat in coelum,
70 Donec confregit capitis partem delapsus.
Postea heri egressus, nescio quorsum,
Introduxit Aetnaeum maximum scarabaeum:
Et deinde me ejus equisonem esse coëgit.
Atque ipse demulcens eum, tanquam pullum equinum,
75 ô Pegasule, inquit, ales egregie,
Fac ut, me in tergum tuum suscepto, voles ad Jovem.

Sed

vf. 72. Αἰτναῖον μέγιστον κάρδαρον] Praegrandem vult
dicere; nam Αἰτναῖος per se magnum significat. So-
phocles in Oedipo Coloneo vf. 304. γυναῖχ' ἐπὶ τείχε-
σαν ἄσπον ἡμῶν, Αἰτναλας ἐπι πώλες βεβύσαν. Mulierem
video ad nos accedentem, quae grandi videtur equo. ubi
Scholia: ἀπὸ τῆς μεγάλης. A monte Aetna. Plautus
Mil. Glor. Act. IV, Sc. II, vf. 73. Aetna non aequae est
alia.

vf. 76. Ὅπως πετήσει μ' εὐθὺς τῷ Διὶ κελεύει] Ordo:
ὅπως λαβὼν με πετήσει εὐθὺς τῷ Διὶ. Deest autem ἔρα, ἰ-
de, aut simile, ut in Nubibus vf. 1467. νῦν ἔν, ὅπως αἰ
φίληται, τὸν Χαίρωντα τὸν μικρὸν καὶ Σαυράτη ἀπολοῖς
μὲν ἑμῶν.

Ibid. Εὐθὺς τῷ Διὶ] Infra vf. 820. ὡς χαλεπὸν ἦν αἰ-
ελεῖν εὐθὺ τῶν Θεῶν. aliter eadem sententia iuxta vf. 161.
εὐθὺς χάρη. Διὶ εἰς αἰθέρα.

M m m m

Ἄλλ', ὅ, πὶ παιῖ, τιδὶ ἀγκύρας ὄλομαι.
 Οἶμοι πάλας ἴτε δαῦρο, δαῦρ', ὦ γείτονας.
 Ὁ δεσπότης γὰρ μὲς μετέωρ' αἴφεται
 80 Ἰππηδὸν εἰς τ' αἴρ', ὅπ' ἔ' κενθάρε.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ
 ΑΝΟΜΟΙΟΜΕΡΕΣ.

- ΤΡ. Ἦσυχ', ἦσυχ', ἡρέμα, κείθων.
 Μὴ μοι σοβαρῶς χεῖρ' ἴσιν,
 Εὐθὺς ἀπ' ἀγκύρας ῥάμην πίσυραι,
 Περὶ δὲ ἰδίης καὶ ἀγαλῆς
 85 Ἄσθεν ἴσας πέρυγαν ῥάμην.
 Καὶ μὴ πᾶσι μοι κακόν, ἀντιβόλῳ
 Σ'· εἰ δὲ ποιήσεις τέτο, κατ' οἴκους
 Αὐτῶ μείνον τῶς ἡμετέρους.
 ΟΙΚ. Ὡ δεσποτ' ἀναξ, ὡς ὠδ' ἀπαιεῖς.
 90 ΤΡ. Σίγα, σίγα.
 ΟΙΚ. Ποῖ δὴτ' ἄλλως μετεσροκοπεῖς;
 ΤΡ. Ὑπὲρ Ἑλλήνων πάντων πέτομαι,
 Τόλμημα νέον παλαμμοσίδου.
 ΟΙΚ. Τί πέτῃ; τί μάτιον ἔχ' ὑγιάνεῖς;
 95 ΤΡ. Εὐφρομεῖν ζῆν, καὶ μὴ φλαῦρον
 Μηδὲν ζεύζειν, ἀλλ' ὀλολύζειν.
 Τοῖς τ' ἀνθρώποισι φράσον σιγᾶν,
 Τῶς τε κοσῶνας καὶ τὰς λαύρας
 Καυαῖς πλίνθοισιν ἀνοικοδομεῖν,
 100 Καὶ τῶς ὠρακίῃς ὀπικλείειν.

vf. 80. Ἰππηδὸν] Aeschylus in Supplicibus vf. 438.
 Vide ad vf. 491.
 vf. 81. Κείθων] Scholla: κυρίως ὁ ἴν'· τὴν δὲ ὑποκο-
 μωσικῶς, ὡς κείθων. Proprio κείθων est asinus; nunc autem
 in forma deminutiva κείθων pro κείθων. Derivatur au-
 tem vox κείθων a κείθων asinus; quia Scarabaeus in
 fimo asinino generatur, eoque delectatur; hinc etiam
 supra vf. 4. ἴσας dabit comedendas Scarabaeo.

vf. 83. ῥάμην πίσυραι] Thucydides II. τῇ δυνάμει τῶ
 πλείον πύσιν, ἢ τῇ γνάμει ἰππύχονται. Viribus potius, quam
 consilio fruti aggrediuntur. Idem valet ποσειδόντες. No-
 ster in Pluto vf. 449. ποσειδόντες ἢ δυνάμει ποσειδόντες;
 vf. 84. Ἰδίης] In Ranis vf. 237. καὶ πρᾶξις ἰδίης πάλας.
 vf. 89. Ὡ δεσποτ' ἀναξ] Deorum titulus videtur
 fuisse ἀναξ, sed quo servi etiam heros quandoque in-
 signirent; Euripides in Hippolyta vf. 83. ἀναξ, θεὸς
 γὰρ.

Sed quid faciat volo videre sic transpiciens.

Hei mihi misero, adeste huc, adeste, ô vicini;

Herus enim meus sublimis tollitur

80 In aërem equitis ritu in scarabaeo.

SYSTEMA PER PERICOPEN PARTIUM DISSIMILIIUM.

TR. Placidus, placidus, sensim, ô scarabaeae,

Ne mihi ferociter nimis incede,

Statim a principio robore fretus,

Priusquam sudaveris, & solveris

85 Artuum nervos vehementi alarum motu.

Et ne spira mihi malum odorem, obsecro

Te: si autem feceris hoc, in aedibus

Isthic mane nostris.

SERV. ô Here mi domine, ut deliras.

90 TR. Sile, file.

SERV. Quorsum ergo sic temere sublimis volitas?

TR. Pro tota Graecia volito,

Facinus audax & infolens molitus.

SERV. Quid volitas? quid frustra insanis?

95 TR. Ore favere decet, & nihil mali

Omnino mutire, sed bona verba dicere.

Hominibusque dic ut sileant,

Atque ut fimeta & cloacas

Novis lateribus instaurent,

100 Podicesque claudant.

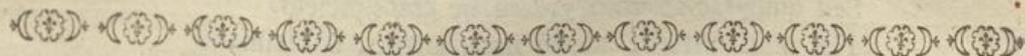
ὁ δὲ θεοπότης καλῶν χειρῶν, Ὁ Ἄναξ; oportet enim dominus vocare deos. Forte ἀνάξια vocat eum, quia sublimis volat propior diis: ita putat Scholiastes.

vs. 89. Παραπαύεις] In Pluto vs. 508. λυγρὴν καὶ παραπαύειν.

vs. 96. Ὀλοδοξέειν] Est jubulare & cum acclamatione precari. Recte autem jungit cum εὐφημίῳ, hoc enim ipsum est; sic Aeschylus in Agamemnone

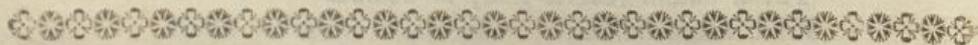
vs. 28. ὀλοδοξέειν εὐφημίῳ — ἐποδοξέειν i. e. interprete Stanlejo: "Ovationem bene auspiciantem alacriter accinere. Ibidem vs. 604. ὀλοδοξέειν ἀλλῶ. ἀλλῶθεν κατὰ πλοῖον ἔλασκον εὐφημῶντες. Clamorem festivum hinc inde per urbem sustulerunt benedicentes. Haec fere ex Notis Florentis.

vs. 100. Καὶ πῶς προαίτιος ἐπιπλασίῳ] Infra vs. 150. μὴ βδελύσῃ, μὴ δὲ χεῖρῶν ἡμερῶν τριῶν. ὡς εἰ &c.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΤΕΡΟΝ.

- ΟΙΚ. Οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσωμ', ἢν μή μοι Φεάσις,
 Ὅποι πέτεαζ ἀφροεῖ. ΤΡ. Τί δ' ἄλλο γ, ἢ
 Ὡς τ' Δί' ἐς τ' ὕρανον. ΟΙΚ. Τίνα νῦν ἔχων;
 ΤΡ. Ἐρησόμην ἐκεῖνον, Ἑλλήνων πέρι
 105 Ἀπαξαπάντων ὅ, π ποιῆν βελβλέ.)
 ΟΙΚ. Ἐάν δέ μὴ σοὶ καταχρησθήσῃ. ΤΡ. Γεάφομα
 Μήδοισιν αὐτὸν προδιδόναι τ' Ἑλλάδα.
 ΟΙΚ. Μὰ τ' Διόνυσον, ὅδε ποτε ζῶντός γ' ἐμῆ.
 ΤΡ. Οὐκ ἔτι ᾤσθαι ταῦτ' ἄλλ'. ΟΙΚ. Ἰγ. ἰγ. ἰγ.
 110 ὦ παιδί', ὁ πατὴρ ἀπλιπῶν ἀπέχε.)
 Ὑμᾶς ἐρήμεις εἰς τ' ὕρανον λάθρα.
 Ἄλλ' ἀπιβόλειτε τ' πατέρ', ὧ κακοδάμνα.

ΠΑΙΔΕΣ ΤΡΥΓΑΙΟΥ, ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Σύστημα ἕτερον ἀνομοιομερές.

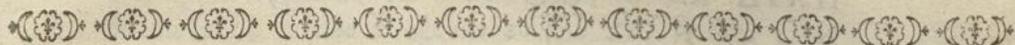
- ΠΑΙΔ. ὦ πάτερ, ὦ πάτερ, ἄρ' ἐτυμός γε
 Δώμασιν ἡμετέροις φάτις ἦκῃ,
 115 Ὡς σὺ μετ' ὀρεῖσθαι, ἀπλιπῶν ἐμῆ,
 Ἐς κόρακας βαδιεῖ μεταμάνη;
 Ἔστι π πάνθ' ἐτύμως; εἶπ', ὦ πάτερ, ὅτι φιλεῖς με.
 ΤΡ. Δοξάσαι ἐστὶ κόρακ' τὸ δ' ἐτήτυμον ἀχθόμεν ὑμῶν,
 Ἠίκα' ἀν αἰτίζητ' ἄριστον, πάπαν με καλῶσαι,
 120 Ἐνδον δ' ἀργεῖσι μινδὲ φακᾶς ἦν πάνυ πάμπαν.
 Ἦν δ' ἐγὼ εὖ φράξας ἔλθω πάλιν, ἔξετ' εἰ ὄρα.
 Κολλύρασι μεγάλην, καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῆ.

ΠΑΙΔ.

vf. 101. Οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσωμαι] Ita & in Pluto vf. 18. Euripides in Hippolyto vf. 604. ἐκ ἔσθ', ἀκούσας δὲ δὴν, ὅπως σιγήσωμαι. Non posse fieri ut tacuam, cum tam atrociam audierim.
 vf. 105. Ὅ, τι ποιῆν βελβλέται] Supra vf. 58. ὦ Ζεῦ, τί ποτε βελβλέται πᾶσι.
 vf. 106. Ἐάν δέ μὴ σοὶ] Deest σοὶ in Edd. pristinis.
 110 versus iuvatur.
 Ibid. Γεάφομαι] Notantur Athenienses ut: φλέγομαι.

Si nec Jupiter est securus.

vf. 107. Μήδοισι προδιδόναι τὴν Ἑλλάδα] Infra vf. 405. dicit Solem & Lunam id facere: ἢ Σελήνη χ' ὦ πάντες γῆ. Ἦν δὲ μὴν ἀπιβόλαισι πολλὸν ἴδην χροῖον· τοῖς βασιλέροισι προδιδόναι τὴν Ἑλλάδα.
 vf. 109. Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα] In Nubibus vf. 698. idem.
 vf. 113. Ἐτυμός — φάτις] Euripides in Iphigenia Aulidis vf. 795. εἰ δὲ φάτις ἴτυμος. Si modo vera est fama.

ALIUD SYSTEMA.

- SERV. Nulla ratione filebo, nisi mihi dixeris,
 Quorsum volare cogites. TR. Quorsum, nisi
 Ad Jovem in coelum. SERV. Qua mente?
 TR. Interrogaturus ipsum de Graecis
 105 Universis, quid facere illis constitutum habeat.
 SERV. Si autem id tibi non dixerit? TR. Scribam ei dicam
 Ut qui prodāt Graeciam Persis.
 SERV. Nunquam, ita me Bacchus amet, me vivo *facies hoc.*
 TR. Fieri aliter nequit. SERV. Iu! iu! iu!
 110 ô Liberi, pater *vester* abit relinquens
 Vos solos, in coelum clam.
 Sed orate patrem, ô miseri.

LIBERI TRYGAEI, TRYGAEUS.

Systema aliud partium dissimilium.

- PU. ô Pater, ô pater, ergone vera
 Aedibus nostris fama venit,
 115 Te, cum avibus, nobis relictis
 Ad corvos iturum evanidum?
 Est aliquid horum vere? dic, ô pater, ecquid amas me?
 TR. Arbitrari licet, filiae; at illud verè dolet mihi,
 Quando vos panem petitis, papam me vocitantes,
 120 Domi autem ne gutta quidem argenti est omnino.
 Si autem re bene gesta rediero, habebitis mature *semper*
 Turundam magnam, & pro obsonio pugnum insuper.

PU.

fama. Idem in Electra vs. 818. δειξόν τε φημ ἔτιμον
 ἀρεῖ ὄνομαζόν. Ostendeq̄e famam hanc esse veram de
 Τβessalis vulgatam. Virg. VI. Aen. vs. 450.
 vs. 114. Δόμων — φάτις ἴκει] Aeschylus in Aga-
 memnone vs. 876. ὡς πρὸς οἶκον ἀρχαῖοτό φάτις. Quam-
 admodum domum afferebatur rumor.
 vs. 116. Ἐς κώρας] Atqui servus clamabat: εἰς τὸν
 ἀραῖον. Sed eodem res redit; qui enim in aëre vol-
 tar, ille jam in avium regione est. Per corvos enim

hic Synectochice intelliguntur quaevis genera avium;
 ut in Avibus vs. 26. ille qui ad Upupam & reliquas
 aves tendebat: ἢ δυνὸν δῆρ' ἐστὶν ἡμᾶς διαμένει. εἰς κώρας
 εἰδὲν &c.

vs. 119. Πάπαν με καλέσαι] In Ecclesiāz. vs. 641. εἰ
 δὲ προσελθὼν Ἐπίκουρος ἢ Διουκόλος πᾶσαν με καλέει,
 τῶν ἴδῃ δεινὸν ἀείσαι.

vs. 122. Καλλόραν] Plautus in Persa Act. I. Scen. 2.
 vs. 12.

ΠΑΙΔ. Καὶ τίς πόρῳ σοὶ τ' ὁδὸ γνήσει;
 Ναὺς μὲν γὰρ ὄσκι' ἀξί' σε ταύτιν τ' ὁδόν.
 125 ΤΡ. Πίσιος πορθίσι πῶλ'· ἔκαστο δ' ἴσσομα.

ΠΑΙΔ. Τίς δ' ἢ πίνια σὲ 'εν, ὅτε κείθαρον
 Ζῆξαιτ' ἐλαύνειν εἰς θεὸς, ὦ πατωία;

ΤΡ. 'Εν τοῖσιν Αἰσώπει λόγοις ἐξηγρήθη

Μόν' πεπεῖαν εἰς θεὸς ἀριγυρί'.

130 ΠΑΙΔ. 'Απίστον εἶπας μῦθον, ὦ πάτερ, πάτερ,
 'Ὅπως κείκοσμον ζῶον ἦλθεν εἰς θεὸς.

ΤΡ. 'Ἦλθεν κατ' ἐχθραν αἰστῆ πάλαι ποτὲ

'Ὡ' ἐκκυλίνδων, κ' ἀνπιπρωρέμει'.

ΠΑΙΔ. Οὐκὲν ἐχθρῶ σε Πηγᾶσιν Ζεῦξαι πειρὸν,

135 'Ὅπως ἐφαίνε τοῖς θεοῖς τραγικώτε'.

ΤΡ. 'Αλλ', ὦ μελέα, μοὶ σιτίων διπλαῖν ἔδη.

Νῦν δ' ἀπ' ἀν' αὐτὸς καταφάγα τὰ σιτία,

Τέτοιοι τοῖς αὐτοῖσι τῆτον χρεῖσται.

ΠΑΙΔ. Τί δ' ἢν ἐς ὑγρὸν πόσιον πέση βάθ'.

140 Πῶς ἐξολισθῆν πηγὸς ὦν διωήσει;

ΤΡ. 'Ἐπίτηδες εἶχον πηδάλιον, ὦ ζήσομα

Τὸ πλοῖον δ' ἔταμ Ναξιωργῆς κείθαρον.

ΠΑΙΔ. Λιμεῖν δὲ τίς σε δέξει; Φορέμεθρον;

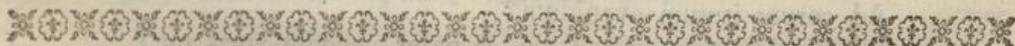
ΤΡ. 'Εν Πειραεῖ δήπει 'εἰ Κανθάρον λιμεῖν.

145 ΠΑΙΔ. 'Εκείνο τῆρ', μὴ σφαλεῖς καταρρῶης

'Εντεῦθεν εἶσα χολὸς ὦν, Εὐειπίδη

Λόγον ὡδ' ἴσσομα, ἔ' τραγωδία γένη.

ΤΡ. 'Εμοὶ μελήσει πῦρ' ἄ γ' ἀλλὰ χαίρετε.

150 **Υ**μεῖς δὲ γ', ὑπὲρ ὧν τὸς πόντος ἐγὼ πονῶ,
 Μὴ βδύετε, μηδὲ χέζειθ' ἡμερᾶν τριῶν.

'Ὡς εἰ μετέωρον ἔτ' ὦν ὀσφρήσει,

Κατοχάρα ρίψαι με βεκολήσει).

'Αλλ'

vf. 127. Ὁ πατωία] In Vespis vf. 128.

vf. 128. 'Εν τοῖσιν Αἰσώπει] In Vespis vf. 1437. Αἰσώπει αὐτῶν ποτὲ φησὶν ἐπισημῶντο κλέψαι τὰ θεῶν ἔδ' ἴσσομα αὐτῶν, ὡς ὁ κανθάρον. ubi vide Notam.

vf. 130. 'Απίστον εἶπας μῦθον] Euripides in Iphigenia Taurica vf. 1293. eadem iisdem literis Aeschylus in Supplicibus vf. 285. ἀπίστα μυθίσθη, ὡς ἔστιν, κλέψαι ἐμοὶ, Ὅπως σὸδ' ἐμῶν ἴσσομα Ἀργεῖον γένος. Incredibilla auditu, ἢ ἴσσομα, Inquiritur, quomodo vestrum genus sit Argivum. vf. 132. Κατ' ἐχθραν αἰστῆ] De hoc Apologo satis

multa Erasmus in, Scarabaeus aquilam quaerit.

vf. 133. Τραγικώτε'] Tragoediis enim materia fuit Pegasus, quo vecti sunt Perseus, de quo Euripides in Andromeda scripturas: & Bellerophontes, de quo in cognomini dramate, quo hic praecipue respicit.

vf. 138. Τέτοιον αὐτοῖς] Nam scarabaeus est σκοταροῦ.

vf. 140. Πῶς ἐξολισθῆν] Quomodo enare poterit? Hoc inquit, quia magna pars avium, si in aquas ceciderint, nare nequeunt. Tangit autem, quae de Ica-

- Pu. Quali autem itinere proficisceris?
 Navis enim te non vehet viam hanc.
- 125 TR. Volucris vehet me pullus; haud navigabo.
 Pu. Quae vero mens tua est, qui Scarabaeo
 Juncto veharis ad deos, ô pater?
 TR. In Aesopi fabulis invenitur,
 Ut solus iste omnium volucrum ad deos pervenerit.
- 130 Pu. Incredibilem memoras fabulam, ô pater, pater,
 Olentem bestiam ad deos venisse.
 TR. Venit, inquam, olim propter inimicitias, quas cum aquila gerebat,
 Ovaeque ejus devolvit, ut ulcisceretur eam.
 Pu. Junctum ergo oportuit Pegasus alatum,
 135 Ut diis videreris magis tragicus.
 TR. At, ô misellae, duplici cibo mihi opus fuisset:
 Nunc autem quos ipse comedero cibos,
 Illis ipsis hunc satiabo.
 Pu. Quid si in humidam maris profunditatem ceciderit,
 140 Quomodo emergere poterit, cum sit volucris?
 TR. Data opera habeo clavum, quo utar:
 Navis autem mihi erit Cantharus Naxi fabricata.
 Pu. Quis autem portus te mari agitatam excipiet?
 TR. Nimirum in Piraeo est Canthari portus.
 145 Pu. Illud observa, ne errore aliquo commisso decidas
 Isthinc; deinde claudus Euripidi
 Occasionem sermonis praebeas, & fabula tragica fias.
 TR. Mihi haec curae erunt: sed valet.

150 Vos autem, pro quibus istos labores ego tolero,
 Ne pedite, neu cacate triduo.
 Nam si olfecerit iste sublimis,
 Fallet praecipitemque me dabit.

Sed

si fabula a Tragicis dici solent. Florens ex Scholiis.
 vs. 142. Ναξίως κἀναρῶ. Scholia: πλοῖα ἐν ἑσῶ
 ἀναρῶ κἀναρῶ, ἐν Νάξῳ γινόμενα τῆ νῆσῳ. Erant na-
 ves ita dictae in Naxo Insula fabricatae.
 vs. 144. Ἐν Πειραιῶ. Scholia: ὁ Πειραιῶς λιμὲν ἔχει
 τρεῖς, πάντας κλεισῶς: εἰς μὲν ὁ Κανθάρῳ λέγεται ἕνα κλει-
 σῶ ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων Κανθάρῳ. Piraeus habet tres por-
 tus, qui omnes claudi possunt. Quorum unus est Canthari
 portus, sic dictus a quodam Herode Cantharo.
 vs. 146. Καλῶς οἶ, Εὐριπίδῳ λόγῳ. Saepe Comicus si-

der Euripidem; quia claudos introduxerit multos; hinc
 etiam χαλεποῖν eum vocat in Ranis vs. 364. Sed hic
 ad ejus Bellerophonem respicit, qui de Pegaso cadens
 factus est claudus. De illo & in Acharnensibus vs. 425.
 ἀλλ' ἢ τὰ δούρατ' εἶδαι πεπλοῦμενα, ἢ Βελλεροφόντος εἶδ'
 ὁ χαλῶς ἔτασι;
 vs. 150. Μὴ σέβετε, μὴδ' ἕλεστε. Supra vs. 100. καὶ
 τὸς πρῶτος ἐκπολεῖν: dicit autem hoc, quia timet, ne
 Scarabaeus oliaciens subito ad escam sibi gratam deor-
 sum feratur.

- Ἄλλ' ἄγε, Πήγασε, χάρι' χαίρων,
 Χρυσοχάλινον πάταγον φαλίων
 155 Διακνήσας Φουδροῖς ὠσίν.
 Τί ποιῆς, τί ποιῆς; ποι ὄρα κλίνεις
 Τὸς μυκλήρας πρὸς τὰς λαύρας;
 Ἴδ' σαυτὸν θάρρῶν ἀπὸ γῆς,
 Κἄρα δρομαίαν πτέρυγ' ἐκτείνων,
 160 Ὁρθῶς χάρι' Διὸς εἰς αὐλὰς,
 Ἄπο μὲ κἀκκῆς τ' ῥιν' ἀπέχων,
 Ἄπο θ' ἡμερινῶν στίβων πάντων.
 Ἄθρονε, τί θρᾶς ἔτ' ὁ χέζων
 Ἐν Πειραεῖ ὄρα ταῖς πόρταις;
 165 Ἀπολεῖς μ', ἀπλεῖς. ἔ καταρύξεις;
 Κἀπιφορήσεις τ' γῆς πολλῶ;
 Κἀπιφυτθῆσεις ἔρπυλλον ἄνω;
 Καὶ μύρον ὄπιχθεις; ὡς ἦν π πεσῶν
 Ἐνθένδε πάθω, τὸ μὲ θανάτω
 170 Πέντε τάλανθ' ἢ πῖλις ἢ Χίων
 Διὰ τ' σὸν φρωκλὸν ὀφλήσθ.
 Οἴμ' ὡς δέδοικα, κέκλει σκώπιον λέγω.
 Ὡ μηχανοποιεῖ, πρῶσσεχε τ' νῦν ἄς ἐμέ.
 Ἦδη φροφεί π πνεῦμα πρὸ τ' ὀμφαλόν.
 175 Κεῖ μὴ φυλάξεις, χροστάσω τ' κἀνθάρον.
 Ἄτις ἐγὺς εἶναι τ' θεῶν ἐμοὶ δοκῶ.
 Καὶ δὴ καθορῶ τιὼ οἰκίαν τιὼ ἔ Διός.
 Τίς ὄρ Διὸς θύρασιον; ὄρα ἀνοίξετε;

ΕΡΜΗΣ,

vf. 154. Χρυσοχάλινον] Mallem cum Florente χρυσοχάλινον.

vf. 166. Κἀπιφορήσεις] Infra vf. 225. ὅσος αἰῶθεν ἐπιφορῶν τῶν λίθων.

Ibid. Τὸς γῆς ποδῶν] Sic τὸς μαρτῆς συνήη in Acharnens. vf. 349.

vf. 167. Ἐρπυλλον] Ut stercore odor opprimatur ab hujus herbae odore. Virgil.

Allia serpyllumque herbas contundit olentes.

vf. 168. & seq. Ἦν τι πρῶτον ἐνθένδε πάθω,] Per Euphemismum pro: Si delapsus hinc, moriar. Sic in isto Alexidis apud Athenaeum VI. p. 244. ubi cum Paratito suo quidam colloquitur: Στράτις, φιλῆς δάπτει με; alter: μᾶλλον τῷ πατρὶ. Ὁ μὲν γὰρ ἢ τρῖσι με, σὺ δὲ λαμπρῶς τρῖσι. Prior: Εὐχὴ τ' αἰεὶ με ζῆν ἀπασί τοῖς θεοῖς; Alter: Ἄν γὰρ πάθῃς τι, πῶς ἐγὼ κείσομαι; Nempe amas

me, Stratie? Magis quam patrem; ille enim non alit me, tu vero splendide alis. Precarisne etiam semper omnes deos ut vivam? Si enim humanitas tibi quid accidat, quomodo ego vivam?

vf. 170. Ἦ πῶς ἢ κίων] Scholiastes dicit proverbium quoddam esse: Χίον ἢ ὀποκατῶν. Cibus erat qui cacabat. Vide Erasmus. Ad hoc ergo proverbium alludit, & per χίος significantur οἱ χέζοντες, ad quam vocem simul videtur alluisse, ut etiam Florenti placet.

vf. 173. Ὡ μηχανοποιεῖ] Nempe Scarabaeus ille, super quo vehebatur, erat machina scenica, cujus directorem nunc alloquitur.

vf. 174. Ἦδη φροφεί τι πνεῦμα πρὸ ὀμφαλόν] Antiphanes apud Athenaeum III. p. 123. ἐκεῖ δ' ἄρα σπῆσεν με πρὸ τῆν γαστήρα ἢ τὸν ὀμφαλόν. Si vero tormina tibi fecerit circa ventrem & umbilicum. Vult autem dicere Trygaeus, se ita timere ne cadat, ut, luctantibus in ven-

tre

Sed age, Pegase, incède lætus,
 Freno aurato strepitum
 155 Excita micans auribus.
 Quid agis, quid agis? quo inclinas
 Nares ad cloacas?
 Tolle te ipsum audacter a terra,
 Et deinde pernices alas pandens
 160 Recta incède ad Jovis aulam,
 A merda nasum abstinens,
 Et a quotidianis cibus omnibus.
 Heus tu homo quid facis? tu, inquam, qui cacas
 In Pyraeo apud meretrices?
 165 Perdes me, perdes: nonne defodies?
 Et super ingeres quam plurimam terram?
 Et plantabis serpyllum in summo?
 Et unguentum infundes? nam si aliquid delapso
 Hinc mihi humanitus acciderit, pro mea morte
 170 Quinque talentis resp. Chiorum (cacantium)
 Multabitur propter tuum podicem.
 Hei mihi quam timeo, nec amplius joco haec dico.
 ô Machinarie, adverte animum ad me;
 Jam venti cujusdam vortex circa umbilicum oritur:
 175 Et nisi attenderis, satiabo scarabaeum.
 Sed prope a Diis esse me puto:
 Atque jam video Jovis aedes.
 Quis ad fores Jovis? nonne aperietis?

M E R.

tre flatibus pedere inciplat, ut illa in Pluto vs. 693. *ἐπὶ τῷ θεῷ ἔδωσα.* & mox sit cacaturus: solent enim, si venter turbeatur, talia subsequi; hoc sibi voluit haec Damoxeni Comici verba: *εἴρεαι καὶ πνομαῖα γιγνώσκοντες τὸν κεκλυμένον ἄσχημον πρῶτον.* Termina suborientia & status faciunt, ut coniviva inhoneſte se gerat: & apud Nostrum in Thesmoph. vs. 491. *εἴρεαι μὲ ἔχει τὴν γαστήρ, ἢ ἔργ' ἢ ἄδην* ἐς τὴν κοιλίαν ἐν ἔρχομαι. Simul autem, quia de loco sublimi despicit, vertigine corripitur; quod etiam ex metu fieri solet, & *ἰνεργίαν* dicitur Graecis; Noster in Acharn. vs. 581. *ἐπὶ τῷ θεῷ γὰρ τῶν ἔργων ἰνεργίαν.* ubi Scholia: *ὅταν σπυ τὴν καρδίαν εἴρεαι γίνονται, ἐπακροῦσθαι οὐδὲν, καὶ τότε τὸ πάθος καλῶν ἰνεργίαν.* Quando circa cor tormina sunt, tenebrae sequuntur, & hoc vocant *ἰνεργίαν.* Hinc etiam conjungi *ἰνεργίαν* & *εἴρεαι* Diogenes Epist. 29. *ὄπισθ' ἰνεργίαν*

καὶ ὑπερμεθυμένους, ἢ ἰνεργίαν καὶ εἴρεαι συνελθόντων. Nimio potu ebrii, vertigine & torminibus correpti. vs. 175. *Χορτάσαι τὸν κώδωνον*] Id est, cacabo, per metonymiam consequentis pro antecedente; Scarabaeus enim vescitur stercore; supra vs. 138. *ἀπ' αὐτῶν κατασθῆναι τὰ οὐρία τῶν αὐτῶν ποτῶν χορτάσαι.* Similiter ille, cui podex ardebat, in Thesmoph. vs. 248. *οἱ μοι πόδας! ὄδωρ ἴδωρ, ἢ γάστριν, πρὶν ἀντιλαβῆσθαι πρᾶκτον τῆς φλογός.* vs. 178. *Τὴν ἐν δὲ πύλαισι; ἢ ἀνοῦρε;*] Euripides in Phoenissis vs. 1074. *ὦ πόδας! τίς ἐν πύλαισι δούματον κούρει;* *Ἀνοῦρε!* Heus! quis in portis aediam habet stantem? *Ἀνοῦρε!* Idem in Bacchis vs. 170. *τίς ἐν πύλαισι; Κάδμων βακχάει δούματον.* Quis in portis? Cadmum evoca ex aedibus. Ita enim malo ibi scribere & distinguere.

nnnn

ΕΡΜΗΣ,
 non alio me, tu
 omni dei si ri-
 gorem ego ritem?
 tua dicit prover-
 bium. Chio erat
 ergo proverbium
 istud, ad quam
 Plutem placet.
 istus ille, super
 cuius directo-
 nis] Antipa-
 7 dicitur ma-
 terminis mihi se-
 que autem dicere
 habundantia in ven-
 tre

⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕

ΕΡΜΗΣ, ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

- 180 ΕΡΜ. Πόθεν βροτῶ με προσέβαλ', ὦ ἄξ' Ἡεράκλεις;
 Τετί τί ὄβρι τὸ κακίον; ΤΡ. Ἰπποκράνθαυ[⊕].
 ΕΡΜ. ὦ μαρὲ, ἢ πολυμρὲ, κἀνάοιχμυτε σί,
 Καὶ μαρὲ, ἢ παμμίαρε, ἢ μιάρωτατε.
 Πῶς δευρ' ἀνήλθες, ὦ μιάρων μιάρωτατε;
 Τί σοι πότε ἐστὶ τένομι; Ὅκ' ἐρεῖς; ΤΡ. Μιάρωτατ[⊕].
 185 ΕΡΜ. Ποδαπὸς τὸ γέν[⊕] εἶ, φράζε μοι. ΤΡ. Μιάρωτατ[⊕].
 ΕΡΜ. Πατῆς δέ σοι τίς ἐστίν; ΤΡ. Ἐμοὶ μιάρωτατ[⊕].
 ΕΡΜ. Οὔτοι μὰ τίμ' γῆν ἔοσθε' ὡς Ὅκ' ἀποθαεῖ,
 Εἰ μὴ χαπερεῖς μοι τένομι' ὅ, πὶ πότε ἐστὶ σοι.
 ΤΡ. Τρυγαῖ[⊕] Ἀθμινθὺς, ἀμπελυερῆς δεξιός,
 190 Οὐ συκοφάντης, ἐδ' ἐρατῆς τραγμαμάτων.
 ΕΡΜ. Ἦκει δὲ χτ' ἢ; ΤΡ. Τὰ κρέα ταυτί σοι φέρον.
 ΕΡΜ. ὦ δειλακεῖον, πῶς ἦλθες; ὦ γλίχρων. ΤΡ. Ὁρᾶς,
 Ὅς Ὅκ' ἔτ' εἶναι σοι δοκῶ μιάρωτατ[⊕].
 Ἴθι νῦν, κἀλεσον μοι τ' Δί. ΕΡΜ. Ἴη, ἴη, ἴη,
 195 Ὅτ' εἰδὲ μέλλεις ἐγγυὺς εἶναι τ' θεῶν.
 Φεῦδοι γάρ εἰσιν ἐχθρὸς ἐξακισμυδοί.
 ΤΡ. Ποί γῆς; ΕΡΜ. Ἴδθ' γῆς. ΤΡ. Ἀλλὰ ποῖ; ΕΡΜ. Πόρρω πάνυ,
 Ὑπ' αὐτὸν ἀτεχνῶς τέραθ' ἢ κύηαρων.
 ΤΡ. Πῶς ἐν σὺ δῆτ' εἰταῦθα κατελείφθης μόν[⊕];
 200 ΕΡΜ. Τὰ λοιπὰ τηρῶ σιδυάεα τὰ τ' θεῶν,
 Χυτεῖδια, ἢ σανίδια, κἀμφοεῖδια.
 ΤΡ. Ἐξωκίσαντο δ' οἱ θεοὶ πίν[⊕] εἴνεχα;
 ΕΡΜ. Ἐλλισιν ὀργισθέντες. εἴτ' εἰταῦθα μ,
 Ἴν' ἦσαν αἰτοὶ, τ' Πόλεμον κατώκισαν,
 205 Ὑμᾶς κωλύοντες δρᾶν ἀτεχνῶς ὅ, πὶ βέλε[⊕].
 Αὐτοὶ δ' ἀνωκίσανθ' ὅπως ἀνωκίτα,
 Ἴνα μὴ βλέποισι μαχηδόνους ὑμᾶς ἔλι,
 Μὴ δ' ἀνηβολύτων μηδὲν αἰστανόιατο.

ΤΡ.

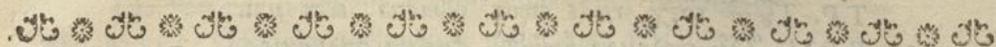
vf. 179. Πόθεν βροτῶ με προσέβαλ';] Subaudiunt αἰσθη-
 ον, aut εἶμα, aut φαιν, ut ait Schollastes.

vf. 180. Ἰπποκράνθαυ[⊕].] Alludit ad Ἰπποκράνταυ[⊕].
 Sic κικκράνθαυ[⊕], de nave, Nicoftratus Comicus apud
 Athenaeum XI. p. 474.

vf. 189. Ἀθμινθὺς] A pago Attico.

vf. 191. Ἦκει δὲ κατὰ τί] In Nubibus vf. 238. Ἰθες
 δὲ κατὰ τί; ubi vide Notam.

Ibid. Τὰ κρέα ταυτί σοι φέρον] Infra vf. 378. ad eun-
 dem idem lita: ναὶ πρὸς τῶν κρέων, ἀ' γὰρ περιβόμω σοι
 φέρον ἀρικόμω. Nempe, quia scit Mercurium esse gu-
 lotium, icit se placaturum ejus ferociam oblatione
 carnium.

MERCURIUS, TRYGAEUS.

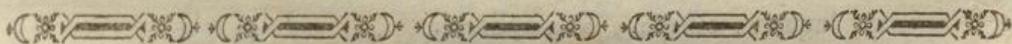
- 180 **M**ERC. Unde hominis vox ad me accedit, ô Dive Hercules!
 Quid hoc mali est? TR. Hippocantharus.
 MERC. O impure tu, & audax, & impudens,
 Et impure, & nimium impure, & impurissime:
 Quomodo huc ascendisti, ô impurorum impurissime!
 Quodnam nomen est tibi? nonne dices? TR. Impurissimus.
- 185 MERC. Cujas es, dic mihi. TR. Impurissimus.
 MERC. Pater tibi quis est? TR. Mihi impurissimus.
 MERC. Fieri non poterit quin moriaris, per Tellurem juro,
 Nisi indicaveris mihi quodnam nomen sit tibi.
 TR. Trygaeus Athmonensis, vinitor probus,
- 190 Non Sycophanta, nec litium amans.
 MERC. Sed cur venisti? TR. Ut carnes hasce tibi ferrem.
 MERC. O timide, quomodo successit iter, ô miselle. TR. Vides,
 Ut jam tibi non videor esse impurissimus.
 Age nunc voca sis mihi Jovem. MERC. Io! Io! Io.
- 195 Quod nec prope accessurus es ad deos.
 Absunt enim, ut qui heri emigrarint.
 TR. Quo terrarum. MERC. Ecce vero terrarum *inquit!* TR. Quorsum
 ergo? MERC. Procul omnino,
 In ipsa intima coeli plane.
 TR. Quomodo ergo tu hic relictus es solus?
- 200 MERC. Reliqua custodio vascula Deorum:
 Ollulas, inquam, tabellas, & amphoras.
 TR. Sed cur emigrarunt dii?
 MERC. Quia Graecis irascebantur: itaque isthic,
 Ubi fuerant ipsi, Bello domicilium dederunt,
- 205 Eique permiserunt, ut vos tractet plane arbitrato suo:
 Ipsi autem *propterea* quam longissime migrarunt fursum
 Ut ne videant vos amplius praeliantes,
 Nec orantes omnino vos sentiant.

TR.

carnium. Mercurius in Plato tanquam gulosus intro-
 ducitur, ubi is cibi causa coelum relinquit, & apud
 homines vult fervire; circa finem Fabulae.
 vs. 197. Ἰδὲ γὰρ.] Reprehendit eum quia dixerat
 γὰρ, cum esset in coelo. Sic in Nubibus vs. 873. cum
 unus dixisset ἠέρισσο, alter reprehendens eum, repetit

eandem vocem: ἰδὲ γὰρ αὖτὸ γ' ὡς ἠέρισσον ἐπὶ γῆτι.
 vs. 198. Κέρταρον] Metaphora ab apibus, quae in al-
 vearia & foramina subeunt.
 vs. 204. Τὸν Πόλεμον] Tanquam daemonem aliquem
 introducit Bellum. In Acharnens. vs. 976. describitur
 Bellum tanquam miles insolens.
 N u n n a

- ΓΡ. Τῷ δ' εἶνεχ' ἡμᾶς ταῦτ' ἔδρασαν, εἶπέ μοι.
 210 ΕΡΜ. Ὅσα πολεμεῖν ἠρέϊαθ', ἐκείνων πολλάκις
 Σπονδαὶς ποιήσαν· κ' εἰ μὲ οἱ Λακωνικοὶ
 Ὑπερβάλοντο μικρὸν, ἔλεγον ἂν ταδί.
 Ναὶ τῶ σιῶ, νῦν Ἀθηκίων δώσθ' δίκλι.
 Εἰ δ' αὖ π' ἀράζωντ' ἀγαθὸν Ἀθηκωνικοί,
 215 Κἀλλοῖεν οἱ Λάκωνες εἰρήνης πῆρι,
 Ἐλέγετ' ἂν ὑμεῖς βῆθ' ἐξαπατάμεθα,
 Νῆ τιμ' Ἀθλιῶν νῆ Δί', ἐχί πειτέον.
 Ἦξθαι καῦθις, ἡν' ἔχοντο τὴν Πύλον.
 Ὁ γὰρ χαρκαλῆς ἡμεδαπὸς τ' ῥημάταν,
 220 Ὡν ἐνεκ' οὐκ οἶδ' εἰ ποτ' εἰρήνῃ ἔτι
 Τολοιπὸν ὄψεθ'. ΓΡ. Ἀλλὰ ποῖ γ' οἴχεθ';
 ΕΡΜ. Ὁ πόλεμ' αὐτίω δῖβαλ' εἰς ἄντρον βαθύ.
 ΓΡ. Εἰς ποῖον; ΕΡΜ. Εἰς τετὶ τὸ κείτω· κἀπειθ', ὄρα'ς,
 Ὅσους ἀνάθει ἐπεφόρησε τ' λίθων,
 225 Ἴνα μὴ λάβητε μηδέ ποτ' αὐτίω; ΓΡ. Εἶπέ μοι,
 Ἡμᾶς δὲ δὴ τί δρᾶν ᾠδρασκυβάζεθ';
 ΕΡΜ. Οὐκ οἶδα, πλὴν ἔν, ὅτι θυεῖαι ἐσπέρας
 Ὑπερφῶ τὸ μέγεθ' εἰσπέγχατο.
 ΓΡ. Τί δῆτα ταύτη τῇ θυεῖα χεῖστεθ';
 230 ΕΡΜ. Τείθειν οἱ αὐτῇ τὰς πόλεις βυθλίεθ'.
 Ἄλλ' εἶμι· κ' γ' ἐξίεναι γνώμιω ἐμῷ
 Μέλλθ' Ἰορυβεί γὰρ ἔνδον. ΓΡ. Οἴμοι δέλαιθ'.
 Φέρ' αὐτὸν σποδρῶ· κ' γ' ὡσφ' ἠδ' ὀμίω
 Καὺτὸς θυεῖας φθέγμα πολεμιστηείας.

ΠΟΛΕΜΟΣ, ΤΡΥΓΑΙΟΣ, ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

- 235 ΠΟΛ. Ἴω βροτοί, βροτοί, βροτοί πολυτλήμονες.
 Ὡς αὐτίχα μάλα τὰς γνώθης ἀλγήσετε.
 ΓΡ. Ὡ ἴναξ Ἀπολλοῦ τ' θυεῖας ἔπλάτεις.

vf. 213. Ναὶ τῶ σιῶ] Dorice pro τῶ θιῶ· intelli-
 guntur autem Castor & Pollux. Et ita jurant apud
 Lacedaemonios & viri & foeminae; exemplum Foe-
 minae jurantis in *Lyfistr.* vf. 81. & 90. Viri ibidem
 vf. 1110. apud Athenienses autem non nisi foeminae
 solent jurare τῶ αὐτῶ τῶ θιῶ. Vide ad *Acharn.* vf. 976.
 vf. 214. Εἰ δ' αὖ τι ἀράζωντ' ἀγαθόν] In *Pluto* vf. 341.
 Χρῆσθαι τῶ πρῶτῳ.
 Ibid. Ἀθηκωνικοί] Scholia: ἔτος ἔλεγον ἐπιτιθέοντες

καὶ ἐπιτιθέοντες τὴν Ἀθηναίαν· ἢ πρὸς τὴν Λακωνικὴν ἑπαιχόν.
 Sic per contentum vocabant Aetios. Aut alludit ad ante-
 cedens Λακωνικοί. Recte autem & analogice dicitur Λα-
 κωνικοί, utpote a Λάκων. hinc etiam occurrit in *Ecclē-*
siaz. 357. & in *Lyfistr.* vf. 631. Sed Ἀθηκωνικοί, non item
 nec enim est ἡ Ἀθηκων. Recte autem, dicitur Ἀθηκων
 forma scilicet diminutivi, ut μαλακίαν, ut bene *Bisetus.*
 vf. 218. Ἦν ἔχοντο τὴν Πύλον] Post captam ab Athe-
 nienfibus Pylum, aliquoties Lacedaemonii ad Athe-
 nienfes

- Ὅσον κακὸν ἢ ἔ' πολέμῳ ἢ ἔ' βλέμματ'.
- Ἄρ' ἔτ' ἔ' ἐκείν', ὃν ἢ Φθύργου,
- 240 Ὁ δαῖος, ὁ παλαύειν, ὁ χ' τοῦ σκελαῖν;
- ΠΟΛ. Ἴω Πρασιαὶ τρισάθλια, ἢ πενταίκισ,
Καὶ πολλοδεκάκισ, ὡς ἀπολείδτε τήμερον.
ΤΡ. Τῆτι μ', ἄνδρες, ἔδὲν ἡμῖν ἀράγμα πά.
Τὸ γ' κακὸν τῆτ' ἐπὶ τ' Λακωνικῆς.
- 245 ΠΟΛ. Ἴω Μέγαρα, Μέγαρ', ὡς ἔπιτέψασ' αὐπέα,
Ἄπαξάπαντα καταμεμνησθηθῆμενα.
ΤΡ. Βαβαῖ, βαβαιάξ' ὡς μεγάλα ἢ δειμῖα.
Τοῖσι Μεγαρεῦσιν εἰβάλεν τὰ κλαύματα.
ΠΟΛ. Ἴω Σικελία, ἢ σὺ δ' ὡς ἀπόλυσα.
- 250 Οἷα πόλις τάλανα ἀφκναυθήσεται.
Φέρ' ἐπιχέω ἢ τὸ μέλι τῆτι τ' Ἀθηκόν.
ΤΡ. Οὐτ', ὡς ἔνω μέλιτι ἔρηξ' πατέρω.
Τετράβολον τῆτ' ἐπὶ Φείδα τ' Ἀθήκω.
ΠΟΛ. Παῖ, παῖ Κυδιμέ. ΚΥΔ. Τί με χαλεῖς; ΠΟΛ. Κλαῖω
σὴ μακρά.
- 255 Ἐφικας δερῆς; ἔποσι γ' κόνδυλ'.
- Ὦς δειμῖς. ΚΥΔ. Οἷμαι μαι τάλας, ὦ δέσποτα.
Μᾶν τ' σκορόδων εἰβάλες εἰς τ' κόνδυλον;
ΠΟΛ. Οἷσις ἀλετεῖσανον τρέχων; ΚΥΔ. Ἄμ', ὦ μέλα,
Οὐκ ἔστιν ἡμῖν. ἐχθῆς εἰσακίσματα.
- 260 ΠΟΛ. Οὐκῆν παρ' Ἀθλιαῖς μεταθρέξ' τάχ';
ΚΥΔ. Ἐγώγε νῆ Δί'. εἰ δὲ μή γε, κλαύσομα.
ΤΡ. Ἄγε δὴ πὶ δρῶδου, ὦ πόνηρ' ἀνθρώπια;
Ὅρατε τ' κίνδυνον ἡμῖν ὡς μέγας.
Εἴωρ γ' ἔξ' γε τ' ἀλετεῖσανον Φέρον,
- 265 Τῆτω ταρέξ' τὰς πόλεις καθήμω.
Ἄμ', ὦ Διόνυσ', ἀπίλοιτο, ἢ μὴ ἄθοι Φέρον.
ΠΟΛ. Οὔτος. ΚΥΔ. Τί ἔστιν; ΠΟΛ. Οὐ Φέρεις; ΚΥΔ. Τὸ
δεῖνα γ'

Ἄπό-

vf. 239. Ὅσον κακὸν καὶ] „ Delendum illud καὶ, ut numeris suis constet Senarius; quamquam libentius legerem εἶσι κακὸν πολέμῳ τε καὶ &c. Florens.

vf. 240. Ὁ δαῖος, ὁ παλαύειν] Haec Epitheta tribuit etiam illi Lamacho in Acharn. vf. 963.

vf. 241. Ἴω Πρασιαί] Dicebat paulo ante Mercurius Bellum sive Martem velle contundere urbes in mortario. Ejus rei nunc initium fit; sed ridicule, nam mortarium ad parandum moretum injicit in mortarium. Ejus materiae partes dicit esse urbes illas, propter aliquam relationem. Primo itaque portum injicit, quod

Graece πρώτον dicitur; hoc πρώτον ait esse urbem Πρασιαί dictam, in Laconica, ut ipse indicat mox.

vf. 244. Τὸ γὰρ κακὸν τῆτ' ἐστὶ τῆς Λακωνικῆς] De urbe Praesiae Thucydaides II. ἀρίκοντο ἐς Πρασίαν, τῆς Λακωνικῆς πόλις ἰσθμιάσσειον. Venerunt in Praesias Laconicae oppidum maritimum.

vf. 245. Ἴω Μέγαρα] Nunc Allium injicit, cujus ferax est Megarica regio; Scholiastes: ἢ γὰρ Μεγαρικῆς ἀπορέσειον. Ut etiam patet ex Acharn. vf. 761.

vf. 246. Καταμεμνησθηθῆμενα] In Vesps vf. 63. αἰθερὸν αὐτὸν αἶθρα μνησθησομεν. In Equitibus vf. 767. κα-

Quantum & Belli & ipsius *aspectus* vultus malum!

An iste est ille quem fugimus,

240 Ille truculentus, ille durus cum divaricatis cruribus?

BELL. Io Prasiae ter miserae, & quinquies,

Et decies iterum iterumque, ut peribitis hodie!

TR. Istud quidem, ô viri, nihil adhuc ad nos pertinet.

Malum enim hocce est Laconicae.

245 BELL. Io Megara, Megara, ut perderis mox,

Universa in moretum intrita.

TR. Pápae, Papae! quam magnos & acerbos

Megarensibus injecit fletus.

BELL. Io Sicilia, ut peris tu etiam!

250 Qualis civitas comminuetur misera.

Age infundam & mel hocce Atticum.

TR. Heus tu, autor tibi sum, ut alio utaris melle:

Quatuor obolis hoc constat: parce Attico.

BELL. Puer, Puer Tumultus. TUM. Cur me vocas? BELL. Plorabis largiter:

255 Stas otiosus; hic vero pugnus

Quam est acerbus! TUM. Hei mihi misero! mi Here,
Num allia indidisti in pugnum?

BELL. Feresne pistillum currens? TUM. At, ô bone,
Non est nobis; heri huc demigravimus.

260 BELL. Nonne ergo ad Athenienses cures petiturum?

TUM. Ita equidem profecto: sin minus, plorabo.

TR. Agite nunc quid faciemus, ô miseri homunciones?

Videtis quam magnum sit periculum;

Si enim pistillum ferens venerit,

265 Sedebit, & isto contundet urbes.

Sed, ô Bacche, pereat, nec reversus ferat.

BELL. Heus tu. TUM. Quid est? BELL. Non fers? TUM. illud enim
Periit

ταπεινοὺς ἐν πολλοῖς μετὰ τῶν.

vl. 248. Τὰ κλαύματα] Scholia: ἀπὸ τῆς σκρόδα· τοῖς γὰρ ἐπιθετοῖς σκρόδα δάκρυα ἐπιτοῖ διὰ τὴν δριμύτητα. Pro allis dixit fletus; quoniam comedentibus lacrymae suboriuntur propter acrimoniam. Sic cepearum odorem causam fletus sibi esse aliquis dicit in Ranis vl. 661. cum enim interrogaretur, τί δῆτα κλαύς; respondet κερμυλὴν ὀσφραίνουσαι.

vl. 249. Ἰὼ Σικελία] Caseum injiciens meminit Siciliae, quia Caseus Siculus est in pretio; Vide ad Vespas vl. 892.

vl. 250. Οἷα πόλις] Siciliam vocat πόλις, cum sit insula multas habens πόλεις. Sic tamen & Euripides Rubocam insulam, in qua etiam plures sunt πόλεις, vocat πόλις, in Ione vl. 294. Ἐδδὸν Ἀθῆναις ἐστὶ τις γέλιτων πόλις, ἧοις ἔχουσι, αἱ δὲ γὰρ, ἐπισημαίνῃ. Euboea est civitas quaedam Aëbenis vicina Humidus, ut ajunt, limitibus terminata.

vl. 255. Τετρακόβων] Scholia: πέντε μόνον· carum pretiosum.

vl. 257. Μῶν τῶν σκεπέδων] Quae sunt acria. Percussus hoc dicit.

- Periit Atheniensibus pistillum, vides,
 Coriarius, inquam, ille, qui turbabat Graeciam.
- 270 TR. Bene sane, ô veneranda Domina Minerva, factum eo est,
 Cum periit ille, cumque oportuno Reip. tempore *periit*,
 Priusquam nobis moretum infunderent.
 BELL. Aliud igitur ex Lacedaemone accerfes
 Properans. TUM. Haec, ô Here, *fient*. BELL. Redi nunc cito.
- 275 TR. O viri quid nobis fiet? nunc periculum magnum *instat*.
 Sed si quis vestrum in Samôthracia est
 Initiatus, nunc precari decet,
 Ut distorqueantur pedes istius, qui accersit *pistillum*.
 TUM. Hei mihi misero, hei mihi iterum, iterumque hei mihi.
- 280 BELL. Quid est? num non fers nunc etiam? TUM. Periit enim
 Et Lacedaemoniis pessimum illud pistillum.
 BELL. Quomodo scelestè? TUM. In Thraciam
 Utendum aliis cum dedissent illud, perdiderunt.
 TR. Bene, bene factum, ô Dioscuri.
- 285 Fortè bene erit: habete bonum animum mortales.
 BELL. Cape & ablue rursus haec vasa.
 Ego autem ingressus pistillum faciam.

- TR. Hoc illud est, quod nunc locum habet, Datidis carmen,
 Quod ille cantabat aliquando masturbans meridie:
- 290 Quam laetor, quam delector, quam gaudeor.
 Nunc enim vos, ô Graeci, decet
 Solutis litibus & praeliis
 Extrahere pacem omnibus charam,
 Antequam rursus aliud quoddam pistillum impedimento sit.
- 295 Sed, ô agricolae, & mercatores, & fabri,

Et

giis est initiatus, quae Samoshraces peragunt.
 vl. 278. Τὸ μετόντυ.] Μετόντυ est ire ad aliquid
 ferendum, accersere. Sic μετόντυ apud Eurip. in Me-
 dea vl. 5. οἱ τὸ πάγχυρον δίρας Πηλέα μετόντυον. Qui an-
 reum Vellus allatum ioverant Peliae. & μετόντυον. Idem in
 Hecuba vl. 509. ἡ καὶ μετόντυον σὶ πύμπουσι δὲ με δισ-
 σοὶ τ' Ἀτρίδαί, καὶ λείος Ἀγαυός. ubi altera persona:
 εἶμι τι λέγεις; ἐν ἀρ' ὡς θαναμένους μετόντυον εἶμας. Venio
 accersens te: mittunt autem me gemini Atridae & populus
 Achaicus. Altera: Hei mihi quid dicis? non ergo tanquam
 morituros accersebas nos?
 vl. 282. Ἐς τῶντι Θράκῃς.] Ut apud Athenienses Cleon,
 sta apud Lacedaemonios Brasidas bellum fovebat, De

his Thucydides Lib. V. οἵτερος ἀφοσίωσεν ἡκαντιῶτο τῷ
 εἰρήνῃ, ὁ μὲν διὰ τὸ εὐτυχεῖν τε καὶ τιμᾶσθαι ἐν τῷ πολέ-
 μῳ· ὁ δὲ γενομένης ἡσυχίας καταπαύσασθαι νομίζων ἀνείκει
 κακῶν, καὶ ἀπιστεῖν διαβάλλον. Qui utrinque adver-
 sabantur Paci: Ille, nempe Brasidas, quia esset felix, &
 gloriam ex bello consequeretur; iste autem Cleo, quia pu-
 tabat pacis tempore magis patere sua scelera, & calumnias
 minus fidei mereri. Quem locum Klorens etiam citavit.
 vl. 288. Δάτιδ.] Dux fuit Perfarum tempore Da-
 rii Hystaspis; a quo Datismus dicitur in sermone pro
 barbarismi specie; quod locuturus aliquando dixisset
 χαίρομαι pro χαίρω.
 vl. 291. Νῦν ἐστὶν ἡμῶν καλὴν.] Supra vl. 277.
 O o o o

Καὶ δημιουργοί, καὶ μέτοικοι, καὶ ξένοι,
 Καὶ τοσιῶται, δεῦρ' ἴτ', ὧ πάντες λεῶ,
 Ὡς τάχιστα ἅμας λαβόντες, καὶ μοχλοὺς καὶ ροπία.
 Νῦν γὰρ ἡμῖν ἀεργάσαι πάρεστιν Ἀγαθὴ δαίμων.

ΧΟΡΟΣ, ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

300 ΧΟΡ. Δεῦρο πᾶς χώρας πρῶτος βίβη τὴ σωτηρίας.
 Ὡ πατέλλητες, βοηθήσωμεν εἴωρ πρόποτε,
 Τάξωαν ἀπαλλαγέντες καὶ χακῶν Φοινικικῶν.

Ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἠδὲ μισολάμαχος.

Πρὸς ταῦδ' ἡμῖν εἴ τι χεὶρ δρᾶν, φράζε, κἀρχιτεκλόνη.

305 Οὐ γὰρ ἔωδ' ὅπως ἀπειπὴν ἀνδοκᾶ μοι τήμερον,
 Πρὶν μοχλοῖς καὶ μηχαναῖσιν εἰς τὸ φῶς ἀνεκλίσω
 Τὴν θεῶν πασῶν μεγίστην καὶ Φιλαμπελωτάτην.

ΤΡ. Οὐδ' οἰωπῆσθεδ', ὅπως μὴ χειρὶς τῶν φράγματι
 Τὸν πόλεμον ἐκζαπυρήσεται ἔνδοθεν κεκραγότες;

310 ΧΟΡ. Ἄλλ' ἀκῆσαντες τοιῦτα χαίρομεν κηρύγματ'.

Οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἠκεῖν στί' ἡμερῶν τριῶν.

ΤΡ. Εὐλαβείθεδ' ἐκείνον τὸν Κέρβερον καὶ δεδίπλεοδε,

Μὴ παφλάζων καὶ κεκραγῶς, ἄσφωρ ἠνικ' εἰνάδ' ἦν,

Ἐμποδῶν ἡμῖν γένητ' ἔθρον μὴ ἔελκύσαι.

315 ΧΟΡ. Οὐπὶ καὶ νῦν ἐστὶν αὐτῶ ὅστις ἐξαίρησθαι,

Ἢν ἀπαξ ἐς χεῖρας ἔλθῃ τὰς ἐμάς. ἰθ', ἰθ'.

ΤΡ. Ἐξολεῖτε μ', ὧ ἴδρες, εἰ μὴ τὸ βοῆς ἀνήσετε.

Ἐκδραμῶν γὰρ πάντα ταυτὶ συνταραχθή τῶν ποδῶν.

ΧΟΡ. Ὡς κυκλάτω, καὶ πατείτω πάντα, καὶ τραχέϊτάτω.

Οὐ

vf. 301. Εἴπωρ πρόποτε] Euripides in Andromacha
 vf. 553. ἀλλ' ἀποδοτικῶν ἰσχυρῶν ἐπιπέδων ἀμύχανον εἴπωρ πο-
 τε. Sed juvenile robur cupio recipere, si unquam alias.
 Deest autem: καὶ νῦν. Quod etiam exprimitur in De-
 mosth. Olynth. I. φησὶ δὲν ἰδοῦσαι, καὶ παρορθεῖναι, καὶ
 τῶν ποδῶν προσηύχων εἴπωρ ποτε καὶ νῦν. Affirmo opus esse
 ni velleis, & excitemini, belloque, si unquam, nunc etiam
 incumbatis.

vf. 302. Φοινικικῶν] Mala belli, in quo multum fan-
 guinis funditur.

vf. 303. Μισολάμαχος] Lamachum saepe notat tan-
 quam belli cupidum: & infra vf. 472. dicit eum ob-
 stare quominus pax fiat: & inferius introducit ejus
 filium nomen praefixa canentem in convivio, unde ip-
 se pater male audit vf. 291. Maxime autem in Achar-
 nensibus perstringitur.

vf. 304. Εἴ τι χεὶρ δρᾶν φράζε κἀρχιτεκλόνη] Metapho-
 rice, ut infra vf. 428. ἀτὰρ χεὶρ ποῦν, ἰσχυρῶς φράζε δη-
 μιουργικός. Sic apud Euripidem in Cyclope vf. 478. σι-
 γᾶτι γὰρ δόξαν γὰρ ἐπέστασθε. Ἢ ἄσφωρ κινῶ, τοῖσιν
 ἀρχιτεκλόνη πειθισθε. Tacete nunc, dolam enim scitis: &
 quando jubeo, arobeditis hujus doli parete.

vf. 305. Ἀπειπὴν] Animum despondere, victum dif-
 ficultate: in Lystrata vf. 781. μὴ νῦν ἀπειπῶμεν ταλαι-
 πωρήματα. Sic ἀπειπῶμεν. Euripides in Oreste vf. 91.
 ἄσφωρ ἔχει τὰδ', ὡς ἀπειπῶν ἐν κακίῃ. Sic habet res, ut
 desperaverim in malis.

vf. 309. Τὸν πόλεμον ἐκζαπυρήσεται] Ne quasi ignem
 sopitum suscitetur Bellum. Solon in Elegia apud De-
 mosth. de Falsa Legatione: — Πόλεμον δ' εἴδοντ' ἐπι-
 γαίρην. Bellumque sopitum excitat.

vf. 311. Οὐ γὰρ ἦν, ἔχοντας ἠκεῖν στί' ἡμερῶν τριῶν] Belj

Et opifices, & advenae, & hospites,
 Et infulani, huc adeste omnes populi,
 Sumtis quam primum batillis & vectibus & restibus.
 Nunc enim arripere licet Boni Genii poculum.

CHORUS, TRYGAEUS.

- 300 **CH.** Huc accedat quisque strenue ad salutem recta.
 ô Graeci quotquot estis, succurramus, si unquam alias,
 Soluti bellicis aciebus & malis cruentificis.
 Dies enim illuxit haec inimica Lamacho.
 Quare, si quid factô opus est, dic nobis & impera quasi architectus aliquis.
- 305 Non enim potest fieri ut defatigari hodie mihi videar,
 Priusquam vectibus & machinis in lucem protraham
 Illam Dearum omnium maximam & vitium amantissimam.
TR. Nonne tacebitis, ne nimis laetabundi hac re
 Et vociferantes bellum fuscitetis intus?
- 310 **CH.** At nos laetamur, cum audimus ejusmodi edictum;
 Non enim idem erat, ac si ediceretur, ut adsimus instructi viatico trium
 dierum.
TR. Cavete & formidate Cerberum illum,
 Ne incondito clamore vociferans, ut tunc quando hic erat *faciebat*,
 Impedimento nobis sit, quo minus Deam extrahamus.
- 315 **CH.** Nemo est nunc etiam qui eam mihi eripiat,
 Si semel in manus pervenerit meas: io! io!
TR. Perdetis me, ô viri, nisi a clamore remittetis.
 Foras enim se proripiens omnia haec conturbabit pedibus.
CH. Misceat sane, & conculcet omnia, & turbet.

Non

Belli tempore, cum expeditio subitanea suscipitur, saepe edictiones publicantur, ut milites victum tot vel tot dierum, plerumque trium sibi praeparant. Vult itaque dicere: Istud Edictum, (quod incipit: ὡς γὰρ οὐχοί v. 294.) non ad Bellum spectabat, sed ad Pacem; propterea laetamur. Similiter in Acharn. v. 196. ille, qui unguentum quoddam suave, quod ibi fingitur esse Pax, naribus admovet, dicit Pacem olere edicta de non asservando victu trium dierum: ἀπὸ τῶν μὲν ἔστιν ἀμύροισι καὶ νίκλας, καὶ μὲν πικρὸν οὐδ' ἡμεῶν τριῶν. Illuc alludit tantum, in Vespsis v. 242. Χθές ἐν Κλέων ὁ κινδυνὸν ἡμῶν ἐπέμειν ἐν ἀφ᾽ ἧκεῖν ἩΧΕΙΝ ἘΧΟΝΤΑΣ ἩΜΕΡῶΝ ἑξήκον ΤΡΙῶΝ.

v. 312. Εὐλαχίῳ ἐπέμειν τὸν Κέρβερον] Belli Personam describit ut alias Cleonem; hunc enim Cerberum

vocat in Equit. v. 1026. φράζου Ἐργυθίδην κίον Κέρβερον ἀνδραποδιστήν.

v. 313. Μὴ παραλάζων καὶ κερκαλός] De eodem Cleone in Equit. v. 136. Κερκαλός παραλάζων ἀρπαχὲς κερκαλός.

v. 315. Οὐδὲν καὶ τὸν ἐστὶν αὐτὸν ὅστις ἔξαίρετος, ἢ ἀπαχὲς ἐς χεῖρας ἔλθῃ τὸς ἡμῶς] Euripides in Heraclidis v. 976. τῶν δ' ἐπιπέτρῳ χεῖρας ἔλθῃ εἰς ἡμᾶς, Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὅστις ἔξαίρετος. Sed hunc, postquam in manus venit meas, Nemo est mortalium, qui mihi eripiet. Idem in Alcestide v. 846. Κάντες λαχέτας αὐτὸν εἰς ἔδρας σὺ θεῖε Μολοῦ, κινδυνὸν δὲ περιβαλὼν χερσὶν ἡμῶν, Οὐκ ἔστιν ὅστις αὐτὸν ἔξαίρετος. Et, si observans illum ex Insidiis Prebendero, & compressero manibus meis, Nullus est, qui mihi ipsum eripiat.

○○○○○

- 320 Οὐ γὰρ ἂν χάροντες ἡμεῖς τήμερον παυσάμεθ' ἄν.
 ΤΡ. Τί τὸ χακόν; τί πάχετ', ὦ ἴδρες; μηδαμῶς, ὡς τ' ἑῶν,
 Πράγμα κάλλιστον ἀφθείρετε ἀφ' τὰ σχήματα.
 ΧΟΡ. Ἄλλ' ἔγωγ' ἔχηματίζεν βύλομ', ἀλλ' ὑφ' ἡδονῆς,
 Οὐκ ἐμὲ κινῶν, αὐτὰ τὼ σκέλη χρθέτοιν.
- 325 ΤΡ. Μήλ' ἔ νωί γ' ἔτ'. ἀλλὰ παῦε, παῦ ὀρχήσομ'.
- ΧΟΡ. Ἦν' ἴδῃ, ἔ δὴ πέπαυμα. ΤΡ. Φῆς γε, παύθ' ἔδέπω.
 ΧΟΡ. Ἐν μὲν ἔν τεπί μ' ἔασον ἐλκῦσαι, ἔ μικέλι.
 ΤΡ. Τῆτο νωῦ, ἔ μικέτ' ἄλλο μὲν ὀρχήσομ' ἔτι.
 ΧΟΡ. Οὐκ ἂν ὀρχησάμεθ', εἴτ' ὠφελήσαιμ' ἔτι σε.
- 330 ΤΡ. Ἄμ' ὀρχῶτ' ἔπω πέπαυθε. ΧΟΡ. Τετοδί, νῆ τ' Δία,
 Τὸ σκέλ' ῥίψαντες ἦδη λήρομ' τὸ δεξιόν.
 ΤΡ. Ἐπιδίδωμι τῶτό γ' ὑμῖν, ὥστε μὴ λυπεῖν ἔτι.
 ΧΟΡ. Ἄλλὰ ἔ τ' ἀειτερόν π μ' ἔτ' ἀναγκάως ἔχοι.
 Ἦδομαι γὰρ, ἔ γέγηθα, ἔ πέπορδα, ἔ γελῶ,
- 335 Μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδύς, ἐκφυγὼν τ' ἀσπίδα.
 ΤΡ. Μικέτ' ἔν νωίγε χάρετ'. ἔ γὰρ ἴτε πω σαφῶς.
 Ἄμ' ὄσον λάβαιν' αὐτίω, τηικεῦθα χάρετε,
 Καὶ βοᾶτε, ἔ γελᾶτε.
 Ἦδη δ' ἐξέστα τότ' ὑμῖν
- 340 Πλεῖν, μένειν, κινεῖν, καθύδειν,
 Ἐς πανηγύρεις θεοφῆιν,
 Ἐπᾶσθ', κοτλαβίζειν,
 Συβαερίζειν,
 Ἰθ', ἰθ', κεκραγέσαι.
- 345 ΧΟΡ. Εἴ γὰρ μοι γένοιτ' ἰδεῖν ταύτιω τ' ἡμέραν ποτέ.
 Πολλὰ γὰρ ἠνεχόμην
 Πράγματά τε, ἔ τιβάδας, ἄς ἔλαχε Φορμίον,
 Κῆκέτ' ἂν μ' ἔύροις δικαστῶν δριμυῦ, ἔδδ' δύσκολον,
 Οὐδὲ τῶς τρέπεις γε δῆπερ σκληρόν, ὡσπερ ἔ περτῆ,

Ἄλλ'

vf. 322. Διαφθείρετε διὰ τὰ σχήματα] Chorus inceptit irridere prae gaudio: sunt enim σχήματα motus & gestus saltantium. Euripides in Cyclope vf. 220. Πηδῶντι ἀπολλοῦσιτ' ἂν ὑπὸ τῶν σχημάτων. Saltantes me perderetis gestulationibus vestris. Herodotus in Eratone: πρῶτα μὲν ἐπ' αὐτῆς ὀρχήσατο Λακωνικὰ σχήματα. μετὰ δὲ ἄλλα Ἀστικὰ. Primum super ea (super mensa) saltavit gestibus Laconicis; postea aliis Atticis.

vf. 327. Ἐκδύσαι] Sic ἔλεον κέρδῃα in Nubibus vf. 540. quem locum Florens indicavit.

vf. 331. Τὸ σκέλ' ῥίψαντες] In Vespis vf. 1526. ῥίψτε σκέλ' ῥιπίων. etiam de saltantibus.

vf. 333. Καὶ τ' ἀριστέον τι μ' ἔτ' ἀναγκάως ἔχοι] Ordo & plena oratio est: ἀναγκάως ἔστι ἔχοι, ῥίπλειν τί με καὶ τὸ ἀριστέον σκέλ'.

Ibid. Ἐς ἀναγκάως ἔχοι] Aeschylus in Choëphoris vf. 237. προσαιδῶν δ' ἐς ἀναγκάως ἔχοι. Alloqui enim necesse est. Antiphanes apud Stobaeum Serm. 123. ἐν [ὄδον] πᾶσι ἰδῶν ἐς ἀναγκάως ἔχοι. Quam viam omnibus ire necesse est.

vf. 334. Πίπορδα] Scholia: ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν οἶων. Χαίροντες γὰρ πίπορται. Metaphora ab asinis: hi enim laetabundi redunt. Comicus in Vespis vf. 1296. ἐνόλλειτ', ἰσκήρτα, πεπίρδου, κατεγέλα ὡσπερ κακῶν οἰδίων εὐαχμίον.

vf. 335. Τὸ γῆρας ἰδῶν] Scholia: μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὄφρων. Quia nimirum Serpens novus exiit annos. In Ranis vf. 343. γέτω πάλλεται γηρόντων, ἀποσείσται δὲ λάπρας, χρεσίον τ' ἰτῶν παλαιῆς ἰανυτῆς. ubi vide Notam.

Ibid. Ἐκφυγὼν τιν ἀσπίδα] Ludit in Homonymia vo-

- 320 Non enim facile desinemus hodie gaudere.
 TR. Quid hoc mali est? quid accidit vobis, ô viri? per deos obsecro, ne
 Corruptatis negotium praestantissimum saltatione vestra.
 CH. At ego saltare nolo, verum prae voluptate,
 Me non movente, ipsa crura saltant.
- 325 TR. Ne amplius etiam, sed desine, desine saltare.
 CH. En jam desii. TR. Dicis quidem, sed nondum desinis.
 CH. Unam hanc choream sine me ducere, & non amplius.
 TR. Hanc unam ergo, & nullam ducetis amplius choream.
 CH. Non saltaremus, si modo quid tibi prodessemus.
- 330 TR. Sed videte nondum desistis. CH. Profecto, isto
 Crure dextero jactato jam desinimus.
 TR. Concedam hoc adhuc vobis, ne amplius mihi molesti sitis.
 CH. Sed & sinistrum crus necesse est ut nonnihil jactem.
 Gaudeo enim, & laetor, & pedo, & rideo,
- 335 Magis quam si senectutem exuisssem, a clypeo & rebus bellicis liberatus.
 TR. Ne gaudete adhuc; nondum enim certo rem scitis:
 Sed cum acceperimus ipsam, tunc gaudete,
 Et clamate, & ridete.
 Tunc demum licebit vobis
- 340 Navigare, manere, subagitare, dormire,
 Interesse ludis solemnibus,
 Epulari, cottabo ludere,
 Sybariticis deliciis frui,
 Iu! iu! exclamare.
- 345 CH. Utinam mihi liceat videre hanc diem aliquando.
 Multa enim toleravi
 Mala, & stramenta, peculia Phormionis.
 Nec amplius me invenies in judicando acerbum, & difficilem,
 Nec morosum, ut antehac,

Sed

eis *ἀσπίς*, quae & serpentem significat & Clypeum, ut recte observavit Florens.
 vs. 340. *Κνήϊ*] Ut infra vs. 1138. *τῶν ὀφθαλμῶν κινήων*.
 Coniungit *κνήϊν ἐπιβαλλέειν* etiam infra vs. 867.
 vs. 345. *Εἰ γὰρ μοι γένοιτο ἰδεῖν ταύτην τὴν ἡμέραν ποτὲ*] Ei cum accentu, ut habet Aldina, scripsi; est enim hic idem quod *εἴθε*, *utinam*. Ceterum similis locus est apud Euripidem in Cyclope vs. 436. *ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τῶν δ' ἰσοίαν ἡμέραν κλυθῶμεθ' ἐκφυγόντες ἀνδρῶν κείρα*.
 O Charissime, *utinam* hanc videremus diem Cyclopi effugientes capere impium. Et apud eundem in Rheso vs. 464. *εἰ γὰρ ἴδω τὸ δ' ἡμᾶρ εἰσιδόμεν', ἀναξ', ὅπως πολυφόνος χυθὲς ἀποναύσοιο δοῦρα*. *Utinam* ego hunc diem videam, o domine, ut multorum caedibus imbutae Manus tuae fructum feras per *βάσσαν*. In quibus locis recte vertitur

utinam In nova Tragici editione, sed etiam scribendum fuerat cum accentu: apud Aeschylum autem in Prometheus vs. 152. & sine accentu male scribitur, & per quod si male vertitur: ad illum locum Scholia *ἢ γὰρ* exponunt *εἴθε*.
 vs. 347. *Ἐπιβάτας ἄς ἐλάχε Φορμίων*] Phormio celebris dux. Dicit autem huic *ἐπιβάτας* sortito obtigisse, quia cubili uteretur, quali solent milites, duro & vilis. Forte etiam alludit ad nomen, dum Phormioni tribuit *επιβάτας*, quae ex eadem fiebat quandoque materia, ex qua & *φορμῆς*. In Pluto vs. 541. *ἀπὸ δὲ κλίβανος ἐπιβάτας σφαιρίων*. Jul. Pollux X. 169. *ἐν δὲ τῷ Ἰμφοτάδῳ δ' Ἀριστοφάνης λέγει. Φορμῶν σφαιρίων*. Huic Neptunum dicit esse *φίκατον* in Equibus vs. 558. Eundem in Lystra-ta dicit esse *asperum* erga hostes vs. 805.
 O o o o o

- 350 'ΑΜ' άπαλόν γ' άν μ' ίδεις,
 Καί πολὺ νεώτερον, ἀ-
 παλλαγένας τραγμάτων.
 Καί γ' ἱκετὸν ἔβρον ἀ-
 ποδώμεθα ἔ κατατετείμεθα, πλατῶμεθα
- 355 'Ες Λύκειον, καὶ Λυκεία,
 Σὺ δὲ, σὺ ἀσπίδι τε.
 'Αλλ' ὅ, πὶ μάλιστα χρεῖμεθα ποιῆντες, ἀγε
 φερέσ' σὲ γ' αὐτοκράτο-
 ρ' εἶλετ' ἀγαθὴ πρὶ ἡμῖν τύχη.
- 360 ΤΡ. Φέρε δὴ κατῖδω πῶ. τίς λίθος ἀφέλξομαι;
 ΕΡ. Ὡ μαρὲ, ἔ τοδμηρὲ, τί ποιῆν ἄξιοι;
 ΤΡ. Οὐδὲν πονηρὸν, ἀλλ' ἔσθ' ἔ Κιλικίδι.
 ΕΡ. Ἀπέλαλας, ὦ κριέδαμον. ΤΡ. Οὐκ ἂν ἦν λάχῃ;
 'Εγμῆς γ' ἂν κλήρω ποιήσεις οἶδ' ὄπι.
- 365 ΕΡ. Ἀπόλαλας, ἐξόλαλας. ΤΡ. 'Ες πῖν' ἡμέραν;
 ΕΡ. 'Ες αὐτίκα μάλ'. ΤΡ. 'Αλλ' ἔδεν ἡπόληξά πω,
 Οὐτ' ἄλφιτ', ἔτε τυρὸν, ὡς ἄπολέμεθ'.
- ΕΡ. Καί μιν ἔπιτέπειαι γε. ΤΡ. Καὶ τὰς τρέπω
 Οὐκ ἠδόμεν ἀγαθὸν τσοτηνὸν λάβων;
- 370 ΕΡ. Ἄρ' οἶδα θάνατον ὄπι παρθεῖφ' ὁ Ζῆς, ὅς ἂν
 ταύτιον ἀνορήτων εὐρεθῇ; ΤΡ. Νῦν ἄρα με
 ἄπασ' ἀνάγκη γ' ἄποθανεῖν; ΕΡ. Εὖ ἰοθ' ὄπι.
 ΤΡ. 'Ες χρεῖδιδόν μοι νῦν δάνεισον τρεῖς δραχμάς.
 Δεῖ γὰρ μνηθῆναι με πρὶν πεθνηκέσαι.
- 375 ΕΡ. Ὡ Ζεῦ κερραυνοβρόντα. ΤΡ. Μὴ, παρὸς τ' θεῶν,
 Ἡμῶν κατέιπης, ἀντιβόλα σε, δέσποτα.
 ΕΡ. Οὐκ ἂν σιωπήσομαι. ΤΡ. Ναὶ παρὸς τ' κρεῶν,
 Ἄ γὰρ παρθεύμενος σοι φέρων ἀφικόμην.
 ΕΡ. 'Αλλ', ὦ μέλε', ἔπὸς Διὸς ἀμαλδιωθήσομαι,
 380 Εἰ μὴ τετομήσω ταῦτα ἔ λακίσομαι.

T P T-

vf. 355. 'Ες Λύκειον] Scholia: τὸ Λύκειον δὲ γυμνάσιον Ἀθῆναισι ὄπι πρὸ τῆς πολέμου ἰδῆσαν γυμναζεσθαι. Lycæum erat gymnasium Athenis ubi antequam irent in bellum exer-
 cebantur.
 vf. 357. 'Αλλ' ὅ, πὶ μάλιστα χαρῖμεθα ποιῆντες ἀγε φερέσ' ἔπι] Euripides in Hippolyto vf. 1261. τί χρὴ τὸν ἄβηλον φροναστας ἡμῶς σὲ χαρίζεσθαι φησί; φρόντις. Quid oportet miseris illi nos facere, ut gratificemur animo tuo. Cogita-
 vit. 362. 'Αλλ' ὄπι καὶ Κιλικίδι] Pro: ἀλλὰ πάντα ἀ-
 γαθὰ. Ita jenim dixerat Cillicon iste, cum proditio-
 nem Miletu parans, ab amicis interrogaretur, quid faceret. Scholia: τὸν ἴσον Μίλητον τῆτόν φασὶ προδιδω-
 νῆσαι τοῖς Περσέσι. Περθαγμένῳ δὲ πολλὰς αὐτὸ τιμῆς
 εἰ μὴ λακίσει, δεζα. Πάρτα ἀγαθὰ.

vf. 364. Οὐκ ἂν ἦν λάχῃ. Ἐγμῆς γὰρ ἂν κλήρω ποιήσεις] Scholia: ὅταν πολλὰς καταδικάζον οἱ Ἀθηναῖοι ἀποθανεῖν, ἐπὶ εἰς μίαν ἡμέραν πάντες ἰουκνῶντο. ἀλλ' ἔσασθ' ἰκλήρωτο καθήμεραν, καὶ τὰ κληρωθῆναι θάνατον ἰσθῆαι καθήμεραν ἂν εἰς μίαν ἡμέραν ἰσθῆναι. ἔστι δὲ ὅτι μετεμύλωντο, καὶ τὸς λοι-
 πὸς ἰσθῆναι. ἐπὶ ἂν οἱ κλήρω τὰ Ἐγμῆς, παίζων τῶς λέγει.
 Si quando plures Athenis essent condemnati ad mortem, non omnes uno die interficiebantur, sed fortitionem subi-
 bant singulis diebus; & quem fors testiffet, mors sequen-
 tibus, itaque uno die unus moriebatur. Quandoque etiam
 poenitentia ducti, reliquos servabant. Cum autem Mercurio
 tribuantur sortes; joco ad eum hoc dicit. Nempe
 Mercurium directorem sortis efficere posse, ut Try-
 gaeum, tanquam condemnatum cum aliis pluribus, primum

- 350 Sed lenem me videbis,
Et minime morosum senem, ubi so-
lutus fuero molestiis bellicis.
Etenim satis longo jam tempore per-
imus & occidimus, dum vagamur
- 355 In Lyceum & ex Lyceo,
Cum hasta & cum clypeo.
Sed quo facto tibi maxime gratificari possimus, age
Dic: te enim imperato-
rem legit nobis benigna quaedam fortuna.
- 360 TR. Age jam dispiciam quorsum istos lapides amovebimus.
MERC. ô Impure & audax, quid cogitas facere?
TR. Nihil mali, sed id quod Cillicon.
MERC. Periisti homo infelix. TR. Siquidem id fors jusserit.
Cum enim sis Mercurius, forte dirigenda id efficies sat scio.
- 365 MERC. Periisti, interiisti. TR. In quem diem?
MERC. Jam statim. TR. Sed nihil emi adhuc viatici,
Nec farinam, nec caseum, tanquam periturus.
MERC. Utique actum de te est. TR. Quomodo ergo
Non sensi me tantum bonum accepisse?
- 370 MERC. Num scis Jovem praedixisse mortem illi, qui
Hanc effodiens deprehensus fuerit? TR. Nunc ergo me
Mori omnino necesse est? MERC. Scias hoc ita esse.
TR. Da igitur mutuas mihi tres drachmas in porcellum;
Oportet enim initiari me priusquam moriar.
- 375 MERC. ô Jupiter Fulminator. TR. Per Deos
Obsecro, domine, ne nos indices.
MERC. Nolim facere. TR. Imo, per carnes te rogo,
Quas ego tibi libenti animo adveniens tuli.
MERC. Ast, ô miselle, disperdet me Jupiter,
- 380 Nisi haec indicavero.

TRU-

primum aut inter primos tangat fors, secundum quam
ei moriendum sit; & non relinquatur inter postremos,
qui sperare possunt adhuc salutem.

vf. 366. & 367. 'Αλλ' ἔδην ἡμπούμεθα — ὡς ἀποτάμε-
θα] Quasi unus tantum modus sit pereundi, aut cer-
tissimus, in bellum ire; dicit se nec viaticum adhuc
parasse ad proficiscendum eo, nedum ut ibi perierit.

vf. 369. 'Αγαθὸν ποσὶντι λαλῶν] Quasi optimum sit
temporibus dāris, qualia tunc erant, periisse; qui enim
perit, liberatus est semel a malis. Sic in Acharnens.

vf. 755. cum quidam dixisset: ἀδρὸς πρὸς αὐτὸν ἔτρα-
τον τὴν πόλιν, ὅπως τάχιστα καὶ ἀκίως ἀπολοῖσθαι. alter
inquit: αἰτίῃ ἢ ἀπαλλαγῆσθε πραγμάτων.

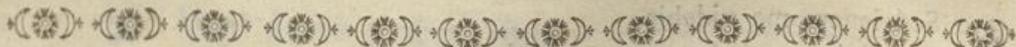
vf. 373. & 374. 'Ἐς χερσίδιες, — εἰ γὰρ μνησθῆναι με

πρὶν τεθνήσκῃ] In Mysteriis, sive Sacris Initiorum Ce-
reris, porcum mactabant initiandi; hinc in Acharnen-
sibus vf. 747. Χοίρια μυστηρια] ubi vide Notam. Dicit
autem ante mortem oportere se initiari, quia initia-
torum melior est conditio post mortem; Chorus My-
sticus in Ranis vf. 457. μένοις γὰρ ἡμῶν ἡλιθίου καὶ φη-
γῆ· ἡμῶν ἴσθι, ὅσοι μνησθῆναι, ὡς ἔστιν ἡ δίκη μὲν πρὸς
σοὶ καὶ τὴν ζωὴν καὶ ἰδιώτας.]

vf. 377. Πρὸς τὴν κρέων] Supra vf. 191. καὶ κρέα ταυ-
ρῆ σοι φέρων.]

vf. 379. Ὁ μέλις] Ita E.J.D. Aldina, Juntina & Brub.
cum apostropho.

vf. 380. Ἀμαδουθίσσεται — ποσὶντι — λαλήσομαι.]
Sunt Δίχης Τραχίνας, ut est in Schollis.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΕΡΜΗΣ.

- Τ**Ρ. Μὴ νῦν λακίσης, λίσσομά σ', ὦ ἔμυδιον.
 Εἰπέ μοι, τί πάσχειτ' ἴδρες, ἔσται ἔκπεπληγμένοι;
 ὦ πόνηροι, μὴ σιωπάτ'· εἰ δὲ μὴ, λακίση].
- ΧΟΡ. Μηδαμῶς, ὦ δέσποθ' Ἐρμῆ, μηδαμῶς, μὴ, μηδαμῶς,
 385 Εἰ π κεχαρισμένον
 Χοιρίδιον οἶδα παρ' ἐμῶ γε καπεδηδικῶς,
 Τῆτο μὴ Φαῦλον νομίζων ἐν ταδὲ τῷ φράγματι.
 ΤΡ. Οὐκ ἀκίεις, οἶα θωπύβησι σ', ὦ ἴαξ δέσποθα;
 ΧΟΡ. Μὴ γένη παλίγκοτός τις ἀνθρώποις ἡμῖν γε,
 390 ὦσε τίνδε μὴ λαβεῖν,
 Ἄλλὰ χέρισ', ὦ Φιλαπ-
 θρωπύτατε, ἔ μεγαλο-
 δαρότατε δαιμόνων,
 Εἰ π Πεισάνδρου βδελύτῃ τῆς λόφου ἔ τὰς ὄφρυς·
 395 Κἀ σοι θυσίαισι ἰε-
 ραῖσι, προσόδοις τε μεγά-
 λοισι Διγπαντός, ὦ
 Δέσποτ', ἀγαθῶμην ἡμεῖς ἀεί.
 ΤΡ. Ἴθ' ἀνθρώπων σ', ἐλέησον αὐτῶν τ' ὄπα,
 400 Ἐπεὶ σε ἔ πμῶσι μᾶλλον ἢ προστῶ.
 ΕΡΜ. Κλέπται γὰρ εἰσι νῦν γε μᾶλλον, ἢ προστῶ.
 ΤΡ. Κἀ σοι φράσω π φράγμα δεινὸν ἔ μέγα,
 Ὅ ποῖς θεοῖς ἅπασιν ὄπιβηθῆ].
 ΕΡΜ. Ἴθι δὴ, κᾶτειπ' ἴσως γ' ἀν πείσαις ἐμέ.
 405 ΤΡ. Ἡ γὰρ σελήνη, χ' ὦ πανέγγυ ἡλίω,
 Ὑμῖν ὄπιβηθῆσι πολλῶ ἢδὴ χροόν.
 Τοῖς βαρβάροις προσδίδοτον τίω Ἑλλάδα.
 ΕΡΜ. Ἴνα τί δὴ τῆτο δρᾶτον; ΤΡ. Ὅπ, ἰὴ τ' Δία,

Ἡμεῖς

vf. 382. Εἰπέ μοι τί πάσχειτ'] In Avibus vf. 366. εἰπέ μοι τί μίλλεται;

vf. 383. Λακίσηται] Ita reponere non dubitavi. Omnes Edd. λακίσηται. male.

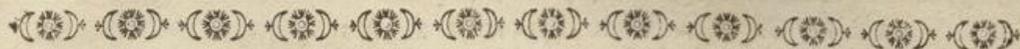
vf. 385. Εἰ τι κεχαρισμένον] Herodotus in Clione: ἐνταῦθα λέγεται ἐπὶ Ἀιδῶν. Κροίσον — ἐπιβάσασθαι, τὸν Ἀπὸ λουνα ἐπιβαλέμενον, εἰ τι εἰ κεχαρισμένον ἐξ αὐτῆ ἰδω- ρίδα, παραστῆσαι, καὶ ἴσασθαι μιν ἐκ τῶ τανόντων. κακῶ. Ἄ Ἰσθίε δicitur, Cressum tunc exclamasse & invocasse Ἀ- πόλλωνα; ut, si quod ei gratum donum ab ipso sit obla- tum, adfit, ἴσασθαι ex presentia malo liberet. Scholia-

stes Comici hic meminit Homericī versiculi: ἢ ποτέ τοι χερσίν' ἴσι πόν ἴρφα. qui extat Iliados a. vf. 39. ubi Chryses loquitur.

vf. 387. Ἐν τῶδε τῷ φράγματι] Scholia: ἐν τῷ λα- βῶν ἡμᾶς εἰρήνην' ut Pacem consequeremur.

vf. 394. Εἰ τι Πεισάνδρου] Per Ironiam, ut putat Scho- liafles, hujus tanquam bellicosi meminit, quia tan- quam timidus notetur a plerisque. Sane & a Nostro in Avibus vf. 1555. ἐνθα Πείσανδρος ἔλεον δέμενος· ἴ- χην ἰδὴν ἢ ζῶντ' αὐτῶν πολλῶν.

vf. 396. Πρωτόδοις τε μεγάλας] In Avibus vf. 854. πρῶ-

TRYGAEUS, CHORUS, MERCURIUS.

TR. Ne indices, quaeso, Mercuriole.

Dicite vos mihi, quid accidit vobis? sic statis attoniti?
ô Perditi ne filete; aut si fecus, indicabitur.

CH. Nequaquam, ô Domine Mercuri, nequaquam *hoc feceris*,

385 Si quem gratum & acceptum tibi
Porcellum a me oblatum meministi te comedere,
Quem non contemnebas in hoc negotio.

TR. Nonne audis, qualiter adulentur tibi, ô Rex Domine noster?

390 CH. Ne fias ita iratus ex propitio supplicibus nobis,
Ut istam accipere non possimus,
Sed gratificare nobis, ô hu-
manissime & mu-
nificentissime Deorum,
Si execraris Pisandri cristas & supercilia.

395 Tunc te victimis fa-
cris & supplicationibus magni-
ficis semper, ô
Domine, nos honorabimus.

TR. Age obsecro, miserare illorum verba precantia,

400 Quoniam etiam plus honorant te, quam antehac.

MERC. Furaciores enim nunc sunt, quam antehac.

TR. Indicabo etiam tibi rem atrocem & magni momenti,
Quae contra Deos omnes suscipitur.

MERC. Age dic nunc; forte enim permovebis me.

405 TR. Namque Luna, & nequam ille Sol
Vobis insidiantur a longo jam tempore.
Barbaris produnt Graeciam.

MERC. Cur hoc faciunt? TR. Quia profecto

Nos

περὶ τὰ μεγάλα, σκευὰ προσήναι θεῶν.
„ vl. 398. Ἀγαλλῆμιν] Videtur Scholiastes legisse
„ ἀγαλλῆμιν. Sed ἀγαλλῆμιν melius ab ἀγάλλω. est enim
„ ornare & mastrare laudibus. Haec ex Notis Floren-
„ tii. Scholiastes Euripidis in Medeam, ad vl. 1027.
„ citat hunc, ut videtur, Comici locum, verba eius sunt:
„ ἀγαλλῆμιν, ἀγῆλαι, ἀντὶ τῶ ἰσχυροῦ. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνου.
„ διὰ πάντας, ὁ δὲ σποιν, ἀγαλλῆμιν ἡμῖς ὁ αἰ. Καὶ Ἐρμῆ-
„ πῶ ἁρτοπάσιαι. Φῆς ἴν ἀγῆλαι τὸς θεῶς ἴσῳ ἴσῳ. Phry-
„ nichus verbum ἀγῆλαι accipit pro ἰσχυροῦ precari. Et apud
„ Aristophanem: διὰ πάντας &c. Et Hermippus in Pana-

riis: Φῆς ἴν &c. i. e. Age, Deos nunc precabor ingressa.
Male autem in isto loco legitur ἀγαλλῆμιν pro ἀγαλλῆ-
„ μιν. Qui error inde est ortus, quia & apud Euripi-
„ dem est ἀγῆλαι, & in loco Hermippi ἀγῆλαι; nempe
„ in Aoristo primo infinitivi & conjunctivi; putavit e-
„ nim librarius similiter ἀγαλλῆμιν scribendum esse: male
„ autem, quia verba in — ἀγάλλω tantum in aor. 1. Act.
„ & Med. vocis mutant a in n. Male etiam ibi legitur,
„ διασποιν, ut quilibet videt; si iste est locus, quem citat.
„ vl. 401. Κλέπται γὼρ εἰσι] Fures venerari Deum su-
„ rum par est.

- Ἡμεῖς μὲ ὑμῖν θύομεν· τῆτοισι δὲ
 410 Οἱ βάμβαροι θύοσι. Ἄλλ' ἔτι εἰκότως
 βύλωντ' ἀν' ὑμᾶς πάντας ἐξολωλέναι,
 ἵνα τὰς τελευτὰς λάβοιεν αὐτοὶ τῆ θεῶν.
 ΕΡΜ. Ταῦτ' ἄρα πάλα τῆ ἡμερᾶν παρεκλέπτετον,
 καὶ ἔκ κύκλου παρέτρωγον ὑφ' ἀρματολαίας.
 415 ΓΡ. Ναὶ μὰ Δία. πρὸς ταῦτ', ὦ φίλ' Ἐρμῆ, ξύλλαβε
 Ἡμῖν πρῶθ' ὅπως τήνδε καὶ ξυνέλκυσον·
 καὶ σοὶ τὰ μεγάλ' ἡμεῖς Παναθηναί' ἄξομεν,
 Πάσας τε τὰς ἄλλας τελευτὰς τὰς τῆ θεῶν,
 Μυσθίαι', Ἐρμῆ, Διίπλαι', Ἀδῶνα·
 420 Ἄλλα τέ σοι πύλαι, παπαρυμναί' κακῶν,
 Ἀλεξικάκῃ θύοσιν Ἐρμῆ πανταχῶ,
 Χ' ἄτερ' εἴη πόλλ' ἔξεις ἀγαθὰ. πρῶτον δὲ σοὶ.
 Δῶρον δίδωμι τήνδ', ἵνα σπένδειν ἔχῃς.
 ΕΡΜ. Οἶμ', ὡς ἐλεήμων εἶμ' αἰεὶ τῆ θεῶν.
 425 Ὑμέτερον οἰεῖσθε ἔργον, ὦ ἄνδρες· ἀλλὰ ταῖς ἡμῖν
 εἰσιόντες ὡς τάχιστα τῆς λίθου ἀφέλκετε.
 ΧΟΡ. Ταῦτα δρᾶσομεν· σὺ δ' ἡμῖν, ὦ θεῶν σφώτατε,
 Ἄτλα θεῆ ποιεῖν, ἐφιστὸς φερέτε δημοτικῶς·
 τᾶλλα δ' εὐρήσεις ὑπεργεῖν ὄντας ἡμᾶς κακῶς.
 430 ΓΡ. Ἄγε δὴ σὺ ταχέως ὑπεχε τῆ Φιάλιον, ὅπως
 Ἐργῶ Φιαλῶμεν, βύξ' ὁμοῖοι τοῖσι θεοῖς.
 ΕΡΜ. Σπονδῆ, σπονδῆ·
 εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.
 ΓΡ. Σπένδοντες βύξ' ὁμοῖοι, τῆ νῦν ἡμέραν.
 435 Ἐλλοισι ἄρξαι πᾶσι πολλῶν καὶ ἀγαθῶν·
 Χ' ὅπως πρῶθ' ὅπως ξυλλάβοι τῆ χρονίων,
 Τῆτον τῆ ἄνδρα μὴ λαβεῖν ποτ' ἀσπίδα.
 ΧΟΡ. Μὰ Δί' ἄλλ' εἰ εἰρήνη ἄρξαι με τῆ βίον,
 Ἐχόντ' ἐταῖροι, καὶ σκαλβόντ' ἀνθεακῶς.
 440 ΓΡ. Ὅς περὶ δὲ πόλεμον μάλλον εἶπαι βέβλη',
 Μηδέποτε παύσαισθ' αὐτὸν, ὦ Διόνυσε' ἀγαθῶ,

Ἐκ

vf. 414. Ἐφ' ἀρματολαίας] In Schollis: θεῶν εἰπεῖν ὑπὸ
 ἀρματολαίας, ἀπὸ τῆ ἀρματολαίας, ἀπὸ τῆ ἀρματολαίας.
 Nempe miscet voces ἄρμα & ἀρματολαία· ut significet
 aurigationem. Sic in Avibus vf. 1562. voce
 λαίμα comprehendit αἶμα & λαίμον, ut significet sangui-
 nem e gutture fluentem.

vf. 421. Ἀλεξικάκῃ] Allas Apollo & Hercules dicun-
 tur ἀλεξικάκοι.

vf. 428. Ἐφιστὸς φερέτε δημοτικῶς] Idem quod su-
 pra vf. 305. φερέτε καὶ δημοτικῶς. Scholia ad Equites vf.
 647. κενὸς δὲ ἐπιτοὶ δημοτικῶς τῆς τᾶ δημοσία ἐργασμέ-
 νος· ποτὶ δὲ καὶ τῆς ἀρχοντικῆς· ὡς ἐν Εἰρήνῃ καὶ δη-
 μουτικῶς. ἀπὸ τῆς τιλικῆς. Vulgariter δημοτικοὶ voca-
 bantur, qui publica munia obirent; aliquando etiam archi-
 tecti; ut in Pace: δημοτικῶς pro τιλικῶς. Glossae de-
 μουτικῶς, moderatos.

Nos vobis sacrificamus: istis autem

410 Barbari sacrificant: quare merito

Vellent vos omnes perire,

Ut sacra Deorum accipiant ipsi.

MERC. Propterea ergo dudum dies imminuerunt clam,

Et orbem arrosferunt aurigatione vitiosa.

415 TR. Ita profecto est: quare, amice Mercuri, adjuva

Nos aequo animo, & hanc una nobiscum extrahe.

Tunc tibi magna illa Panathenaea celebrabimus,

Caeterasque omnes Deorum serias,

Mysteria, inquam ô Mercuri, Diipolia, Adonia.

420 Tum ceterae urbes a malis liberatae

Averruncatori sacrificabunt Mercurio ubique:

Aliaque praeterea multa habebis bona. Primum autem tibi

Dono hancce do, ut ea libare possis.

MERC. Heu quam misericors semper sum propter phialas aureas.

425 Vestrum jam deinceps *omne* negotium est, ô viri: sed cum batillis

Ingressi ocyus lapides amovete.

CH. Hoc agemus. Tu vero nobis, ô Deorum sapientissime,

Esto praeses, & impera architectonice, quid factò opus sit.

Caeterum invenies nos ad ministrandum non ignavos.

430 TR. Agedum tu ocyus tene subtus phialam,

Ut opus aggrediamur deos præcati.

MERC. Libatio fit, libatio.

Ore favete, ore favete.

TR. Inter libandum precamur, ut praesens dies

435 Initium fiat multorum bonorum Graecis omnibus,

Quique prompto animo funes nobiscum contigerit,

Ille vir ut nunquam sumat clypeum.

CH. Profecto *ne sumat*: sed in pace potius degam aetatem

Habens meretricem, & fodicans carbones.

440 TR. Quisquis autem bellum praeoptat,

Is nunquam cesset, ô dive Bacche,

Ex

vf. 430. [Τραχὺ τὴν φιάλην] In Acharn. vf. 1062. *τραχὺ*
 ἢ δὲ δὴ τὸ τρέλαιον, ἢ γόνα.
 vf. 431. [Εργὸν κατασκευάζω] Pro ἐπιτάλαιον ab ἐπιτάλαιον,
 quod est ex ἵππῳ, & ἰσθμῶν τὸ βλάδιον. & occurrit apud
 Homerum; αὐτὸς γὰρ ἰσθμῶν τὰ δ' ἵππων. qui locus cita-
 tur a Scholiaste ad Vespas vf. 1339. Simul autem al-
 ludit ad φιάλην, quam dono acceperat; quasi dicat:
 ut phiala libamus; φιάλην τὸ τὴν φιάλην πῶν, inquit Scho.

hastes ad Vespas l. c.

vf. 439. [Σκαλιόων ἀθρακας] In Acharn. vf. 1013.
 τὸ πῆρ ὑποσκάλω. Sed aliquid obsceni videtur latere
 sub σκαλιόων ἀθρακας, ut Scholiastes putat; ἢ, τὸ γο-
 νακῶν ἀδοῖον ἀθρακας λέγει. Sane & σκαλαθρακας, quod
 ejusdem est cum σκαλιόων originis, obscenum est in
 Ecclesiast. vf. 611. quem locum citat Florens.

- Ἐκ τῆ ὀλεσχάνων ἀκίδας ἐξαιρέμενον.
 ΧΟΡ. Κ' εἴ τις ἔπιθυμῶν ταξιαρχεῖν, σοὶ Φθονεῖ
 Εἰς Φῶς ἀνελθεῖν, ὦ πότνια γ', οἱ ταῖς μάχαις
 445 Πάχοι γε τοιαῦθ', οἷά τ' εἰς Κλεάνυμ' εἶ.
 ΤΡ. Κ' εἴ τις δορυξός, ἢ κάπιλλ' ἀσπίδων,
 Ἴν' ἐμπολεῖ βέλπον, ἔπιθυμῶν μαχῶν,
 Ληφθεὶς ὑπὸ ληστῶν ἐσθίοι κελθῶς μόνας.
 ΧΟΡ. Κ' εἴ τις στρατηγῶν βυλάμενος, μὴ ξυλλάβῃ,
 450 Ἡ δ' ἄλλ' αὐτομελεῖν παρεσκδασιμῶν,
 Ἐπὶ τῷ προχῶ γ' ἔλκοιτο ματιγέμενος.
 Ἡμῖν δ' ἀγαθὰ γένοιτ' ἴη Παιῶν, ἴη.
 ΤΡ. Ἀφειλετὲ πάειν, ἀλλ' ἴη μόνον λέγει.
 ΧΟΡ. Ἰη, ἴη τοῖσι γ', ἴη μόνον λέγει.
 455 ΤΡ. Ἐσμῆ, Χάεισι, Ὀρεχισσι, Ἀφροδίτῃ, Πύθῳ.
 ΧΟΡ. Ἀρεῖ δέ. ΤΡ. Μὴ μή. ΧΟΡ. Μηδ' Ἐνυαλίῳ γε. ΤΡ. Μή.
 ΧΟΡ. Ὑπέτενα δὴ πᾶς, ἐκράτα γε τοῖσι κελθοῖς.

ΕΡΜ. ὦ εἶα.

ΧΟΡ. Εἶα μάλα.

460 ΕΡΜ. ὦ εἶα.

ΧΟΡ. Εἶα εἶα μάλα.

ΕΡΜ. ὦ εἶα, ὦ εἶα.

ΤΡ. Ἀλλ' ἔχ' ἔλκυσ' ἀνδρες ὁμοίους;

Οὐχὶ ἐξυλλήλοσθ'; οἷ' ὀγκύλλε;

465 δ'; οἰμάξεσθ' οἱ Βοιωτοί,

ΕΡΜ. Εἶα νῦν.

ΤΡ. Εἶα, ὦ.

ΧΟΡ.

.. v. 442. Ὀλεσχάνων] Sic vocat flexuram brachii
 in acumen desinentem, quam cubitum vocamus, quia
 hac parte cubamus. Dicta sunt quasi τῶν ὀλεσχάνων κρα-
 τῆα (ut inquit Scholiastes) id est, ulnatum capita.
 Ex Notis Florentis.

v. 445. Ὀλεσχάνων Κλεάνυμ'] Id est, fiat ἴψασπις. In
 Nubibus v. 352. Κλεάνυμον τὴν ἴψασπιν. Hic in Pace
 v. 677. de ἴψῳ: εἰ γὰρ ποτε ἔξοδον στρατιώτης, εὐθὺς ἀ-
 πλοοῖμαί' τῶν ὀπλων ἔξιστο.

v. 449. Κ' εἰ τις στρατηγῶν βυλάμενος.] Haec in Alci-
 biadem tendere putat Scholiastes, qui Athenienses im-
 pulsit ad expeditionem in Siciliam suscipiendam, citat-
 que locum Thucydidis ex Lib. VI. apud quem Nicias
 haec in Alcibiadem dicit: εἰ τι τις ἀρχὴν ἄσμενος ἀί-
 ρησις, παραμυθεῖ μὲν ἑαυτῷ, τὲ ἑαυτὸ μόνον σκοπεῖν, &c.

Tam si quis non invitus imperator factus, vobis auditor est
 ad expeditionem suscipiendam, suum ipsius commodum tan-
 tum spectans &c. De talibus, qui gloriam sibi aut emo-
 lumentum quaerentes bella movent, Euripides in Sup-
 plicibus v. 292. εἴτις τιμᾶται Χαίρει, πολέμους τ'
 ἀξέμενος ἀπὸ δόξης, φθειρόντες ἄσπες ἢ μὲν ἴπῳ ΣΤΡΑ-
 ΤΗΛΑΤΗ, ὅδ' αἰς ὑβρίην δύναμιν εἰς χεῖρας λαβόν, Ἀλ-
 λ' ὅδ' ἐκ κίβδης ἄνικ'. ἀε ἀποσκοπεῖν τὸ πλοῦθ' εἰ τι βλάπτει-
 ται πλοῦθι τάλει. Qui honoribus gaudens, & augenti bella
 sine jure perdantque civis; alius ut imperator fiat; alius
 ut contumellas exerceat nactus potentiam: alius vero quae-
 rit gratia; non considerans an Populus aliquid detrimenti
 capiat, dum haec patitur.

v. 451. Ἐπὶ προχῶ] In Pluto, v. 877. ἐπὶ προχῶ γὰρ
 δεῖ τι στρατῶμενον εἶπαι, ἢ πεπαυμένον.

Ex cubito suo cuspides telorum eximere.

CH. Tum si quis cupiens ducere ordines, non aequo animo fert

Si in lucem prodeas, ô diva pax, in praelio

445 Ei eveniat quod Cleonymo.

TR. Tum si quis hastarum faber aut insitor clypeorum,

Ut merces suas melius vendat, bellum cupit,

Is a praedonibus captus nihil nisi hordeum comedat.

CH. Tum si quis imperator esse volens non adjuverit,

450 Aut servus aliquis transfugere ad hostes parans;

In rota trahatur & flagris caedatur:

Nobis bona eveniant: io Paeon, io.

TR. Aufer verbum *παύειν ferire*, & dic tantum io!

CH. Io, io igitur, io, tantum dico.

455 TR. Mercurio, Gratiis, Horis, Veneri, Cupidini.

CH. At Marti? TR. Non non. CH. Nec Enyali? TR. Non.

CH. Quique nunc subtendat & deducat funibus.

MERC. ô eja.

CH. Eja magis.

460 MERC. ô Eja.

CH. Eja adhuc magis.

MERC. ô Eja, ô eja.

TR. Sed non trahunt similiter.

Nonne adjuvabitis? quid superbe tergiversa-
mini? Ejulabitis vos Boeotii.

465 MERC. Eja nunc.

TR. Eja ô!

CH.

vf. 453. Ἀρεὶ τὸ πάλιν] Propter malum omen, nam in bello caedunt & feriunt, a quo isti abhorrent maxime.

vf. 455. Ἐρμῆ, Χάρισι] Coniunguntur etiam Thesmophoriazotis vf. 308. ὠχισθὲς τῶν Θεσμοφόρων — καὶ τῶν Ἐρμῆ καὶ Χάριον. Subauditur autem hic in Pace ὠχισθὲς, aut ὠχίμυθα.

Ibid. Χάριον, Ὀρασιον, Ἀφροδίτη] Etiam ista coniunguntur apud Athenaeum Lib. I. p. 36. Πανόσια δ' ἔστι Ἐπιπρωτὸς, τῆς μὲν πρώτης πύσης ἀπονομῆς Χάριον, Ὀρασιον, καὶ Διόσια τῆς δὲ δευτέρας. Ἀφροδίτη, καὶ πάλιν Διόσια. Ἰσχυρὸς δὲ καὶ ἄλλῃ τῆς τρίτης Πανόσιας Hexametrorum versuum scriptor, primam portionem tribuit Gratiis, Leporibus, & Baccho: secundam Veneri, & iterum Baccho: Injurias tertiam & Atlas.

vf. 456. Ἐνυάλῳ] Distinguere videtur Martem ab Enyaliio etiam Sophocles in Ajace vf. 179. ἢ Χαλκιδόναξ, ἢ τῆν Ἐνυάλῳ μνηστῆρ ἔχων. Scholia ibi: Διασέλλει τὸν Ἄρεα ἀπὸ τῆ Ἐνυάλῳ, ὡς ἕτερον δαίμονα ἐπινοήσαντα τῷ μνηστῆρι. καὶ ὅτι ἐκ τῶν συνδισμάτων. ἐκδίδεται γὰρ ὁ Ἄρης ἐκ τῆ Χαλκιδόναξ. Distinguit Martem ab Enyaliio, tanquam alium Deum & ministrum maioris Dei: quod patet ex conjunctionibus. Per vocem Χαλκιδόναξ enim Mars intelligitur. Apud Comici Scholiastem hæc notatur, secundum quosdam Enyalium esse Saturni & Rheæ five Opis filium: secundum quosdam Martis & Enyûs; videri potest Hesychius in Ἐνυάλῳ, & ibi Schreyve-
lii nota.

vf. 464. Ὀχίμυθα] Ab ὄχη tumor, superbia.

- ΧΟΡ. Ἄγετον, ξυνέλκετον ἢ σφώ.
 ΤΡ. Οὐκ' ἔλκω, καὶ ξαρτῶμα,
 470 Καὶ πεμπίπω, ἢ σπυδαζώ.
 ΕΡΜ. Πᾶς ἔν' ἔχωρεῖ τέρρον;
 ΧΟΡ. ὦ Λάμαχ, ἀδικαῖς ἐμποδῶν καθήκον.
 Οὐδ' ἐδέμεθ', ὦ ἦρωπε, ἢ σὺς μορμόν.
 ΕΡΜ. Οὐδ' οἶδα γ' εἴλικον εἶδέν' Ἀργεῖοι πάλα,
 475 Ἄμ' ἢ χαπεγάλων ἢ ταλαιπωρημένων,
 Καὶ ταῦτα διχόθεν μισθοφορῶντες ἄλφιτα.
 ΤΡ. Ἄμ' οἱ Λάκωνες, ὦ γὰρ, ἔλκωσ' ἀνδρικῶς.
 ΕΡΜ. Ἄρ' οἶδ', ὅσοι γ' αὐτῶν ἔχον' ἢ ξύλου,
 Μόνοι περθυσθῆν' ἄμ' ὁ χαλκὸς οὐκ εἶ.
 480 ΧΟΡ. Οὐδ' οἱ Μεγαρήϊς δρῶσ' εἶδέν', ἔλκωσιν δ' ὅμως
 Γλιχρότατα σαρκάζοντες, ὡσπερ κινυῖδια,
 Ὑπὸ τῆγε λιμῆ, νῆ Δί', ἐξολωλότες.
 ΤΡ. Οὐδ' ἐν ποῦδον ἀνδρες, ἀλλ' ὀμοθυμαδὸν
 Ἄπασιν ἡμῖν αὐτῆς ἀνπληπέον.
 485 ΕΡΜ. ὦ εἶα.
 ΤΡ. Εἶα μάλα.
 ΕΡΜ. ὦ εἶα.
 ΤΡ. Εἶα νῆ Δία.
 ΕΡΜ. ὦ εἶα, ὦ εἶα.
 490 ΧΟΡ. Μικρόν γε κινῶμεν. ΤΡ. Οὐ δεινόν,
 Τὸς μὲν τείνειν, τὸς δ' ἀνποσπᾶν;
 ΧΟΡ. Πληγὰς λήψαθ', ὦ ἔργιοι.
 ΕΡΜ. Εἶα νῦν.
 ΤΡ. Εἶα, ὦ.
 495 ΧΟΡ. ὦς χακόν, εἴ πινες εἰσὶν οἱ ἡμῖν.
 Ὑμεῖς μὲν ἔν' οἱ κινῶντες
 Τῆς εἰρήνης, σπᾶτ' ἀνδρικῶς.
 Ἄλλ' εἰσ', οἱ καλύθεσιν.
 ΤΡ. Ἄνδρες Μεγαρήϊς, οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήστε;

Μισεῖ

υλ. 472. ὦ Λάμαχ' ἀδικαῖς] Supra υλ. 304. ἡμέρα
 γὰρ ἐξελαμψεν ἡδὲ μισογάμαχον.

υλ. 473. Οὐδ' ἐδέμεθα — τῆς σὺς μορμόν.] In A-
 charnens. υλ. 582. ad eundem istum: ἀλλ' ἀντιβολῶ σ'
 ἀπὸ τῆς μὲν τῶν Μορμόνα. Alludit autem ad Gorgonem
 signum in clypeo illius. In Acharnensibus υλ. 1094.
 ad eundem: καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπιγράψαι Γοργόνα.

υλ. 474. Οὐδ'] Ita recte Edd. Farrei & Brub. Al-
 dina autem, & Iuntina, & nupera Eὐ οἶδ'.

υλ. 476. Διχόθεν μισθοφορῶντες] Demosthenes contra
 Timocratem: εἴαν τις ἢ διχόθεν μισθοφορῇ, ἢ ἐρίων τῶν

δημοσίων ἐκκλησιάζει, ἢ δικάζει &c. Si quis utringue stipen-
 dia mereat; aut relatus inter avarios, concioni & con-
 sessui iudicum interfuit. Ceterum Argivi potuerunt & apud
 Lacedaemonios & apud Athenienses stipendia mere-
 ri; quia utrisque ex aequo fuerunt amici. Thucydi-
 des Lib. II. Λακεδαιμονίων μὲν οἶδ' ἐξέμαχον. Πελοποννή-
 σιοι μὲν, οἱ ἐντὸς ἰσθμῶ πάντες, πλὴν Ἀργείων, καὶ Ἀ-
 χαιῶν· τῶτοι δ' ἐς ἀμοιβήρας φίλοι ἦν. Et Lib. V. οἱ τε
 Ἀργεῖοι ἀριστὰ ἔσχον τοῖς πᾶσι, ἢ ξυναρμύνοι τῶ Ἀττικῷ
 πολέμῳ, ἀμοιβήρας δὲ μάλατι ἐσποδοῖσι ἔντες, ἘΚΚΑΡ-
 ΗΩΣΑΜΕΝΟΙ.

υλ. 478.

CH. Agite vos etiam una trahite.

TR. Nonne traho, & ex fune pendeo,

470 Et incumbo, & serio rem gero.

MERC. Qui fit ergo ut non procedat opus?

CH. ô Lamache, injurius es cum sedes nobis impedimento.

Nihil opus est nobis, ô bone, tua Gorgone.

MERC. Dudum est cum nec isti Argivi quicquam traxerunt;

475 Nisi quod deriserunt nos afflictos,

Idque cum bifariam mererent cibos.

TR. Sed Lacones, ô bone, trahunt strenue.

MERC. Scinne vero, *ut trahant?* quotquot eorum nervo constricti sunt,

Illi soli enixe laborant; sed faber ferrarius non finit.

480 CH. Nec Megarenfes quicquam agunt, trahunt tamen.

Misere carnes *ab ossibus* vellicantes, tanquam catuli,

Fame eos, ita me Jupiter amet, perdente.

TR. Nihil agimus ô viri, sed uno animo

Omnes nos anniti decet.

485 MERC. ô Eja.

TR. Eja magis.

MERC. ô Eja.

TR. Eja profecto.

MERC. ô Eja, ô eja.

490 CH. Parum sane promovemus. TR. Annon acerbum est

Alios tendere & trahere, alios retrahere?

CH. Plagas accipietis vos Argivi.

MERC. Eja nunc.

TR. Eja ô.

495 CH. Dolendum est, quosdam hic adesse inter nos.

Vos quidem qui estis valde cupidi

Pacis, trahitis strenue;

Sed sunt, qui impediunt.

TR. Vos Megarenfes nonne in malam rem ibitis?

Odit

vl. 478. *Ὅτι γ' αὐτὰν ἔχοντες αὐτὸν ἔχου*] Si haec, ut vult Schollastes, accipienda sunt de captivis Lacedaemoniis, scribendum est: *ἔχοντες αὐτὸν ἔχου*, aut *ἔχοντες αὐτὸν ἔχου*. i. e. *ἔχει δίδυμοι ἢ αὐτὸν ἔχου*. nam *ἔχοντες αὐτὸν ἔχου* est *tenere & probeudere lignum*, vel *adhaerere ligno*, ut recte vidit Palmerius.

vl. 482. *Ὅτι τὸν ἀμύ*] Causa famis, quia foro Attico carendum erat ipsius, durante bello: etiam antequam bellum inciperet, cum ex edicto Periclis arcerentur foro & portibus Atticis, statim penuria laborabant; hinc aliorum opem implorantes efficere vo-

lebant, ut illud edictum tolleretur; quae etiam praecipua causa belli fuit. In Acharnensibus vl. 534. *ἔχοντες οἱ Μεγαρεῖς ὅτι δὴ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ ἀναδασμῶν ἔχοντες αὐτὸν ἔχου*. In eadem Fabula vl. 729, cum Megarenfis longo post tempore Athenas ad mercatum venisset, dicit: *Ἄγασθαι γὰρ, Μεγαρεῖς οἱ φίλοι. Ἐπέδον τὸν, καὶ τὸν ἔχοντες, ἀπορροῦντες*. Paulo post vl. 751. cum ex eo quaereret Atticus: *πῶς ἔχεται;* ille responderet: *διωκόμενος πρὸς τὸν πῶν*.

vl. 496. *Ὅτι κερταίης*] Aristoteles Rhet.

500 Odit enim vos Dea, quia recordatur,
 Ut eam primi unxistis alliis:
Vobis etiam Atheniensibus dico, ut desinat
 Illic tenere *funem*, ubi nunc trahitis:
 Non enim nisi iudiciis exercendis occupati estis.

505 Sed si cupitis istam extrahere,
 Ad mare nonnihil recedite.

CH. Agite, ô viri, capeffamus jam opus nos soli agricolæ.

MERC. Procedit sane negotium multo magis vobis, ô viri.

CH. Ait procedere negotium: sed enitere quisquis ades.

510 TR. Nunc agricolæ soli hanc rem extrahunt, & nemo alius.

CH. Agite nunc, agite omnes.

Atqui jam non longe est, prope est.

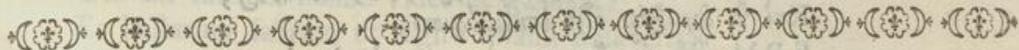
Ne jam remittamus, sed in-
 tendamus fortius.

515 Jam hic est, hoc illud est.

ô Eja nunc, ô eja omnes.

ô Eja, ô eja, eja, eja.

ô Eja, ô eja omnes.

520 TR. ô Diva uvarum datrix, qua te compellem oratione?
 Unde accipiam verbum *magnum* decies mille amphorarum capax,

Quo te salutem? non enim habebam domi.

ô Salve Opora, & tu etiam, ô Theoria.

ô Qualis est vultus tibi, ô Theoria.

ô Quale & quam suave spiras intimo corde

525 Dulcissimum, quasi vacationem militiae & unguentum.

Num etiam tale olet, quale sporta militaris?

MERC. Abominor inimici hominis infestissimum vas plexum;

Istud

leat; vocabat enim Pacem *βοτρίδαρον*.

vf. 522. Ω χαίρ' Ὀπάρα, καὶ σὺ δ', ὦ Θεωρία] Scho-
 lia: ὡς καὶ τῶν οὐν τῆ Εἰρήνη ἀνελθούσῃ. ὑποτίθεται δὲ
 ὡς αἰετὸς ἢ πῆγας. Tanquam & istae cum Pace ascenderint.
 Fingit autem eas esse meretrices. Vide infra vf. 350.

vf. 525. Ἀσπρασίας καὶ μίξου] Rem odoris expertem
 coniungit cum oderata, ut in Nubibus vf. 1006. μιλα-
 αὐτὸν ἔχει καὶ ἀπασχμοσύνη. & mox hic.

vf. 527. Ἀπειλὸν — ἰσθμίων πλίκου] Sophocles in
 Antigona vf. 664. Ἀλλὰ πῶστας ἀσπὶ τοῦ θυμῶν, μίξου τὴν
 παῖδ' ἢ ἀδελφὴν τοῦ μίξου τῆν. Sed despicens velut ini-
 micam sine puellam hanc apud inferos nubere. Aeschylus

in Prometheus vf. 1068. καὶ ἐκ ἐστὶ νόστος, τῆσδ' ἡμεῖς
 ἀπειλῶσα μάλλον. Nec datur vitium, quod magis quam
 hoc desquam Euripides in Iphigenia Aulidea vf. 509.
 ἀπειλῶσα τοῖσδε συγγένειαν ἀλλήλων πικρὰν. Abominor
 talem cognationem acerbam mihi. Ibid. vf. 874. πῶσ;
 ἀπειλῶσ', ἢ γὰρ καὶ, μῦθον, ἢ γὰρ τὸ φρονεῖν. Quomodo? abo-
 minor, o senex, hunc tuum sermonem; non enim ei mentis
 composit. Aliquando sine casu obliquo, ut in Hippoly-
 to vf. 614. ἀπειλῶσ', ἔδωκε ἀδικεῖ ἐστὶ μοι φίλῳ. Abomi-
 nor: nullus sceleratus est mihi amicus. In Hecuba vf.
 1276. ἀπειλῶσ'. αἰετὸν ταῦτά σοι δίδωμι ἔχου. Abominor:
 tibi ipsi haec tribuo habenda.

- Τὴ μὲν γὰρ ὄρεα κρομμυοξυρεγγμίας·
 Ταύτης δ', ὀπάρας, ἑσποδοχῆς, Διονυσίαν,
 530 Αὐλῶν, τραγωδῶν, Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν,
 Ἐπυλλίων Εὐειπίδου. ΤΡ. Κλαῖσ' ἄρα σὺ
 Ταύτης καταψυδόμενος. ἔ γ' ἦδε
 Αὐτὴ ποιητῆ ῥηματίαν δικαστικῶν.
 Κιτῆ, τραγῳδίαν, τραγῳδίαν βληχωμῶν,
 535 Κόλπε γυναικῶν ἀφ' ἀφροδισίων ἐς ἵππον,
 Δύλης μεθύσης, ἀνατετραμμένη χροῦς,
 Ἄλλων τε πολλῶν κἀγαθῶν. ΕΡΜ. Ἴθι νῦν ἄρα,
 Οἷον πρὸς ἀλλήλας λαλῶσιν αἱ πόλεις
 Διαμαγίσαι, καὶ γελῶσιν ἄσμενα,
 540 Καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμένῳ
 Ἀπαξάπασαι, καὶ κυάθοις προσκείμεναι.
 ΤΡ. Καὶ τῶνδε τοίνυν τ' ἀφροδισίων σκόπη
 Τὰ πρὸς αὐτῶν, ἵνα γινῶς τὰς τέχνας. ΕΡΜ. Αἰετοὶ τάλαι,
 Ἐκεῖνοι γὰρ τ' ἄλοφοποιὸν ἔχ' ὄραϊς,
 545 Τίλονθ' ἑαυτὸν; ὁ δὲ γε τὰς σμινύας ποιεῖ
 Πέπαρθεν ἄρα τ' ἔξοφον ἔκειναι.
 ΤΡ. Ὁ δὲ δραπανηρὸς, ἔχ' ὄραϊς, ὡς ἦδε;
 Καὶ τ' ἀφροδισίων οἷον ἐπιμαλίσαι;
 ΕΡΜ. Ἴθι νῦν ἀνεπε τὰς γεωργίας ἀπίεσαι.
 550 ΤΡ. Ἀκούετε λεῶν, τὰς γεωργίας ἀπίεσαι,
 Τὰ γεωργικὰ σκελὴ λαβόντας, ἐς ἀγρὸν
 Ὡς τὰ γὰρ, ἀνθ' ἀφροδισίων, καὶ ξίφους, κἀκοντίων·
 Ὡς ἅπαντ' ἦδη ἔτι μετὰ ταῖνθάδ' εἰρήνης σαφῶς.
 Ἀλλὰ πᾶς χωρὶς πρὸς ἔργον εἰς ἀγρὸν παιωνίους.
 555 ΧΟΡ. Ὡς ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα,
 Ἄσμενος γ' ἰδὼν προσκίπτειν βέλομεν τὰς ἀμπέλους,
 Τὰς τε συκᾶς, ἅς ἐγὼ φυτόλον, ὡν νεώτερον,
 Ἄσπασα δὲ θυμὸς ἡμῖν ὅτι πολλοστὰ χροῖον.
 ΤΡ. Νῦν μὲν ἔν, ὡς ἴδρες, προσκίπτειν ὡς τὸν τῆς θεᾶς,
 Ἡ

vf. 529. Διονυσίαν] Quia festo Dionysiorum imprimis
 jucunde vivitur. Sic ille in Acharnensibus vf. 194. cum
 olfaceret Pacem tricennale, exclamat: „ὦ Διονύσια·
 „ αὐταὶ μὲν ὄρεα ἀμφοτέρων καὶ νικητῶν.“ vide Suidam.
 vf. 533. Ποιητῆ ῥηματίαν δικαστικῶν] Ita vocat eum,
 quia in Fabulis Euripideis multum est litigii, crimi-
 numque objectorum & dilutorum, crebraeque in du-
 cantur eorum ἀπειροχῆς. Propterea forum amantibus
 utilem esse Euripidem merito existimavit Quintilianus.
 Haec ex Notis Florentis. Vide ad Ranas vf. 985.

vf. 534. Κιτῆ] Repetendum ἀπὸ καὶ ἄλλο ἔστι

ex vf. 528.

„ vf. 540. ὑπωπιασμένῳ] Contusae & detritae per
 „ diuturnum bellum. Sumta translatio a tumicibus, qui
 „ sub oculos contingunt. ὑπόπια vocant: dixerim sub-
 „ cilla: nam inde subgillare quasi subcillare, quod no-
 „ tat vox ipsa, quae dicta, teste Galeno, quasi ὑπ-
 „ ορθάμιον. Sunt autem tumores lividi, qui cotularum
 „ depressu detumescunt & extinguuntur.“ Florent. Vi-
 de Not. seq.

vf. 541. Κυάθοις προσκίπτειν] Cyathos calida impletos
 (cucurbitulae solent vocari) admovebant ejusmodi tumo-
 ribus

- Istud enim olet ructum acrem cepae:
 Haec autem olet poma, multitudinem Dionysiorum,
 530 Tibiarum, Tragicorum poetarum, Sophoclis carminum, turdorum,
 Verficulorum Euripidis. TR. Plora itaque tu;
 Quia de hac falsa praedicas; non enim delectatur
 Isthac tali poeta, qui procudit verba foro apta.
 Olet, inquam, hederam, & qualum, quo mustum percolatur, & oves balantes,
 535 Et sinum mulierum ad furnos cursitantium,
 Et ancillam temulentam, & inversum congium,
 Aliaque multa & bona. MERC. Age adspice nunc,
 Ut inter se confabulantur civitates
 Reconciliatae, & rident lubenti animo,
 540 Idque mirum in modum suggillatae
 Omnes, & cyathis adhaerentes.
 TR. Et istorum etiam spectatorum adspice
 Vultus, ut cognoscas artes *cujuslibet*. MERC. Ah miser!
 Illum cristarum artificem nonne vides
 545 Vellicantem se ipsum? ille autem, qui ligones factitat
 Oppedebat jam illi ensium fabro.
 TR. At falcifex nonne vides ut gaudeat?
 Et hastarum fabrum ut digito infami notaverit?
 MERC. Age nunc jube agricolas abire.
 550 TR. Audite populi, agricolae abeant,
 Sumta supellectile agresti, in agrum
 Quam citissime, sine hasta, & sine gladio, & sine jaculo.
 Nam omnia jam plena hic sunt pacis antiquae.
 Sed unusquisque eat ad opus faciendum in agrum Paeane cantato.
 555 CH. ô Dies optata justis & agricolis,
 Postquam te cupide & libenter adspexi, salutare volo vites:
 Ficus etiam, quas ego sevi junior,
 Salutare animus est nobis longo post tempore.
 TR. Nunc igitur, ô viri, adoremus primo deam,

Quae

ribus ut detumescerent. Eo respicit in *Lysistrata* vs. 445. ubi *Lysistrata* plagas minatur cuidam & dicit; κωλον αἰθίου τόξα. ubi Scholia a Kustero nuper edita: ἴνα προσθῆσιν ταῖς γνάβους. γὰρ κωλον ἄρα κωλον ἄρα, καὶ προσκολληθεὶς τοῖς οὐδέμασι, καὶ διαπραγμάτῃ. Cyathum petes ut applices maxillis. Implent enim cyathum calido, & applicant tumoribus, & sic tumores curantur.
 vs. 545. Τὴν αὐτῶν ἰαυτῶν] Quia ars ejus exolefcit tempore pacis; infra vs. 1213. dicit ad Trygaeum: ἀνάλαζά με τὴν τήχων καὶ τὸν βίον.
 vs. 546. Πέπορον] In *Pluto* vs. 618. τῆς πνίγας κατα-

παρδῶν. Sospater Comicus apud Athenaeum IX. p. 378. — τρεῖς ἡμῶν ἴσμεν ἐτι λοιποὶ, Βούδιον καὶ Χαριάδης, ἐγὼ τε. τοῖς λοιποῖς δὲ προσπίπτει. Nos tres adhuc supersumus (alibi) Boudion & Chariades, atque ego; ceteris oppedito.
 vs. 547. Ὁ δὲ δραπανοργός] Quia jam non falcem rigidum constantur in ensim; sed contra; & quia jam pluris vendit falces, quam antehac; ὡς πρὸ τῆς εἰς ἐπιπλάτ' αὐτῶν δραπανοῦ ἐδὲ κολάσσει, inquit infra vs. 1200.
 vs. 550. Ἀκέρτα λέω, τὴν χειρῶν δὲ σπίναι] In *Avibus* vs. 449. ἀκέρτα λέω, τὴν ἐπιπλάτ' αὐτῶν ἀνιόντων δ' ἐπὶ ἀπὸ πάλιν εὐκλεῖ.
 Q 9 9 9 2

- 560 Ἦψ ἡμῶν. τὲς λόφους ἀφείλε, καὶ τὰς Γοργόνας·
 Εἶθ' ὅπως λιπαργῶν οἴκαδ' ἐς τὰ χροῖα,
 Ἐμπολήσαντες πὶ ζητήν εἰς ἀγρὸν ταίριον.
 ΕΡΜ. ὦ Πόσειδον, ὡς καλὸν τὸ εἶφθαι αὐτῶν φάινε],
 Καὶ πυκνὸν, καὶ γοργόν, ὡς ψῶμα μᾶζα καὶ πανδαισία.
 565 ΓΡ. Νῆ Δί', ἢ γὰρ σφύρα λαμψρὸν ἦν ἀν' ἐξωπλισμένη,
 Αἴτε θέρνακες ἀφ' ἑλθεσσι πρὸς τ' ἥλιον.
 Ἦ καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειεν ἀν' μετόρριον.
 ὦστ' ἔργον ἦδη πθυμῶ κ' αὐτὸς εἰλθεῖν εἰς ἀγρὸν,
 Καὶ τειρανῶν τῇ δικέλλῃ ἀφ' ἑρῶν τὸ γίδιον.
 570 Ἄλλ' ἀναμηδόντες, ὦ ἄνδρες,
 Τῆς ἀφ' αἰτίας τ' παλαιᾶς,
 Ἦν παρὲχ' αὐτῇ ποτ' ἡμῶν,
 Τῶν τε παλασῶν ἐκείνων,
 Τῶν τε σύκων, τ' τε μύρτων,
 575 Τῆς τρυφῆς τε τ' γλυκείας,
 Τῆς ἰωνίας τε τ' πρὸς.
 Τῶ φρέατι,
 Τῶν τ' ἐλαῶν, ὧν ποθυμῶ.
 Ἄντ' ἔπειτα τήνδε νυκτὶ
 580 Τίλ' θεῶν προσείπατε.

- ΧΟΡ. Χαῖρε, χαῖρ', ὦ Φίλιππ', ὡς
 Ἄσμενοισιν ἡμῖν ἦλθες.
 Σὰ γὰρ ἐδάμηνιδν πόθω,
 Δάμνα βυλόιδν
 585 Εἰς ἀγρὸν ἀνεγύσαι.
 Ἦδα γὰρ τὸ μέγιστον ἡμῶν
 Κέρδιον, ὧ ποθυμῶν
 Πᾶσιν, ὅπσοι γεαργ-
 κὸν βίον ἐτελοιδν.

Μόνη.

vf. 560. Τὲς λόφους] Cristas in galeis, quarum usus in bello, ut & clypeorum γοργόνας.
 „ vf. 567. Μετόρριον] Est autem μετόρριον spatium & intervallum, quod est inter vites ordinarias; quod vocatur a Columella *interordinium*: quo modo Vitruvius dixit *intercolumnium*. Neque solum de viti-
 „ tibus intelligitur, sed oleis etiam, aliisque arbori-

„ bus, inter quas sementem faciebant.” Ex Notis Florentis.

vf. 569. Διὰ χροῖα] In Pluto vf. 1051. βέβαια διὰ χροῖα πρὸς με παῖσαι. ibid. vf. 1045. ἴσως διὰ πολλῶν χροῖα ἢ ἰσρακίνας.

vf. 576. Τῆς ἰωνίας τε τῆς πρὸς τῷ εἰρίτι] Huc videtur pertinere illud Virgilli: — *Irriguumque libant violaria.*

- 560 Quae nobis ademit cristas, & Gorgonas
Deinde *curandum* ut strenue abeamus domum ad villas,
Mercati nonnihil falsamenti melioris in agrum.
MERC. ô Neptune, quam pulchra videtur eorum caterva,
Et densa, & alacris, instar mazaë & convivii collatitii.
- 565 TR. Ita profecto, malleus enim armatus res est pulchra,
Et ventilabra resfulgent ad solem.
Belle profecto eos quis dividere posset in duos ordines arborum.
Itaque ego ipse jam cupio ire in agrum,
Et longo post tempore vertere ligone agellum.
- 570 Sed, ô viri, revocate in memoriam
Pristinam illam vivendi rationem,
Quam dabat ista olim vobis,
Et caricas constipatas,
Et ficus, & myrtos,
- 575 Mustumque illud dulce,
Pratumque violarum illud
Ad puteum,
Et olivas, quas desideramus:
Atque pro istis hanc nunc
- 580 Divam salutate.

CH. Salve, salve, ô charissima,
Quam cupidis advenisti nobis tui.
Domiti enim & victi sumus tui desiderio,
Te Deam cupientes

- 585 Agrum invifere,
Eras enim maximum nobis
Emolumentum, ô expectata.
Omnibus, quicumque rusti-
cam vitam terebamus.

Sola

violaria fontem. Ut autem *lanâ violariam*, sive *Pratum violis refertum*; ita *ἰσθῶνâ rosarium* sive *rosatum*, & *ἰσθῶνâ illiarium*. Nec sorte multo plura inveniuntur eiusmodi nomina locorum, sive pratorum; certe Jul. Pollux ignota sibi alia fatetur, praeter *ἰσθῶνâ* & *lanâ* Lib. I. 229. Viri Docti tamen ad illum locum asserunt *ἰσθῶνâ* ex Hesychio & Suida.

vf. 582. *Ἄλλ' ἀσμένωτα ἔμην ἔδδῃς*] Sophocles in Trachinibus vf. 18. *Ἄλλοιο δ' ἐν ἑσπέρῳ μιν, ἀσμένῳ δὲ μεν ἔκλει-
νῆς ἔδδῃς Ζῆνός* *Ἄλλοιοις τε παῖς*. Tandem longo post tempore quidem, sed exoptatus mihi venit ineluctus Jovis & Alcmeneae Filius.

vf. 589. *Βίον ἑσπέρου*] In Pluto vf. 527. *ἰδὴν ἑσπέρου
ἑσπέρου βίον τε ποῦ τῶν νῦν.*

Q q q q 3

590 Μόνη γ' ἡμᾶς ὠφέλεις.

Πολλὰ γ' ἐπάχομεν

Πεῖν ποτ' ἔπι σὲ γλυκέα,

Καδάπανα καὶ Φίλα.

Τοῖσι ἀγροίοισι γ' ἦσα

595 Χίδρα, καὶ σιτηρία,

Ὡς σὲ τὰ τ' ἀμπέλια,

Καὶ τὰ νέα σικκίδια,

Τάλλα θ' ὅσ' ἐπὶ φυτῶ,

Προσγελάσεται σε λαβόντ' ἄσμενα.

600 Ἄλλὰ πῦ ποτ' ἦν ἀφ' ἡμῶν τ' πολὺν τῆτον ἄξονο

Ἦδε; τῶθ' ἡμᾶς διδάξον, ᾧ θεῶν θύνασται.

ΕΡΜ. Ὡ σοφώτατοι γεωργοί, τὰ μὰ δὴ ζυυίετε
ῤήματ', εἰ βέλειθ' ἀκῆσαι τήνδ' ὅπως ἀπόλετο.

Πρῶτα μὲν γ' αὐτῆς ἤρξε Φειδίας πρᾶξαι κακῶς.

605 Εἶτα Πεικλῆς Φοβηθεῖς μὴ μετόχη τ' τύχης,

Τὰς φύσεις ὑμῶν δεδοικώς, καὶ τ' αὐτοδᾶξ τρίπον,

Πεῖν παθεῖν τι δεινόν, αὐτὸς ἐξέφλεξε τ' πόλιν,

Ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικῶ ψήφισματ',

Ἐξεφύσπειν ποσῶτον πόλεμον, ᾧτε τῶ καπνῶ.

610 Πάντας Ἑλληνας δακρῦσαι, τῆς τ' ἐκεί, τῆς τ' εἰθάδε.

Ὡς δ' ἅπαξ τὸ φρῶτον ἤκασ', ἐφόρησεν ἀμπελ',

Καὶ πῖθ' πληγεῖς ὑπ' ὀργῆς ἀντελάκυσεν πῖθ'.

Οὐκέτ' ἦν ἕδεις ὁ παύσαν, ἦδε δ' ἠφανίζετο.

ΤΡ. Ταῦτα τοίνυν, μὰ τ' Ἀπόλλω, γὰρ πεπύσμιλω ἐδεύος,

615 Οὐδ' ὅπως αὐτῇ ποροσῆκοι Φειδίας ἠκικῶσιν.

ΧΟΡ. Οὐδ' ἔγωγε, πλήγηε κινί. ταῦτ' ἄρ' ἐπὶ ποσῶπ' ἦν,

οὔσα

vf. 593. Ἀδάπανα] Horat. de Vita Rustica: *Dapes inemptas apparet.* Noster in Acharn. vf. 32. ἀποδέλσαν εἰς τὸν ἀγρὸν, εἰρήναις ἐρεῖν. συγὰν μὲν τὸ ἄστυ, τὴν δ' ἰμὸν ἄστυον ποσῶν, ὅς ἐστι ποσῶν εἶπεν, ἀθρακας πρῶο, καὶ ἕξ, καὶ ἰλασον, καὶ ἦθει πρῶο. ἀλλ' αὐτὸς ἔρειε πάντα.

vf. 595. Χίδρα] Edullum ex hordeo trefco recenti. Pacem dicit rusticis fuisse Χίδρα, quia tempore Pacis haberi possunt recentes froges ad paranda Χίδρα. & quia valde delectabantur illo cibi genere; in Equitibus vf. 803. de rusticis: εἰ δὲ ποτ' ἐς ἀγρὸν ἐπὶ ἀπελθὼν Εἰρηνατοῦς διατρέψω. καὶ Χίδρα φησὶ ἀναβαρῆσαι. καὶ στυμῶσαι εἰς λόγους ἔλθω.

vf. 601. Ἦδε] Ita recte Editio Aldina & Farrei: male nuper ἦδ. In aliis etiam signum interrogationis per-

peram ponitur post χρόνον.

vf. 602. Τὰ μὰ δὴ ζυυίετε ῤήματα] Scholiastes affert similia loca, unum Archiochi: *Ἀπειρήντες πολῖται — ῤήματα.* Alterum Cratini: *ὦ Διτιμήντις πολῖται, τὰ μὰ δὴ ζυυίετε.* Ego inveni & alium Euripidis, quem libenter imitatur Comicus noster, apud Stobaeum Serm. IV. Ἄλλ' αἰεὶτ, ᾧ θεῶν καὶ ζυυίετε ῤήματ'. οὐδὲ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ἀπολογίζομαι. Sed audite Spectatores, & mea intelligite dicta; statim enim apud vos causam dicam. Hic vulgo pro τὰ μὰ legitur πολλά, pro ῤήματα, χρήματα. pro ὑμᾶς, ἡμᾶς minus recte ut nunc apparet. Ceterum totus Aristophanis versus aliter legitur apud Diodorum Siculum, ubi Historia de Pericle & Phidia extat, Lib. XII. p. 97. ᾧ πῖντες καὶ γεωργοί, δ' αἶμα τῆς ζυυίεσθαι.

- 590 Sola enim nos juvabas.
 Multis enim fruebamur
 Quondam, te vigente, rebus dulcibus,
 Et inemtis, quaeque gratae acciderent.
 Rusticis enim eras
- 595 Recens hordeum frefum, & falus.
 Itaque tibi & vites,
 Et tenerae ficus,
 Ceteraeque omnes plantae
 Ridebunt, te cupide recepta.
- 600 Sed ubinam a nobis abfuit multo ifto tempore
 Ifthaec? haec nos edoce, ô deorum benevolentiffime.

MERC. ô Sapienriffimi agricolae, mea jam intelligite
 Verba, fi vultis audire quomodo haec perierit.

Prima quidem caufa fuit Phidias adverfa fortuna ufus:

- 605 Deinde Pericles timens ne eandem experiretur fortunam,
 Quia metuebat ingenium veftrum, & contumaces mores,
 Priusquam aliquid mali pateretur, ipfe inflammavit Rempublicam,
 Injeâta parva fcintilla decreti Megarici;
 Excitavit enim tantum bellum, ut prae fumo
- 610 Omnes Graeci lacrymarent, quique illic, quique hic funt.
 Ut autem primum femel audivit vitis, crepuit.
 Et cadus percuffus recalcitravit cadum:
 Non amplius erat quisquam, qui haec fedaret: ipfa autem Pax difparebat.

TR. Haec fane, ita me Apollo amet, ex nemine cognoveram,

- 615 Nec quomodo cum ea conjunctus effer Phidias, audiveram.

CH. Nec ego, nifi nunc: propterea ergo formofa erat Pax,

Utpote

ξυνίτω· legendum autem ibi κει γαργύρι, τὰμὲν τις &c.
 vl. 604. Φιδίας πηδῆας κακῶς] Fuit enim condemna-
 tus ab Athenienfibus, & fugit in exilium; quia vifus
 effer furtum commiffiffe, cum faceret ftatuam Minervae
 ex auro & ebore.

vl. 605. Ἐστὶ Περικλῆς] Ite fuerat curator illius
 operis & infpector: cumque timeret ne etiam exem-
 plo Phidiae plecteretur, quia expenfarum rationem
 reddere non poffet; quietem publicam turbans, alio
 avertit mentes Athenienfium.

vl. 606. Τὴν ἀντεδῆξ ἄρτερον] Contumaciam, Iracun-
 diam. Quia irafcentes faepe mordent labra; & ἀντεδῆξ
 ἀργισμῶνος in Lyfiftrata vl. 690. ubi vide Notam.

vl. 608. Μεγαρικῆ ψήφισματῶ] Vide in Acharn. vl. 532.

vl. 609. Ἐξεδόκουν πτόστων] Ita Ed. Nupera. Caete-
 rae quas vidi ἐξεδόκουν γὰρ τὸστων.

vl. 611. Ἦκκο ἀμπελῶ] De vite loquitur, tanquam
 de animali, more Aefopico; ita & de dollis. Vult
 autem dicere, agros effer vastatos & vites excifas;
 καὶ μοὶ γὰρ εἶναι ἀμπελῶνα κηκομένην, inquit rufficus ille in
 Acharnenf. vl. 511. dicens fe propterea infenfiffimum
 effer Lacedaemoniis, qui faepe impressionibus factis
 in agrum Atticum omnia vastarunt. Vide mox vl. 627.

vl. 616. Ταῦτ' ἀρ' ἐπὶ πρῶτον] De Pace loquitur
 tanquam de puella fornofa; fic in Acharnenf. vl. 987.
 de eadem: ἢ κὺρπιδι τῆ καλῆ καὶ Χαμῆσι τὰς φίλῆσι ἔν-
 τρεισι Διακλυγῶ, ἕς καλὸν ἔχουσι τὸ πρῶτον ἀρ' ἐλάθῃ
 ης.

Οὔσα συγγένης ἐκείνῃ. πολλά γ' ἡμᾶς λανθάνει.
 ΕΡΜ. Κατ' ἐπειδὴ ἠγασαν ὑμᾶς αἱ πόλεις, αἶ ἤρχεστε,
 ἠχρωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσιρότας,
 620 Παντ' ἐμμηχανῶντ' ἐφ' ὑμῖν τὸς φόβος Φοβόμεναί,
 Κανέπειθον τ' Λακῶν τὸς μεγίστους ζήλιασιν.
 Οἱ δ' ἄτ' ὄντες αἰχροκερδαῖς καὶ διειρωνόξεοι,
 Τήνδ' ἀπορρίψαντες, αἰχρῶς τ' πόλεμον ἀνήγασαν.
 Κατὰ τακείνων γε κέρδη τοῖς γεωργοῖς ἦν κακὰ.
 625 Αἱ γὰρ εἰθένδ' αὐτὴν τειήρεις ἀντιπικωρέμεναί,
 Οὐδὲν αἰτίων ἀνδρῶν γε τὰς κράδας κατήθοιον.
 ΧΟΡ. Ἐν δίκῃ μὲν ἐν, ἐπεὶ τοὶ τ' κορώνεων γὰρ με
 Ἐξέκοφαν, ἦν ἐγὼ φυτβύσας ἐξεθρεψάμην.
 ΤΡ. Νὴ Δί', ὦ μέλ', εἰδίκως δὴ γὰρ, ἐπεὶ καμῆ, τ' λίθον
 630 Ἐμβαλόντες, ἐξήμενον κυλέλιον ἀπώλεσαν.
 ΕΡΜ. Κατὰ δ' ὡς ἐκ τ' ἀρχῶν ξυνηλθεν οὐργάτης λεῶς,
 Τὸν τρόπον πυλόμενον τ' αὐτὸν οὐκ ἐλάνθανεν,
 Ἄλλ' ἄτ' ὡν ἀνθ' ἰγάρτων, καὶ Φιλῶν τὰς ἰχάδας,
 Ἔβλεπε πρὸς τὸς λέγοντας· οἱ δὲ γνώσκοντες εὖ
 635 Τὸς πένητας ἀδοιῶντας, ἀπορῶντας ἀλφίταν,
 Τήνδ' ἔμει δειροῖς ἐόθειν τ' θεῖον κεκράγμασι,
 Πολλάκις φανείσαν αὐτῶν τῆσδε τ' χρέας πύθων
 Τῶν δὲ συμμάχων ἔσειον τὸς παχεῖς καὶ πλωσίεις,
 Λιπίας ἀν' ὤρεθιθέντες, ὡς φρονεῖ τὰ Βρασιδῆ.
 640 Εἶτ' ἀν' ὑμεῖς τῆτον ὡσπερ κωιδί' ἐσπαρέψετε.
 Ἡ πόλις γὰρ ὠχελώσα, καὶν Φόβω καθημένη,
 Ἄτ' ἀν' ἀββάλοι περ αὐτῆ, ταῦτ' ἀν' ἠδίστ' ἠόσθην.
 Οἱ δὲ τὰς πληγὰς ὀρώντες, ὡς ἔτυπον, οἱ ξένοι,

Χρυσίφ

vs. 617. Οὔσα συγγένης] Paulo ante dicebat, ἕως αἰ-
 τῆ προσέειπε Φιδίας ἢ ἰβὶ προσέειπε τινὶ simpliciter accipi-
 tur, pro attinere ad aliquem; (attinebat autem Phidias
 ad Pacem, quia occasione Statuae a Phidia factae Pax
 erat turbata) nunc autem ita loquitur, quasi ἰβὶ προ-
 σέειπε accepisset pro attinere ad aliquem, sive, contingere
 aliquem cognatione. Itaque Pacem pulchram esse dicit,
 quia Phidiae, qui pulchras statuas faciebat, sit cognata;
 eadem enim sunt συγγένης & προσήκουστος γένει.
 vs. 622. Αἰχροκερδαῖς] Euripides in Andromacha vs.
 445. ὡς πᾶσι ἀθροισασίαν ἔχουσιν ῥοσῶν Σπάρτης ἔτακοι,
 ἔδωκεν ῥωσῶν τῆσδε, ῥωσῶν ἀγαθῶν, μηχανορῶντο κακῶν. Ἐ-
 λπίδα κέρδη ἔχουσιν, ἀλλὰ τῶν πρὸς φρονεῖν ἀδίκως εὐτυ-
 χουσιν. ἢ ἔλασθε. Τί δ' αἶ ἐν ὑμῖν ἐστὶ; ἢ πλείους φέροι; Οὐκ
 αἰσχρὸ κεραδαῖς; καὶ ἀλγόντες ἔλλα μὲν Γιάσων. Φρι-
 κῶντι δ' ἀλλ' ἰσχυροῖσθ' αἶ. O cunctis hominibus inimici-
 ciffimi mortaliū Spartae incolae, dolosa conciliabula,
 mendaciorum principes, fraudulentum sutores malorum, Tor-
 mentosa & nihil sani, sed omnia subdola cogitantes! Im-
 punito floreis in Graecia; Quid (sceleris) non est inter

vos? Nonne plurimas caedes? Nonne turpis lucri cupidū
 estis? Nonne aliud quidam loquentes lingua, aliud vero sen-
 tienter deprehendimini semper?
 Ibid. Δειρωνόξεοι] In Avibus vs. 1013. ὡσπερ ἐν Λα-
 κωνίαισι ξυνηλθόντας.
 vs. 626. Κράδας] Videtur ludere in Paronomasia κέρ-
 δα & κέρδα. Florens.
 vs. 627. Τὸν κορώνεον] Genus vitis: & ficus arboris
 est κέρωνος unde κερώνιος τσάδαξ & κερώνιος κασουλ.
 vs. 630. Κοφέλιον] Inter alia significat & vas frumen-
 tariū.
 vs. 631. Ὡς ἐκ τῶν ἀρχῶν ξυνηλθῶν] Nempe initio bel-
 li, cum omnes in urbem commigrarent. Vide ad E-
 quites vs. 789.
 vs. 632. Τὸν τρόπον πυλόμενον τὸν αὐτὸν ἐκ ἐλάνθανεν] In
 Acharnensibus vs. 373. κατὰ τὰς λανθάνουσ' ἀπεμπαλάμηναι.
 vs. 634. Ἔβλεπε πρὸς τὸς λέγοντας] Auscultabat ora-
 toribus quid illi dicerent: cumque oratores isti liben-
 ter calumniarentur opulentos, ut nempe multarentur
 pecunia, aut etiam omnia illorum bona publicarentur
 plebi,

Utpote genere illi conjuncta: multa sane nobis latent.

MERC. Deinde postquam cognoverunt civitates, quibus imperabatis, vos
Esse efferatos inter vos, dentesque restringere *tanquam canes irritatos*,

620 Omnia in vos machinabantur tributorum metu,

Et corrumpebant divitiis maximos quosque viros ex Laconibus:

Isti autem, utpote homines turpis lucri cupidi, exterisque decipere fueti,

Hac *Pace* abjecta turpiter bellum arripuerunt:

Deinde illorum lucra damno erant agricolis.

625 Nam triremes hinc *missae* ad ulciscendum

Immerentium hominum ficus comederunt.

CH. Imo merito, quoniam ficum meam

Exciderunt *Lacedaemonii*, quam ego severam & curaveram.

TR. Ita me Jupiter amet, ô bone, merito sane, nam & meam, lapide

630 Injecto, cypselam sex modiorum capacem perdiderunt.

MERC. Deinde, ut ex agris venit in urbem colonus,

Eodem modo se etiam vendi & *prodi*, quo *urbani*, facile animadvertit.

Sed cum esset sine uvis, & desideraret ficus,

Spectabat Oratores: qui cum fatis nossent

635 Pauperes infirmos esse, & laborare inopia victus,

Istam divam clamoribus suis quasi furcillis quibusdam abigebant,

Cum saepe videndam se exhibuisset, amore hujus regionis:

Ex sociis autem *nostris* illos quatiebant, qui essent pinguiores & opulentiores,

Affingentes hujuscemodi causas: *Brasidae* favet.

640 Deinde vos istum, *quem sic proditionis insimulassent*, tanquam catuli lacerabatis.

Urbs enim pallida morbo, & in metu constituta cum esset,

Quaecumque quis per calumnias parta ei objiceret illa libentissime comedit.

Cumque plagas viderent exteri, quas isti infligebant,

Auro

plebi, inopia laboranti ea res placebat, quamvis resp. perniciosa.

vf. 636. Διπρὸς ἰσθῶν — κικάρυμασι] Suidas ad hunc locum: ἰσθῶν ἰσθῶν, καὶ ἰσθῶν κικάρυμασι. Cum dicendum esset, lignis, dixit, clamoribus. Διπρὸν ἰσθῶν dixit Timocles Comicus apud Athenaeum VI. p. 243. Proprie Διπρὸν ἰσθῶν est lignum bispidum, quale est furca: & furcae dicuntur διπρὰ; item διπρῶνα. Hinc proverbium διπρῶνος ἄθῳν furcillis ejicere, sive ut Horatius expellere furca. Lucianus in Timone: καὶ μὲν ἔξῃ διπρῶνος μὲν ἰσθῶν τῆς οἰκίας. Et tantum non furcillis ex aedibus extrudebat.

vf. 638. Τῶν συμμάχων ἴσθιον τὰς παγίς καὶ πλεῖστες] Talis ille est, cui exitum minatur iudicem Chorus, in Vespis vf. 287. καὶ γὰρ αἰὲρ παγὺς ἴσθι τῶν προδόντων τῷπὶ Θράκῃς, ὃν ἴσθως αἰσχροῖς, ἐχρηστῆς. Maxime autem illos aggrediebantur Sycophantae, qui essent simplices & simul divites. Vide in Equitibus vf. 260. & 265. quae ibi ad Cleonem spectant; nam is talia do-

cte norat facere.

vf. 639. Ὡς φωνὴ τὰ Βρασιδα] Quod cum Brasida sentiat, eique sit additus. Ille erat admodum prudens Imperator: eoque efficiebat, maxime quo tempore in Thracia erat, ut multi ab Atheniensibus ad Lacedaemonios deficerent. Hinc Sycophantae Athenis, saepe arripiebant occasionem, ut etiam innocentes insimularent, quasi cum eo conspirarent. In Vespis vf. 473. ὦ μοιόδμῃς, καὶ μνοστύλις ἱραστὴ, καὶ ζῆνῶν Βρασιδα.

vf. 642. Ἄρ' ἂν διαβάλοι τις αὐτῷ] Ita dixit pro παραβάλοι, quod objicere, sive, projicere cibum est canibus aut aliis bestiis: & hoc verbum erat ponendum, quia similitudo est a canibus, cum cibis eis projicitur; sed quasi errans utitur verbo διαβάλλω, calumniari; quia Rhetores isti Sycophantae per calumnias efficiunt, ut innocentibus bona sua extorqueantur.

vf. 643. Οἱ δὲ τὰς πλεῖστας ὀάντις] In Equitibus vf. 67. de Cleone: ἔρατῃ τὸν ἴσθον δὲ ἰσθὶ μαστὶ γέμισεν; εἰ μὴ μὲν ἀναπέσειν, ἀπεδαισῶν σῆμαρ.

R r r r

Χρυσίῳ ἢ ταῦτα ποιόνταν ἔδωκεν τὸ σῶμα,
 645 Ὡς ἐκείνος μὴ ποιῆσαι πλεσίως· ἢ δ' Ἑλλάς ἀν
 Ἐξερμηθεῖσ' ἀν ὑμᾶς ἔλαθεν. ταῦτα δ' ἦν ὁ δρῶν
 Ὁ βυρσοπάλης. ΓΡ. Παῦε. παῦ, ὦ δέσποθ' Ἐρμῆ, μὴ λέγε·
 Ἄλλ' ἔα τ' ἀνδρ' ἐκείνον, ἔπερ' ἔτ', εἶναι χεῖρα.
 Οὐ γὰρ ἡμέτερός τις ἔτ' ἔτ' ἐκείνῳ ἀνήρ, ἀλλὰ σός.

650 Ἄ ἢ ἀν ἔν λέγῃς ἐκείνον,
 Κ' εἰ παῦργ' ἦν, ὅτ' ἔζη,
 Καὶ λάλῃ, καὶ συκοφάντης,
 Καὶ κέκρηθον, καὶ τέραιλλον,
 Ταῦθ' ἀπαξάπαντα νυκί

655 Τὴς σταυτῆ λαιδορεῖς.
 Ἄμ' ὅ, τι σιωπᾶς, ὦ πότνια, χεῖτεπέ μοι.

ΕΡΜ. Ἄμ' οὐκ ἀν εἴποι πρὸς γε τὴς θεωμδύρας·
 Ὁργιῶ γὰρ αὐτοῖς, ὧν ἔπαθε, πολλὴν ἔχῃ.
 ΓΡ. Ἢ δ' ἀλλὰ πρὸς σὲ μικρὸν εἰπάτω μόνον.
 660 ΕΡΜ. Εἴφ', ὅ, τι νοεῖς αὐτοῖσι, πρὸς ἔμ', ὦ φιλότατη
 Ἰσ', ὦ γυναικῶν μισοπορπακιστάτη.
 Εἶεν γ', ἀκύνω ταῦτ' ἔπιχελεῖς; μανθάνω.
 Ἀκύνσασθ' ὑμεῖς, ὧν ἔνεχε μωφίῳ ἔχῃ.
 Ἐλθῆσα, Φησὶν, αἰτομάτη μὲ τὰν Πύλω,
 665 Σπονδᾶν Φέρουσα τῇ πόλει κίβητι πλέει,
 Ἀποχειροτονηθῆναι τελεῖς εἰ τῇ κλησίᾳ.
 ΓΡ. Ἡμέρομδν ταῦτ' ἀλλὰ συγῆάμιε ἔχε·
 Ὁ νῦς γὰρ ἡμῶν ἦν τότε εἰ τοῖς σκύτεσιν.

ΕΡΜ.

vf. 644. Χρυσίῳ τῶν ταῦτα ποιόντων ἔδωκεν τὸ σῶμα] In Plato vf. 379. τὸ σῶμα ἐπίδωκεν κίβητι τῶν ῥητόρων. ubi vide Notam. Cratinus apud Scholiastem ad Equites vf. 523. ἢ μὴ γὰρ ἐπέσει τις αὐτῷ τὸ σῶμα, Ἄπαντα ταῦτα κατακλέσει ποιήμασι. Nisi enim ei aliquis os obturaverit, omnia ista inundabit poematis.

vf. 646. Ταῦτα δ' ἦν δρῶν] Sophocles in Aiace vf. 1280. ἢ δ' ἦν ὁ δρῶν τὰδε; ibid. vf. 1297. ὅθ' ἦν ὁ πρῶτος ταῦτα.

vf. 649. Ἄλλὰ σός.] Erat enim Mercurius etiam νεκροτάτης. Et Cleo jam erat mortuus.

vf. 653. Καὶ κέκρηθον καὶ τέραιλλον] Supra de eodem vf. 260. ἀπόλαλ' Ἀθηναίσι ἀλατρίσανθ', ἔρε, ὁ βυρσοπάλης, δε ἘΚΤ'ΚΑ τῶν Ἑλλᾶδ.

vf. 656. Ἄλλ' ὅ τι σιωπᾶς] Ad Personam Pacis, quae muta introducitur.

vf. 661. Μισοπορπακιστάτη] Ἄ πέρπαξ, quod est manubrium clypei, & pro clypeo ponitur; clypeus autem pro Bello.

vf. 663. Ὡς ἔνεχε μωφίῳ ἔχῃ] Euripides in Alceste de vf. 1009. Φίλον πρὸς ἀνδρα χεῖ λέγειν ἐλευθέρως Ἀδμυρτε, μωφίᾳ δ' ἔχῃ ἐπὶ σπλάγχνοις ἔχειν σιγῆντα. Ad amicum loqui oportet libere, Admice, & querelas non in per-

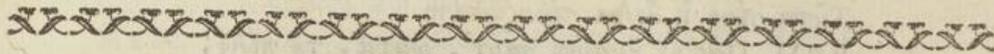
Auro istis, qui haec faciebant, obturabant os;

- 645 Ita ut illos quidem facerent divites: Graecia autem
Defolaretur vobis non animadvertentibus. Autor autem istorum erat
Coriarius ille. TR. Desine, desine, Mercuri domine noster, ne dic talia:
Sed sine illum hominem esse apud inferos, ubi est.
Non enim noster est ille vir amplius, sed tuus.

- 650 **Q**uaecumque igitur dixeris in illum,
Sive ut nequam fuerit, dum vixit,
Et loquax, & sycophanta,
Utque miscuerit omnia & turbaverit,
Haec, inquam, omnia nunc

- 655 In tuis exprobrabis.
Sed cur fileas, ô diva, dic mihi.

MERC. Non facile loquetur ad spectatores:
Irata enim valde est ipsis ob ea, quae perpeffa est.
TR. Saltem tibi dicat paullum modo.

- 660 **M**ERC. Dic mihi, ô charissima, quid sentias de ipsis.
Age, ô mulierum inimicissima bello.
Esto, audio: haec exoptulas? intelligo.
Audite vos, quamobrem de vobis conqueratur.
Ait se ultro venisse, post res in Pylo gestas,
665 Cistamque tulisse plenam foederibus,
Sed rejectam fuisse ter in concione.

TR. Peccavimus in hac re, sed ignosce;
Mens enim nostra tunc erat in coriis.

MERC.

esse habere sacendo. Idem in Phoenissis vl. 779. 'Εγὼ δὲ τίχην μαντικὴν ἐμμελέμην ἦδη πρὸς αὐτὸν, ὅτι μοι μεμψὲς ἔχεν. Ego enim artem divinandi vituperavi aliquando coram ipso, ita ut mihi succenseat.

vl. 664. 'Εθέσσα, φησὶν αὐτομάτη μετὰ τὸν Πύλον.] Postquam cepissent Athenienses Sphaerteriam, insulam Pylo vicinam (Pylum autem antea occupaverant) & captivos ex ea duxissent trecentos Laconas, quorum plerique erant ex nobilioribus; Lacedaemonii aliquoties Legatos miserunt Athenas de Pace, qui re infecta sunt dimissi; Thucydides IV. c. 41. ἰσχυροῦντο παρ' αὐτῶν,

καὶ ἰσχυροῦντο τὴν τε Πύλον, καὶ τὸς ἀνδρῶν κομίζεσθαι. οἱ δὲ μεμψέων τε ἀρίστον, καὶ πολλὰς φοιτῶντων, αὐτῶν ἀπρακτικῶς ἀπίστεμον. ταῦτα μὲν τὰ πρὸς Πύλον γινόμενα. Vide Notam sequentem.

vl. 663. 'Εν τοῖς σκῆπτροις.] Id est, Cleo Coriarius tunc gubernabat remp. cui oportebat advertere animum & auscultare; is autem rejiciebat Pacem & Legatos pacem petentes abigebat; in Equitibus vl. 790. ad Cleonem dicitur: Ἀρχιπολέμῳ δὲ φησὶν ἰσχυροῦντο, τὸς πρόσβιος τ' ἀπὸ αὐτοῦ ἐν τῷ Πύλῳ καταπαύειν, αὐτῶν σπουδῶν προκαλοῦνται.

- ERM. ἴθι νυῦ ἄκυσον, οἶον ἀεὶ μ' ἤρετο.
 670 Ὅπως κελόνως αὐτῇ μάλιστ' ἦν εἰθάδε,
 Χ' ὡς πὺς φίλῳ, καὶ σπυθιδὸν εἶναι μὴ μάχας.
 TP. Εὐνύσατ' ἢ ἦν μακρὰ Κλεώνυμῳ.
 ERM. Ποῖός πὺς εἶν εἶναι δοκεῖ τὰ πολεμικὰ
 Ὁ Κλεώνυμῳ; TP. Ψυχλιῷ γ' ἀειτῶ, πλιῷ γ' ὄν
 675 Οὐκ ἦν ἄρ' ὡσπερ Φησὶν εἶναι τὸ πατρός.
 Εἰ γὰρ ποτ' ἐξέλθοι στρατώτης, βύθως
 Ἀποβολιμαῖῳ τ' ὄπλων ἐγένετο.
 ERM. Ἐν νυῦ ἄκυσον, οἶον ἀεὶ μ' ἤρετο.
 Ὅς πὺς κρατῆ νυῦ τ' λίθου τ' ἢ τῇ Πνυκί.
 680 TP. Ὑπέβολῳ νυῦ τῆτ' ἐχθ' τὸ χροῖον.
 Αὐτῇ, τί πνεῖς; τίω κεφαλῷ πῶι ἀειάγεις;
 ERM. Ἀποτρέφε] τ' δῆμον, ἀχθεαδεῖσ' ὄν
 Αὐτῷ ποτηρὸν ἀεράτιω ἐπεγράφατο.
 TP. Ἀλλ' οἶκ' ἐτ' αὐτῷ γησόμεθ' ἔδεν, ἀλλὰ νῦν
 685 Ἀπορῶν ὁ δῆμῳ ὀπιτρέπων, ἢ γυμνὸς ἄν,
 Τῶτον τίως τ' ἀνδρα ἀειζώσατο.
 ERM. Πῶς εἶν ξυνοιστ' ταῦτ', ἐρωτᾶ, τῇ πόλῃ;
 TP. Εὐβελότεροι γησόμεθα πρόπω πνί,
 Ὅν τυγχάνη λυχνιοποιὸς ἄν. ἀετῶ μὲν εἶν
 690 Ἐψιλαφῶμεν εἰ σιότω τὰ ἀράγματα.
 Νυῦ δ' ἄπαντα ἀετῶς λύχνοι βυλθόσομεν.
 ERM. Ὡ ὦ.
 Οἶά μ' ἐκέλευσεν ἀναπυθῆσθαι σε. TP. Τὰ τί;
 ERM. Πάμπολλα, ἢ τὰρχαῖ', ἀ χετέλιπεν τότε.
 Πρωτὸν δ' ὅ, π ἀράτοι Σοφοκλέης ἀνήρετο.
 695 TP. Εὐδαμονεῖ πάχθ δὲ θωματόν. ERM. Τὸ τί;
 TP. Ἐν τ' Σοφοκλέης γίνε] Σιμωνίδης.
 ERM. Σιμωνίδης; πῶς; TP. Ὅν γέραν ἄν, ἢ σα ἀετῶς;
 Κέδους ἔχε μὲν καὶν ὀπι τ' ῥίπος πλέοι.
 ERM. Τί δὲ Κρατῖνῳ ὁ σφόδ' ἐστίν; TP. Ἀπέθανεν,
 700 Ὅδ' οἱ Λάκωνες εἰέβαλον. ERM. Τί παθῶν; TP. Ὁ, π;
 Ὡρα

vf. 674. Κλεώνυμῳ. — Ψυχλὸν ἀειτῶ] Est Ironia; nam erat timidus, recteque δειλὸν eum dicit & καρδίας ἀποστέρω in Avibus vf. 1475.
 vf. 675. Οἶα ἦν ἄρ' ὡσπερ φησὶν εἶναι τὸ πατρός] Vide-
 ritur indicare velle eum esse degenerem filium; hinc
 etiam infra de eo dicitur vf. 1199. κατ' ἄρχοντάς γὰρ το-
 χίων.
 vf. 677. Ἀποβολιμαῖῳ τῷ ὄπλων] „ Quemadmodum

„ dicitur ἀποβολιμαῖῳ suppositivus, sic formavit ἀποβολιμαῖον.
 „ ἀβδύτιον; nam utrumque voluit; in Vespis de eo
 „ dicit vf. 589. κολακωνυμῳ ἀσπιδαποδότης, & in Avi-
 „ bus vf. 291. πῶς εἶν εἰν Κλεώνυμῳ γ' ἄν, ἐκ ἀπίθαλε-
 „ τῶν λέγον; Haec fere ex Notis Florentis.
 „ vf. 679. Τὸ λίθου] In Equitibus vf. 950. λάρῳ κελ-
 „ τῶς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν.
 „ vf. Ἐπεγράφατο] Hoc verbum proprie usurpatur de
 Inqui-

- MERC. Audi sis nunc, quid me jam interrogaverit.
- 670 Quisnam malevolus ipsi maxime fuerit hic,
Et quis amicus, qui, praelia ne fierent, studuerit.
TR. Benevolentissimus quidem multo erat Cleonymus.
MERC. Qualis ergo videtur esse in re bellica
Cleonymus? TR. Animi fortissimi, nisi quod
- 675 Non videtur esse filius cujus ipse ait patris.
Nam, siquando exeat militatum, statim
Abjectitius fit, armis abjectis.
MERC. Adhuc amplius audi, quid me interrogaverit;
Quis nunc obtineat suggestum in Pnyce.
- 680 TR. Hyperbolus nunc habet illum locum.
Heus tu, quid facis? caputne tuum circumagis?
MERC. Aversatur populum, aegre ferens, quod
Malum praesidem sibi adscivit.
TR. Sed non amplius utemur eo; nunc autem
- 685 Quia populus indigebat tutore, (*curatore*) nudusque erat,
Hunc virum interea sibi amixit.
MERC. Interrogat, quomodo haec conductura sint Reip.?
TR. Meliora consilia excogitabimus quodammodo;
Quia lucernarum artifex est: antehac quidem
- 690 Palpabamus res gerendas in tenebris;
At nunc de omnibus rebus ad lucernam consultabimus.
MERC. O! ô!
Qualia jussit me ex te sciscitari. TR. Quanam?
MERC. Plurima, etiam vetusta illa, quae reliquerat tunc:
Primum autem quid Sophocles agat interrogabat.
- 695 TR. Beatus est: evenit autem ei mirabile quiddam. MERC. Quid?
TR. Ex Sophocle fit Simonides.
MERC. Simonides? quomodo? TR. Quoniam senex & fordidus,
Lucri causa vel in crate naviget.
MERC. Sed Cratinus ille sapiens quid agit? TR. Mortuus est,
- 700 Cum Lacones agros nostros infestarent. MERC. Quid ei accidit? TR. Quidnam?
Animi

Inquillinis, quos habere oportebat *πρωτότων*.
vf. 688. Εὐχέλότερα γινώσκουσα *πρόσα τῆσι*] Axionicus Comicus apud Athenaeum VI. p. 240. — *ἴσπυτα καὶ πρόπον τὰ τὸ πρῶτον μὲν δισκοειδὲς εἶναι νόημα.*
Praeterea eam rem quodammodo utilem mihi esse puto.
vf. 689. *Λυχνιστοῦς*] In Nubibus vf. 1064. *Τρίβυλον*
δ' ἐκ ἐκ λέγειται πλὴν ἢ τὰλαττα πολλά εἴδη διὰ μολυβδίας.

vf. 690. *Ἐλαχρόν μιν ἐν τῷ σκότειν*] In Ecclesiast. vf. 315. *Ἐστὶν ἐν τῷ σκότειν*. — *ὅτι δ' ἴδεν ἴκοντο ἡμετέροις ἐν ἰδουναμὶν ἕρπιν &c.*
vf. 697. *Σιμωνίδης*] „ Hujus avaritia satis nota est, vel ex arcubus illis, de quibus Theocritus in *Gratiis*, ex Notis Florentis.
vf. 699. *Κρατῖνος*] Tanquam vinosus notatur; extat de eo Epigramma apud Athenaeum II. 39.
R r r r 3

- Ἐρακιάσας· ἔ γὰρ ἐξημέγετο
 Ἰδὼν πίδον καταγνύμενον οἶνε πλέων.
 Χ' ἄπειρα πόσ' ἄπ' οἴῃ γεγενηθ' ἐν τῇ πόλει;
 Ὄτ' ἔδέποτ', ὦ δέσποιν', ἀφεξόμεσθ' ἀ σὺ.
 705 ΕΡΜ. Ἴθι νῦν ἔπι τέτοις τ' Ὀπώρεν λάμβανε
 Γυναῖκα σαυτῶ τινὶδε· κατ' ἐν τοῖς ἀγροῖς
 Ταύτη ξυνοικᾶν, ἐκποιῶ σαυτῶ βότρυς.
 ΤΡ. ὦ Φιλτάτη, δεῦρ' ἔλθε, ἔ δός μοι κύσα.
 Ἄρ' ἀν βλαβῆναι ἄρ' ἔξόνε τί σοι δοκῶ,
 710 ὦ δέσποιν' Ἐσμῆ, τ' Ὀπώρεος καταλάσας;
 ΕΡΜ. Οὐκ, εἴγε κυκεῶν ἔπιπίσις βληχονία.
 Ἄλλ' ὡς τάχιστα τινὶδε τινὶ Θεαρίαν
 Ἀπάγαγε τῇ Βυλῇ λαβὼν, ἥς πέρ ποτ' ἦν.
 ΤΡ. ὦ μακαρία σὺ Βυλῆ τ' Θεαρίας,
 715 Ὅσον ῥοφήσεις ζωμὸν ἡμερῶν τειῶν·
 Ὅσας δὲ κατέδη χέλικας ἐφθὰς ἔ κρέα;
 Ἄλλ', ὦ φίλ' Ἐσμῆ, χαίρε πολλά. ΕΡΜ. Καὶ σίγῃ,
 ὦ ἠθροπε, χάριον ἄπιθι, ἔ μέμησέ μιν.
 ΤΡ. ὦ κείθαρ', οἴχεθ' οἴχεθ' ἀποπετώμεθα.
 720 ΕΡΜ. Οὐκ οἴθεθ', ὦ τᾶν, ἔστ'. ΤΡ. Ποῖ γ' οἴχεθ';
 ΕΡΜ. Ἰφ' ἄεματ' ἔλθων Ζιυὸς ἀφραπιφορεῖ.
 ΤΡ. Πόθεν ἐν ὁ τλήμων οἴθεθ' ἔξῃ σίπια;
 ΕΡΜ. Τινὶ τ' Γανυμήδεος ἀμβροσίαν σιτήσεθ'.
 ΤΡ. Πᾶς δῆτ' ἐγὼ καταθήσομαι; ΕΡΜ. Θάραξ, καλαῖς;
 725 Τηδὲ παρ' αὐτίω τ' θεόν. ΤΡ. Δεῦρ', ὦ κόραξ,
 Ἐπεσον ἄμ' ἐμοὶ θᾶπτον, ὡς πολλοὶ πάνυ
 Ποθῶντες ὑμᾶς ἀναμνήσο' ἐφυκότες.

ΧΟΡ. Ἄλλ' ἴθι χαίρων. Ἡμεῖς δὲ τέως τὰδε τὰ σιβίη πᾶραδόντες,
 τοῖς ἀκολύθοις δάφνου σῶζεν, ὡς εἰώθασι μάλιτα

730 Περὶ τὰς σκυλὰς πλείστοι κλέπται κυπιάζειν ἔ κροκοποιεῖν.

Ἄλλὰ

· v. 701. Ἐρακιάσας] In Ranis v. 478.
 · v. 710. Τῆς Ὀπώρεος καταλάσας] Aelianus Epist. 7.
 quae est Dercylli ad Oporam meretricem: τῆς Ὀπώρεος
 ἐν καταλάσας τὴν ἀδελφὴν; Uterque Iudic in homonymia.
 Verbum καταλάσας de coitu in Ecclesiāz. v. 1077. πα-
 σίμας καταλάσας ἀπαλλαγῶ;
 · v. 711. Εἴς κικεῶν ἐπιπίσις βληχονία] Pulegium di-
 citur valere contra mala, quae ex nimio usu pomorum

oriuntur. Forte & aliquid obsceni subest; nam βληχὸν
 etiam dicitur τὸ γυναικῶν αἰδοῖον, ut patet ex Lyfistrata
 v. 89. tale quid erit, quale in ῥοφήσει ζωμὸν v. 715.
 latere videtur.

v. 713. Τῇ Βυλῇ] Quasi Senatus curet ea, quae ad
 spectacula, ludos, & sacrificia pertinent.

v. 715. Ὅσον ῥοφήσει ζωμὸν] Forte κακιστάτος· nam
 infra v. 885. de eadem hac Theoria: τὸν ζωμὸν αἰσῆς
 ἐλά-

Animi deliquium passus est; non enim poterat

Videre dolium vino plenum frangi.

Alia etiam quam multa censet in urbe esse facta?

Quare, ô domina, te nunquam dimittemus.

705 MERC. Abi itaque & accipe Oporam

Hancce tibi uxorem: deinde in agris

Cum hac habitans, procrea tibi uvas.

TR. ô Carissima, huc ades, & da mihi copiam osculandi.

Num quid incommodi accepturus videor tibi, si longo post tempore

710 Oporam subegero, ô Mercuri domine noster?

MERC. Non, si misturam pulegii superimbiberis.

Sed quamprimum hancce Theoriam

Acceptam abduc ad Senatum, cujus quondam erat.

TR. ô beate tu Senatus ob hanc Theoriam!

715 Quantum forbebis jusculi per triduum.

Quam multa comedes viscera cocta & carnes.

Sed, ô amice Mercuri, vale multum. MERC. Tu quoque,

Mi homo, laetus abi, & memor esto mei.

TR. ô Scarabaeae, domum domum avolemus.

720 MERC. Non est hic, ô bone. TR. Quorsum ergo abiit?

MERC. Currum Jovis subiit & fulmen gerit.

TR. Unde ergo miser ille isthic habebit cibos?

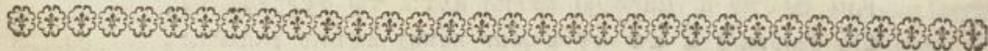
MERC. Ganymedis ambrosiam comedet.

TR. Quomodo igitur ego descendam? MERC. Bono animo es, recte.

725 Hac juxta ipsam deam. TR. Adeste vos puellae;

Sequimini me ocyus, nam plurimi

Vos desiderantes expectant arrecto pene.

CH. Sed abi laetus. Nos autem interea hanc supellectilem tradamus,

Comitibus eamque servandam demus; nam solent praecipue

730 Circa scenas plurimi fures morari occulti, & mala patrare.

Sed

ἰσχυροί.

vi. 721. Τὸ ἄμαρ.] Schollastes dicit hunc versum esse ex Bellerophonte Euripidis. Aeschylus in Prometheus vi. 464. ἰδ' ἄμαρ ἤγαγον φιλίας πάλαι. Sub juga missi equos freno tolerantes.

vi. 723. Τὴν Γανυμήδεος ἀμβροσίαν σιτήσεται.] Utpote παιδὶς ἠταιρηκότες. τετραμύνης γὰρ φασὶν ἐπιθύνειν, ut

dicit supra vi. 11. Notum autem est ad quos usus raperit Ganymedem Juppiter; certe non ut Pocillatorem tantum ageret: nam ad id munus sufficiebat Mercurius, aut si is esset nimis occupatus, Hebe.

vi. 730. Πρὸς τὰς σκηνὰς πλείστοι κλέπτει.] Hinc etiam in Acharnentibus vi. 256. πρόβατα κείν' ἔχουσιν φιλίας. σβαί σφόδρα, μή τις λαβὼν αὐὰ πριετράνη τὰ χροσίστα.

'Αλλὰ Φύλαττε σὺ ταῦτ' ἀνδρείως· ἡμεῖς δ' αὖ τοῖσι θεαταῖς,
'Ἦν ἔχρωμε ὁδὸν λόγων εἰπωμεν, χ' ἄσά τε νῆς αὐτὸς ἔχῃ.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ.

- Χ**ρῆν μὲ τίπειν τῆς ραβδέχους, εἴ τις κωμωδοποιητὴς
αὐτὸν ἐπήγῃ πρὸς τὸ θεῖον ὡραθὰς ἐν τοῖς ἀναπύτοις.
- 735 Εἰ δ' ἐν εἰκὸς πνα τιῆσαι, δύγατες Διὸς, ὅς τις ἀείτῃ
Κωμωδοδιδάσκαλῃ ἀνθρώπων ἢ κλεινότητῃ γαγῆτι,
'Ἄξιῃ εἶναι Φῆσ' ἑλλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλῃ ἡμῶν.
Πρῶτον μὲ γὰρ τῆς ἀντιπάλης μόνῃ ἀνθρώπων κατέπαυσεν,
'Ἐς τὰ ράκια σκώπνοντας αἰεὶ, ἢ τοῖς Φθειροσὶν πολεμῶντας,
- 740 Τῆς δ' Ἡρακλέας τῆς μάτλωντας, ἢ τῆς πεινῶντας ἐκείνης,
Τῆς Φθύροντας, καζαπατῶντας, ἢ τυπιομῶντας ἐπίτηδες
'Ἐξήλασ' ἀπμῶσας πρῶτῃ, ἢ τῆς δύλης κατέλυσεν,
Οὐς ἐξήγησεν κλαίωντας αἰεὶ, ἢ τῆς ἐνεκα τῆδ',
'Ἰν' ὁ σὺδελῃ σκῶψας αὐτῆ τὰς πληγὰς ἐπανερόιτο
- 745 Ὡ κακόδαυμον, τί τὸ δέγμ' ἔπαδες; μὴ δ' ὑπρίχης εἰσέβαλέν σοι
Εἰς τὰς πλθυεὶς πολλῇ φραπῇ, καδενδροτόμισσε τὰ νῶτα;
Τοιαῦτ' ἀφελὼν κακὰ, ἢ Φόργτον, ἢ βωμολοχθύματ' ἀγαθῇ,
'Ἐποίησε τέχνιου μεγάλιου ἡμῖν, καπύργωσ' οἰκοδομήσας
'Ἐπεσιν μεγάλοις ἢ ἀθρονοῖς, ἢ σκῶμμασιν ὄσῃ ἀρρεαίοις,
- 750 Οὐκ ἰδιῶτας ἀνθρωπίσκους κωμωδῶν, ἔδῃ γυναῖκας,
'Ἄμ' Ἡρακλέας ὀργιῶ πν' ἔχον, τοῖσι μεγίτοις ὀπχειρεῖ,
Διαβὰς βυρσῶν ὀσμάς δεινὰς, καππειλὰς βουβοροθύμους.
Καὶ πρῶτον μὲ μάχουμα πάντων αὐτῶ τῶ καεραρόδοντι,
(Ὁ δεινότατ) μὲ ἀπ' ὀφθαλμῶν κύννης ἀκτῆνες ἔλαυπον,
- 755 Ἐχετὸν δὲ κύκλω κεφαλῇ κολάκων οἰμωξομῶν ἐλιχρῶντο
Περί τ' κεφαλῆν, Φωνῆν δ' εἶχει χραεάδρας ὀλεθρον πεποκῆας,

Φώκεις

vf. 731. Ἀὖ τοῖσι] Ita recte Edd. Pristinæ; nupera αὐτοῖσι.

vf. 732. Νῆς αὐτὸς ἔχει] Ita Aldina, Juntina & nupera versu luxato, ut & Florens vidit, qui admissō jambo λόγων transponit: νῆς ἔχει αὐτὸς. Sic autem habet Ed. Brubachii. Farrei vero νῆς αὐτὸς ἔχει.

vf. 739. Ἐς τὰ ράκια σκῶπνοντας] Forte alias etiam ita tractavit, ut Euripidem in Acharnensibus vf. 414 & seqq.

vf. 740. Τῆς δ' Ἡρακλέας τῆς μάτλωντας] Atqui ipse etiam risum voluit captare, cum Herculem introduxit, non pinsentem quidem, sed quod perinde est,

carnes torrentem, in Avibus vf. 1688.

vf. 741. Τῆς τυπιομῶντας] Nempe ab Omphale: παιόμενῃ ὑπὸ τῆς Ὀμφάλης χρυσῆ σκεδῆσῃ, ut est apud Lucianum in Dial. Jov. Aesc. & Herculis.

vf. 743. Οὐς ἐξήγησεν κλαίωντας] Hos etiam initio Ranarum fides: ubi tamen ipse etiam producit servum talem.

vf. 745. Μὴ ὑπρίχης εἰσέβαλέν σοι] In Ranis vf. 626. ὑπρίχιδι μαστιγῇ.

vf. 748. Καπύργωσι] In Ranis vf. 1036. de Aeschylō: ἀλλ' ὁ πρῶτῃ Ἑλλῶνον πυργῶτας ἤμικτα σιμνὰ καὶ κοσμήσας Τρηχμῶν ληστῶν. Euripides in Heraclidis vf. 292. πα-

Sed tu custodi haec strenue. Nos autem spectatoribus
Dicamus quod dicere instituimus, & quid recta ratio ipsis suadeat.

PARABASIS, VEL EXCURSIO.

- E**quidem oportebat, ut Lictores verberarent illum Comicum Poëtam,
Qui se ipsum laudaret apud Spectatores in Digressionem per Anapaëstos.
- 735 Si autem *contra*, ô Jovis filia, aequum est illum honore afficere, qui praestantissimus
Poëta comicus, & celeberrimus omnium hominum fuit,
Tunc noster Poëta se magna laude dignum esse ait.
Primo enim solus *omnium* hominum effecit ut adversarii ejus desinerent
Pannos *mendicorum* irridere, & cum pediculis bellum gerere:
- 740 Deinde voraces illos Hercules, & famelicos,
Et fugitivos, & fraudulentos, & verberones, data opera
Infames fecit & expulit primus: servos etiam liberavit,
Quos semper producebant flentes, idque propterea
Ut conservus ridens alterius plagas, *quas acceperat*, sic interrogare posset:
- 745 O miser, quid accidit cuti tuae? nunc scutica fetosa (*setacea*) invasit tibi
In latera cum magno exercitu; tergique arbuta vastavit?
Hujusmodi vitia, & ineptias, & nugas futiles detrahens,
Magnam fecit artem nobis, quam aedificavit & alte quasi turribus eduxit,
Verbis & sententiis suis magnificis, dictionibusque minime trivialibus,
- 750 Nec privatos homunciones perstringit, aut mulieres;
Sed Herculeo quodam impetu maxima *monstra* aggreditur,
Transcendens coriorum foetores tetros, & minas animi furentis:
Et primum quidem omnium oppugno ipsum illam *Canem*, cujus dentes ferrati,
Et cujus ab oculis diri fulgebant radii caninae impudentiae indices.
- 755 Cui centum capita adulatorum perditissimorum circumcirca lambebant
Caput: qui vocem habebat torrentis magnam stragem edentis;

Odorem

σι γὰρ ἔτι κίρῳ τῷ δις τὸ αὐτὸ πύρρον ἢ γρηγορίαν. Omnibus enim praeconibus mos iste est, ut duplo magis exaggerent res quam gestae sunt. Idem in Medea vl. 526. καὶ πύρρον γὰρ valde exaggerat beneficiam. & in Oreste vl. 1568. ἐς πύρρον δὲ τῷ ἑρῶν qui elatur es ferocia.

Ibid. Οἰκὸδμήσας] Pherecrates Comicus apud Scholiastem de Aeschilo: ἔστι αὐτῷ παρὶ δὲ τῶν μεγάλων ἑρῶν δὲ μῆσας.

vl. 751. Ἄλλ', Ἡρακλῆς] Extat hic versus etiam Vespis vl. 1033.

vl. 752. Διατὸς βυρσῶν ἰσμάς] Respicit ad Cleonem, qui erat βυρσοδέλης & istas βυρσῶν ἰσμάς comparat cum Augiae simeto, se autem cum Hercule.

vl. 753. Καὶ πρῶτον μὲν μάχεται — αὐτῷ τῷ Καρχαρόδοντι] In Vespis vl. 1034. Ἐραστὸς ἔσται ἰσθὲ ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ Καρχαρόδοντι. Sequentes quatuor versus sunt & in Vespis, l. c.

vl. 755. Ἐλχύνοντο] Mallem ἐλχύνοντο, ut in Vespis vl. 1028. ubi eadem haec: exponitque Scholiastes ἐλχύνοντο. qui tamen & ἐλχύνοντο agnoscit, deducens id a ἔλχυνον.

Ἄλλὰ νόμιζε πάντας

Ὀρτυγας οικογενεῖς,

Γυλιαύχενας ὄρχηστὰς,

790 Νανοφύεις, σφουερίδων

Ἀποκνίσματα,

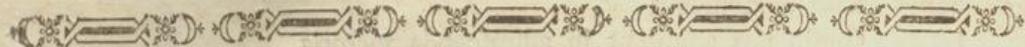
Μηχανοδίφας.

Καὶ γὰρ ἔφαθ' ὁ πατήρ,

Ὁ παρ' ἐλπίδας

795 Εἶχε τὸ δράμα, γαλιῦ

Τῆς ἐσπέρας ἀπάγξαι.

ΑΝΤΩΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ κβ'.

Τοιάδε γὰρ Χαείτων
Δαμόματα καλλιόμων

Τὸν σοφοὶ ποιητῶ

800 Ὑμνεῖν, ὅταν ἠενεῖ μὲν

Φωνῇ χελιδῶν

Ἐζομένη κελαδῆ,

Χορὸν δὲ μὴ ἔχη Μόρσιμ,

Μηδὲ Μελάνθι. ἔ δὴ

805 Πικροτάτῳ ὅπα γηρύ-

σαντ' ἦκθ-

σ', ἠνίκα τ' τραγῶδων

Τὸν χορὸν εἶχον ἀδελ-

φός τε ἔ αὐτὸς ἀμφα,

810 Γοργόνες ὀλοφάροι,

Βαπδοσκόποι, ἀεπιμα,

Γεασσόβα, μαφοί,

Γεαρομάχαλοι,

Ἰχθυολῦμα.

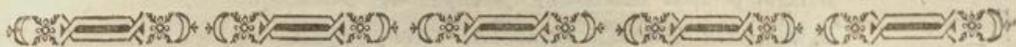
Ων

vf. 788. Ὀρτυγας] Quia φιλομαχοί, ut ait Scholiastes, id est, contentiosi. Est enim avis illa pugnax.
vf. 789. Γυλιαύχενας] Quia colla eorum, quale est copulati militaris γέλωτος dicti, id est, auricula, aut praecursoria. Variant enim Schollastae.
vf. 792. Μηχανοδίφας] Xenocles Carcini F. δωδεκάσχητος dicitur a Platone. Comico apud Scholiastem.

vf. 795. Τὸ δράμα γαλιῶν ἀπάγξαι] In Scholiis: δράμα δὲ ἐποίησε τῆς Μίαις, διὰ τούτο καὶ γαλιῶν εἶπεν ἀπάγξαι. Fabulam scilicet Mures didam. Propterea ait a file strangulatam. Vult autem dicere, victum esse Carcinum in commissione illius fabulae.

vf. 798. Δαμόματα] Dorice pro δαμόματα. Sunt enim τὰ δαμόματα ἀδύματα: Carmina, quae publice cantantur.

- Sed puta omnes *illos esse*
 Coturnices domesticos,
 Saltatores brevicervicos,
 790 Nanorum statura praeditos, caprinorum stercorum
 Ramenta,
 Machinicrepas.
 Etenim dixit pater eorum,
 Illud, in quo ei quiddam praeter spem
 795 Evenit drama, a fele
 Vesperi strangulatum esse.

ANTODE ET ANTISTROPHE COL. XXII.

- Tales decet Gratiarum
 Pulchricomarum hymnos celebres.
 Sapientem Poëtam
 800 Cantare, quando verna
 Voce hirundo
 Cantus edit fessitans,
 Et chorum non habet Morsimus,
 Neque Melanthius: cujus
 805 Acerbissimam vocem gar-
 rientis audi-
 vi, cum tragicum
 Chorum haberent fra-
 ter ejus, & ipse ambo,
 810 Gorgones gulosae,
 Batidispices piscium & harpyae,
 Qui vetulas subigunt, impuri,
 Olentes hircum,
 Piscium perniciēs:

Quos

eur. Sunt autem haec Stesichori, cuius locum adancit
 Schollastes: *τοιὰδὲ χεῖρ Χαιρών δαμύματα καλλιόμων*
ἔμνησεν Φρύγιον μέλιθ' ἔστυράντα ἀέρας ἢ ἐπιχομένε.
 vl. 800. *Ὅταν ἄρπυιαι*] Hoc etiam ex Stesichoro, qui
 ait: *ἔταν ἢ ἄρα κελὰδ' ἡλιόδαν.*
 vl. 803. *Μερμηρι*] Malus poeta fuit. Vide ad Ra-
 nas. vl. 152.

vl. 804. *Μελάνθιος*] Et hic Poëta fuit Tragicus. In-
 ter *Helluones* eum numerat infra vl. 1010. In Avibus
 vl. 151. Ieprosum fuisse significat.
 vl. 211. *Βατιδισπικῆς*] Piscis genus est *Blenn.*
 vl. 812. *Γραυδοῦσαι*] Meretrices dicuntur *σολοῦσαι*, ut Schol-
 lastes ait.

815 Quos despue freatu
Magno & largo,
Divâ Musa, & mecum
Laeta festivitatem celebra.

TRYGAEUS, FAMULUS.

- 820 **T**R. Erat ergo res perquam difficilis pervenire usque ad Deos:
Mihi sane fesso dolent oppido cura.
Eratis autem inspicienti desuper mihi parvi:
De coelo *intuenti* videbamini plane maligni,
Hinc autem multo maligniores.
SERV. Venisti ô here? **TR.** Ut ego audivi ex quodam.
- 825 **SERV.** Qualem expertus es fortunam. **TR.** Dolent mihi crura longum iter
Emenso. **SERV.** Age dic nunc mihi. **TR.** Quidnam?
SERV. Vidistine alium aliquem hominem in aëre
Vagantem, praeter teipsum? **TR.** Non, nisi forte
Duas aut tres dithyrambicorum poëtarum animas.
- 830 **SERV.** Quid faciebant? **TR.** Volitantes colligebant proemia
Quaedam, quae nihil nisi res in aëre natantes creparent.
SERV. Nec illa ergo sunt in aëre, quae vulgo *homines* dicunt,
Cum ajunt nos stellas fieri, quando quis *nostrum* moritur?
TR. Maxime. **SERV.** Ecquaenam est illic nunc stella?
- 835 **TR.** Ion ille Chius, qui olim fecit
Hic *eoam suam*, cum statim
Omnes eum *eoam stellam* vocarent.
SERV. Quaenam ergo sunt stellae illae discurrentes,
Quae ardentes cursitant? **TR.** Sunt quaedam, quae a caena
- 840 Divitum stellarum redeunt istae,
Laternas habentes, & in laternis ignem.
Sed accipe ocyus istam & introduc eam,

Et

vf. 835. *Ion ô X*] Fuit Tregicus & Dithyrambi-
cus Poëta.

vf. 836. *Tên aïon*] Carmen, ejus principium citat
Scholiastes: *Αἰὼν ἀμφοτέρω ἀστέρα μάλιστα, αὐτὸς δὲ καὶ
πρῶτος πρὸς τὸν ἥλιον. Matutinam aërigradam stellam exspecte-
mus, quae Solem candidis alis praecurrit. Vulgo minus
recte μάλιστα, quod recte se haberet, si absque diph-
thongo scriberetur μέγιστον. Est autem αἰὼν Dorice pro
ἰών pro quo dicitur ἰών. Euripides apud Scholia-
stem ad Equites vf. 783. *Ἐὼν ἰόν*] ἰακόντος ἰζήλαμα*

ἀστέρα. Matutina quando equitanti eluxit stella.

vf. 838. *Διατρέχουσαι*] Alias *διὰ τρεῖς*, *διὰ τρεῖς*.

vf. 840. *Ἐν τῷ τοῖς ἀστέροι*] Glossae *Ἰωνίς*, *Furnus*, *La-
terna*. Scholia ad Plurum vf. 816. *ὁ δ' ἰώνος πρὸς μαζι-
μίον. ἢ ἢ κατὰ δόξαν. ἢ ὁ φανὸς ἀπὸ τοῦ*, *Ἐν τῷ &c.* ad hunc
in Pace locum Scholia: *ἔστι τὸν ἡμεῖς λαμπρότερος, ἢ φανὸς
καλέμεν.*

vf. 842. *Ταυρῶν*] *Oporam*. Vide supra vf. 522. Ju-
bet autem hic, ut inus lavetur Opora.

Et alveum elue, & aquam caleface:
Et sterne mihi atque huic genialem lectum.

845 His peractis, redi huc.

Ego autem hanc reddam fenatui interea.

SERV. Unde accepisti tu has? TR. Unde? *nempe* ex coelis.

SERV. Non terunci faciam ego deos jam,
Si lenocinium exercent, uti nos homines.

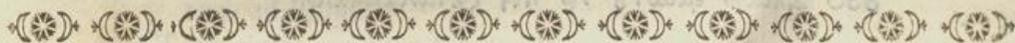
850 TR. Sane illic etiam quidam ab istis victitant.

SERV. Age nunc eamus. SERV. Dic mihi, quid dabo comedendum.

Huic? TR. Nihil. nam nolet comedere,

Nec panem, nec mazam, solita semper
Apud superos ambrosiam lingere.

855 SERV. Lingere, inquis? ergo ei hic etiam paranda erit.

CH. Sane feliciter ille fe-
nex, quantum hic videre licet,
Nunc rem gerit.

TR. Quid ergo, cum sponsum me videbitis nitidum.

860 CH. Admirandus eris, mi fenex,

Rurfus juvenis factus,

Unguento delibutus:

TR. Arbitror: quid vero cum concumbens cum ea papillis adhaerebo?

CH. Beatior videberis quam Carcini strobili.

865 TR. Merito fane, qui scarabaeo invecus

Servavi Graecos: ut in agris

Omnes degentes tuto jam subagitent suas, & dormiant.

SERV. Puella lota est, etiam podex recte se habet.
Placenta cocta est, libum sesaminum paratur.

Cete-

ans est ex fenae rursus.

vf. 864. *Εὐδαίμωνος φωνή*] Lego potius φωνή in futuro Attice. Nam haec videntur a Choro dici; ut in versione feci.

Ibid. *Τῶν Καρκίνων στροβίλων*] Ita vocat Carcini filios, ludens in Homonymia vocis *στροβίλον*, quae & nucem pineam significat, & saltationis genus quoddam; quia erant saltatores: simili ratione eosdem istos vocat *ἐργάται* in *Vespis* vf. 1511. ludens in vocibus *ὀρχήστρας* saltare, & *ὀρχή* orbilus, avicula quaedam.

vf. 867. *Κνήναι καὶ καθύδιν*] Conjungit haec duo & supra vf. 341.

vf. 868. *Καὶ τὰ τῆς πυγῆς καλὰ*] Phrynichus apud Scholiastem ad *Aves* vf. 989. *Ἄνθ' ἰχθύων, καὶ τὰ τῆς πύγης καλὰ.*

vf. 869. *Ἐνοσπερὶ*] Tanquam ad sponsum; dabatur enim sponsum Sesamum: in *Avibus* vf. 159. cum Chorus Avium dixisset: *πρόβουθα δ' ἐν χήποις τὰ καλὰ ὀσπερὶ καὶ μίτρα, καὶ μίτρα, καὶ σισύμβρια*. alter dicit: *ὕμεις μὲν ἀπὸ ζῆτις νυμφίων βίον.*

T t t t

- 870 Καί τ' ἄλλ' ἀπαξάπαντα. ὅ περ δὲ δεῖ.
 TP. Ἴθι κὺ Σπιδῶμεν τῷδε ἔθειραν,
 Ἄνυσαντε τῇ Βυλῇ. ΘΕΡ. Τίς ἐστ' αὐτή; τί Φῆς;
 TP. Αὐτή Θεωρία ἴν; ἢ ἡμεῖς ποτε
 Ἐπαίμεν Βραυρῶναδ' ὑποπεπωκότες,
 875 Σάφ' ἴδι, καλήθη γὰ μόλις. ΘΕΡ. Ὡ δέσποτα,
 Ὅστω ἔχθ' ἔρωλοπεντετηρίδα.

- TP. Εἶεν, τίς ἐστ' ὑμῶν δίκαιος; τίς ποτε,
 Τίς ἀφουλάξῃ τῆνδε τῇ Βυλῇ λαβῶν;
 Οὐτὸς π' εὐγεγάφεις; ΘΕΡ. Τὸ δαῖν' ἐς Ἴδμα
 880 Σκίλων ἑμαυτῆ τὰ πέφ καταλαμβάνα.

- TP. Οὐπο λέγεθ' ὑμεῖς, τίς ὁ φυλάξων; δαῦρο σὺ.
 Καταθήσομαι γὰ εἰς μέσους αὐτὸς ἄγων.
 ΘΕΡ. Ἐκενοσὶ νόβη. TP. Τίς; ΘΕΡ. Ὅστις; Ἀειφραδῆς,
 Ἄγειν παρ' αὐτὸν ἀνβολῶν. TP. Ἄλλ', ὦ μάλα,
 885 Τὸν ζωμὸν αὐτῆς προσηπὼν ἐκλάμψε.
 Ἄγε δὴ σὺ κατάθε φράσα τὰ σκόβη χαμψί.
 Βυλῆ, Πρυτάνεις, ὄρατε ἔθειραν;
 Σκέψασθ' ὅσ' ὑμῖν ἀγαθὰ προδώσω φέρων,
 Ὡς' ἀθέως ἄραντας ὑμᾶς τὰ σκέλη.
 890 Ταύτης μετώρου καταγαγῖν ἀνάρρυσιν.
 Τετὶ δ' ὄρατε τρεπίανον ὑμῖν ὡς καλόν.

Δια

vf. 874. Βραυρῶναδ' Scholia: Βραυρῶν, πόλις Ἀττικῆς ἐν τῇ Διογύσια ἦγοντο καὶ μεθόντες πολλὰς πύρας ἔπραζον. Brauron oppidum Atticae, in quo Dionysia fiebant: & ebrii multa scorta rapiabant.

Ibid. ὑποπεπωκότες. Scholiasfes etiam innuit, ubi quasi exponitur μεθόντες.

vf. 876. Πρωλοπεντετηρίδα Scholia. παρὶσον διὰ πεντατηρικῆς γρόνι ἦγοντο αἱ Διογύσιαι τῶν Διονυσίων. Quatenus quinqueennialia erant sacra illa Dionysiorum. nempe in Braurone.

vf. 879. Οὐτὸς π' εὐγεγάφεις. Cum audiret servus, Trygaeum velle meretricem alicui servandam dare, statim cogitabat: ὅ ἢ mihi daretur! & oraturus erat; sed timebat repulsam; nec immerito: quis enim ovem lupō committat? itaque gestus edebat, quales solent meditabundi & solliciti. Scholiasfes Eurip. ad Orestem vf. 631. ὡς τὰ ποδὶ τὸ ἴδασθαι ΠΕΡΙΓΡΑΦΟΝΤΟΣ

αὐτῆ, καὶ διεκλιμαθεῖ ἔχουθαι καὶ ἀναλογιζομένου εἰ δέοι ταῦτα ποιεῖν ὅπερ ποιοῖσι οἱ ἀμυχανόντες ἐν τοῖς πράγμασι. Quasi pede circumdando solum verrat? & dubitet, atque sicum reputet, an ista facienda sint. Id quod facere solent, qui in aliqua re dubii sunt & incerti. Suavissime Aristacnetus Lib. I. Epist. 15. de puella aliquid magni peritura: ἀλλ' εἰς γὰρ ἴσθαι τὸ πρόσωπον, ὡςπερ τι συνημμένως: ἴστα ἔρος ἐπιχαρίτως παρεργίζον τὰς παρῆς, καὶ τὸ πρόσωπον ἐξ αἰδῆς ἀποκρίσασα, καὶ πῆ μιν τῆς ἀμυχανῆς ἀκροῖς δακτύλοις ἐραπτομένη τῶν κροσσῶν. τῇ δὲ περιεργασα τὰ ἔσθια τὸ ἄκρον. εἰ δὲ ἔτι καὶ πῆδαρθαι ΠΕΡΙΧΑΡΑΤΤΟΤΣΑ τῷ ποδὶ. ταῦτα δὴ τὰ τῶν αἰδεμένων ἐν διαπορῆσι κινήματα. ἔρος ἢ μόλις ἡμερῆια φωνῇ, ἰτιμύσον, ὡ βασικῆ &c. Sed in terram spectabat vultus tuus, voluisti cogitabundae; deinde inquietas, rubore genas persufa decenies, vultum prae verecundia avertens, ac modo vestis fimbrias

870 Ceteraque omnia: tantum pene opus est.

TR. Age reddamus nunc Theoriam hancce

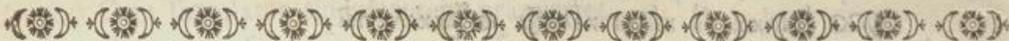
Senatui propere. SERV. Quaenam haec est *mulier*? quid ais?

TR. Haec Theoria est, quam nos aliquando

Subagitavimus in Braurone ebrii.

875 Vix potuit capi, hoc certo scias.

ô Quantam affert haec voluptatem quinto quoque anno!

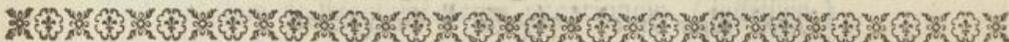

TR. Eja, quis vestrum est justus? quisnam?

Quis hanc ad se receptam custodiet Senatui?

Heus tu, cur sic in gyrum pedem agis? SERV. Quiddam cogito: nimirum ad Isthmia

880 Tentorium occupo ad fovendum penem meum.

TR. Nondum dicitis vos, quis sit custoditurus: huc ades tu.

Deponam enim te in medium adductam.

SERV. Ille innuit. TR. Quis? SERV. Quis, *id rogas*? nempe Ariphrades, Obscraans ut ad ipsum adducatur. TR. Sed, ô bone,

885 Jus ejus lambendo hauriet irruens.

Agedum tu depone prius hanc supellectilem humi.

Senatus vosque Prytanes videtis Theoriam?

Spectate quanta bona vobis afferens tradam,

Ita ut statim possitis sustollentes crura

890 Hujus in sublime patrare sacra.

Hancee culinam videtis quam sit pulchra?

Propterea

fimbrias summis digitis apprehendens, modo extremam partem zonae circumversans, modo etiam terram circumadto pede signans, quales verecundantium & dubitantium sunt gestus; inquitibus itaque vix tandem, voce summissa: an-nue, o Rex. &c. In isto loco mutavi vulgatam scripturam, quae haec est: ἀλλ' εἰς γῆν ἰάρας τὸ πρόσωπον ὀπίρ τι συννοεῖν.

vl. 879. Ἐς Ἴσθμια] Isthmiorum mentionem facit, quia de meretrice sermo est; erant autem plurimae meretrices Corinthi, quae in Isthmo est sita. Quid autem revera per Ἴσθμια hic, & οὐκὼν τὸ πῖσι intelligatur, facile cogitabit, qui consideraverit, quid sit Isthmus: Aequora bina suis obtundunt studiis Isthmon. Obex, quo rupto Ionium Aegeo miscbitur.

vl. 885. Τὴν ζυμὴν αὐτῆς — ἐλάττωται] Quatenus Theoria est, fectorum & sacrificiorum celebratio per

ζυμὴν intelligitur, *jus culinarium*: sed quatenus meretrice, intelligitur ἡ ἀπόπλοος ὄρεος, quam solebat Ariphrades ἐν τοῖς κραιναῖσι λέγειν, ut de eo loquitur in Equitibus vl. 1282. Sequentia etiam, quae dicit de Theoria, duplicem habent sensum.

vl. 889. Ἀναγὰς ὅμας τὰ σὺλα] Sic in Ecclesiâ. vl. 265. εἰδημένας γὰρ ἰσμεν αἰσῶν τὰ σὺλα. Et Martialis in hunc sensum dixit: Tollunturque pedes: ut & Nonius Atellanarum scriptor apud Nonium dixit: *Mammae teneas, pedes extollas*: quae obscœnitatis & nequitiae plena omnia. Florens.

vl. 890. Ἀνάβυσον] Dies sacrificiorum ita dicitur. vl. 891. Τὸν ἰάριον] Quatenus Theoria est Fectorum celebratio, ἰάριον est culina, ubi post sacrificium carnes coquantur: quatenus meretrice, τὴν αὐτῶν, quod monstrat.

T r t t a

- Διὰ ταῦτα ἢ κεκάπικ' ἄρ'. Ἐταῦθα γ' ἔστιν ἡ
 Πρὸ τοῦ πολέμου τὰ λάσσανα τῆ Βελῆ ποτ' ἦν.
 "Ἐπειτ' ἀγῶνά γ' ἄλλοις ἐξέφα ποιεῖν
 895 Ταύτῃ ἔχουσιν αὐεῖον καλὸν πάνυ,
 Ἐπὶ γῆς παλαίειν, τετραποδῶδον ἐστῆσαι,
 Καὶ παγκρατίων γ' ὑπαλειφαιμῶσις νεανικῶς,
 Πάειν, ὀρύθειν, πύξ ὁμῶ ἢ τὰ πέφ.
 Τεῖτη δὲ μὲ ταῦθ' ἵπποδρομίαν ἄξετε.
 900 Ἡνῖκα δὲ κέλης κέλητα παρὰ κεληπέι,
 Ἄρματα δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀνατετραμμένα,
 Φυσῶντα ἢ πνέοντα προσκνήσει.
 Ἐπεροὶ δὲ κείσονται γ' ἀπεφωλημένοι
 Περὶ ταῖσι χάμπαισ' ἠνίοχοι πεπρωότες.
 905 Ἄμ', ὦ Πρυτάνεις, δέχεσθε τ' Θεωρίαν.
 Ἴθ' ὡς προσθύμως ὁ Πρυτάνης παρεδέξατο.
 Ἄμ' ὄσα ἂν εἴ π' ὀρεῖα προσαγαγῆν σ' ἔδῃ.
 Ἄμ' εὖρον ἂν σ' ὑπέροχα τ' ἐκχευῖαι.
 ΧΟΡ. Ἡ ζῆτος ἀνὴρ πολί-
 910 τής ἐστὶν ἅπασιν, ὅς-
 τις γ' ἐπὶ τοῖσιν.
 ΤΡ. Ὅταν πρυγᾶτ', εἴσοσθε πολλὰ μᾶλλον οἴος εἶμαι.
 ΧΟΡ. Καὶ νῦν σίγε δῆλ' εἴ.
 Σωτῆς γὰρ ἅπασιν ἀν-
 915 θρώποισ γεγένησας.
 ΤΡ. Φήσεις τί δῆτ', ἐπειδὴν ἐκπίης οἶνε νέμ λεπατῶ.
 ΧΟΡ. Καὶ πλὴν γε τ' θεῶν, αἰεὶ σ' ἠησόμεθα ὠρῶτων.
 ΤΡ. Πολλῶν γ' ὑμῖν ἄξι' Ἀθμονδὸς ἐγὼ,
 Δεινῶν ἀπαλλάξας πόνων τ' δημότιν ὄμιλον,
 920 Καὶ τ' γεωργικὸν λεῶν, Ὑπέρολον τε παύσας.

vf. 892. Κεκάπικ] Scholia: ἰσχυρὸν μέλαν ἐστὶ δὲ τὰς
 πύξας. Sic in Vespiis vf. 1372 ubi simile spectaculum
 exhibetur; τί δὲ τὸ μέλαν τῶν ἐστὶν ἐν μίση; deinde al-
 ter: ἢ πύξας δῆτι καὶ οὐκ ἐξέφεται.

vf. 896. Παλαίειν] A ludis solemnibus ad ludos Ven-
 nereos. Hinc Luciani Palaestra in Asino, quae ipsam
 docuit in lecto luctari.

Ibid. Τετραποδῶδον ἐστῆσαι] Idem est quod in Lyfifira-
 ta vf. 231. ἢ ἑταρομαί λῆαινα.

vf. 900. Κίλης κέλητα παρακλήσει] Horat. Cluibus
 aut agitavit equum lasciva furinum. In Vespiis vf. 499.
 κέλητ' ἢ πύξας — ὅτι κελῆτις ἐκείνου, ἤμετο εἰ τὴν ἴσπαις

συμπίνα καθίσταται.

vf. 901. Ἄρματα] Pro σώματα, inquit Scholiastes.
 Ibid. Ἀνατετραμμένα] In Ranis vf. 543. ἐν σμάμα-
 σι Μιλοῖσι ἀνατετραμμένα κινῶν ἐξερσίδα.

vf. 902. Προσκνήσεται] „ Sic Lyfifirata vf. 227. κα-
 κῶς παρῆσθε, κακῆ προσκνήσεται. Id est, ut ait Mar-
 tialis: Nec motu dignabor opus.” Florens.

vf. 903. Ἀπεφωλημένοι] Glande veretri nudata.

vf. 907. Εἴ τι πρῶτα προσαγαγῆν σ' ἔδει] Prytanēs
 introducebant eos, qui Senatū vellent convenire; sed
 id aegre faciebant gratis. Ex Scholiis.

vf. 908. Ὑπέρολον τὴν ἐκχευῖαν] Ἐκχευῖα sunt indu-
 ciae

Propterea etiam fuligine nigra est: isthic enim,
Antequam bellum oriretur, Senatui ollae stabant olim.
Deinde statim certamina licebit instituere

895 Pulcherrima, nobis hanc habentibus:

Humi luctari, quadrupedum ritu stare,
Unctisque juvenum more in pancratio,
Ferire, fodicare, simul pugnis & pene.
Post autem tertia die cursus equestres instituetis

900 Cum singulator singulatorem praevertet.

Currusque super curribus everfi,
Flantes & spirantes motitabunt sese;
Alii autem jacebunt recutiti

Aurigae lapsi circa flexus. (*circa metam, ubi flectendum erat.*)

905 Sed, ô Prytanes, accipite Theoriam.

Ecce quam libenter accepit *eam iste* Prytanis.
At non faceres, si quid gratis introducendum *ad Senatum* fuisset tibi:
Sed vidissem te praetendentem vacationem. (*justitium.*)

CH. Certe bene meretur ci-

910 vis de omnibus ille, qui

Est talis, *qualis tu es.*

TR. Cum vindemiabitis, multo magis scietis qualis sim.

CH. Nunc etiam id fati tu quidem ostendis.

Servator enim omnibus ho-

915 minibus es factus.

TR. Tum demum id dices, cum ebibes vini novi poculum.

CH. Imo secundum Deos tibi semper primas deferemus.

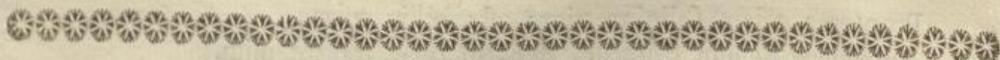
TR. Sum enim ego Athmonensis vir quantivis pretii,

Qui gravissimis malis liberavi plebejam turbam,

920 Populumque agrestem: quique Hyperbolum repressi.

ciae, & metaphorice seriae & vacationes quaevis; nunc alludit etiam ad ἔχων τι ἐν τῇ χερὶ παρὰ τὸν διομῆαν, ut dicit Schollastes, id est, habere aliquid (scil. manusculi) in manibus, ab iis, qui volunt introduci ad Senatum. Hinc etiam utitur verbo ἔπιχων loco προίχων, quasi dicat: ὑπέχοντα τὴν χεῖρα ad accipiendum munus; ut supra vs. 430. ὑπέχε τὴν χεῖρα. ubi vide Notam. Prytanum διομῆαν notat & in Thesmoph. vs. 943. πρὸς τῆς δεξιᾶς, ἢ πρὸς τοὺς κολοῖν προετίνας, ἀρχέριον ἢ τις δίδω. ἐτοίμων πρὸς τὸ λαμβάνειν, ut loquitur Schollastes, id est, prompta subjicientem manus ad accipiendum munus. vs. 916. φέουσιν] Mallem ita distinguere: φέουσιν, ἢ

δὴν' ἐπιχὼν ἑκάστης οἴου λαπαρή; hoc sensu: Dices sane, ut ais te pro servatore me habiturum, cum erit vindemia; quid vero tum dices, cum ebiberis vini calicem? Alias, si illud τι pro indefinito accipiatur, erit φέουσιν τι δὴν', ἐπιχὼν ἑκάστης οἴου λαπαρή. Dices utique aliquid tale, cum &c. Ceterum Athenaeus XI. p. 485. videtur ad hunc locum respexisse, cum inquit: Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ· τί δὴν' ἄντις οἴου κώμα λαπαρή. ubi vitiose τι δὴν' ἄντις, pro τι δὴν' ἄν, si πῶς &c. Infra vs. 1351. φέουσιν γὰρ ἔταν ἰσθμῖος οἴον τι πῶς πολὺν. vs. 918. Ἀθμοῖος] Supra vs. 190. Τρυγαῖος Ἀθμοῖος ἀμπελοφυγῆς δεξιᾶς.

ΧΟΡΟΣ, ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

- ΧΟΡ. Ἄγε δὴ πὶ νῶϊν ἐπιθῶμεν ποιητέον;
 ΤΡ. Τί δ' ἄλλο γ', ἢ ταύτην χύτρας ἰδρυτέον.
 ΧΟΡ. Χύτρασιν, ὡσφ' μεμφομένον Ἐρμίδιον;
 ΤΡ. Τί δαὶ δοκεῖ, βύλευθε Λαίνας βοί;
 925 ΧΟΡ. Βοί; μηδαμῶς, ἵνα μὴ βοηθεῖν ποι δέοι.
 ΤΡ. Ἄμ' οὐ παχείαι καὶ μεγάλης; ΧΟΡ. Μὴ μή. ΤΡ. Τίη;
 ΧΟΡ. Ἴνα μὴ γένηθ' Ἐραγένης ὑμεία.
 ΤΡ. Τί δὴ δοκεῖ σοι δῆλα τ' λοιπῶν; ΧΟΡ. Ὅϊ.
 ΤΡ. Ὅϊ; ΧΟΡ. Ναὶ μὰ Δί'. ΤΡ. Ἀλλὰ τῆτό γ' ἔστ' Ἴωνικόν
 930 τὸ ρῆμά γ'. ΧΟΡ. Ἐπίτηδες γ', ἵν' ἐν τῇ κκλησίᾳ
 Ὡς ζῆν πολεμεῖν λέγῃ τις, οἱ κελήμενοι
 Ἵπὸ τ' δέος λέγῃσ' Ἴωνικῶς, οἱ.
 ΤΡ. Εὖ τοι λέγεις. ΧΟΡ. Καὶ τᾶλλα γ' ὡσιν ἦπιοι.
 Ὡς ἔσόμεθ' ἀμύλοισιν ἀμνοὶ τὲς τρέπες,
 935 Καὶ τοῖσι συμμαχίσι φραδότεροι πολύ.
 ΤΡ. Ἴθι νῦν, ἀγ' ὡς τάχιστα τὸ πρῶτον λαβῶν.
 Ἐγὼ δὲ ποιῶ βωμόν, ἐφ' ὅτι θύσομαι.
 ΧΟΡ. Ὡς πάνθ', ὅσ' ἀν' θεὸς θέλη γέ, καὶ ἡ τύχη κερτοβοῖ,
 Χαρεῖ καὶ νῦν, ἕτερον δ' ἕτέρῳ
 940 Τύπῳ καὶ κερτὸν ἀπαντᾷ.
 ΤΡ. Ὡς ταύτα δηλὰ γ' ἔσθ'· ὁ γὰρ βωμὸς θύεαισι καὶ δή.
 ΧΟΡ. Ἐπείγετε νῦν, ἐν ὅσῳ
 Σοβαρὰ θεῶθεν
 Κατέχῃ πολέμῳ
 945 Μετὰ τροπῶν αὐρα.
 Νῦν γὰρ δαίμων φανεράς
 Εἰς ἀγαθὰ μεταβιβάσσει.
 ΤΡ. Τὸ κενὸν πάρεστιν, ὅλας ἔχον, καὶ σέμμα, καὶ μάχαιραν,

Καὶ

vf. 922. Ταύτην χύτρας ἰδρυτέον] Subintellige ἀδάμης, aut φακῆς, aut ἐσπρίον, aut simile; solebant enim pulcem coquere aut legumina, cum erigerent statuam aliquam aut aram, & id dicebatur ἰδρύνειν χύτρας. Sic in Pluto vf. 1198. τὰς χύτρας, αἷς τὸν θεὸν ἰδρυσόμεθα, λαβῶσ' ἐπὶ σῆς κερτῆς φῆμ. ubi vide Notam.

vf. 924. Λαρινῶ βοί] ,, Graecis λαρὸν & λαρινὸν dicitur τὸ ἄδῃ, quod placet ac gratum est: inde λαρινῶς dictum: quod non simpliciter ἐπιτίθεσθαι significat, ut Athenaeus interpretatur; sed habere molliter

,, & delicate. Epirotici boves Larini dicti, quos ad victimas impinguabant, ut docet Varro libro fecundo de Re Rustica." Casaubonus ad Athenaeum IX. cap. IV. Graeci Grammatici a Larino quodam, aut a Larina, quae fuerit pagus aliquis Epiroticus, ita dictos boves istos putant.

vf. 925. Ἴνα μὴ βοηθεῖν ποι δέοι] Ex vocabulo male ominatur, quia βοί & βοηθεῖν similia. Sic Pernis perniciosa veniet. Plautus.

vf. 927. Θεαγένης ὑμεία] Ille videtur fuisse aliquis immun-

C H O R U S , T R Y G A E U S .

- C**H. Age quid jam deinceps nobis faciendum est?
TR. Quid aliud, nisi ut hanc dedicemus adhibitis ollis cum leguminibus.
CH. Ollisne, quasi Herma esset, qui se vili sumtu dedicari queritur?
TR. Quid ergo videtur? vultisne Larino bove?
 925 **C**H. Bove inquis? nequaquam, ne necesse sit βοηθεῖν, succurrere.
TR. Num ergo porca pingui & magna? **C**H. Minime? **T**R. Cur?
CH. Ne fiat porcina Theagenis spurcicia.
TR. Quanam ergo ex ceteris victimis censes? **C**H. οἱ οὐο.
TR. Itane ὄι, οὐο? **C**H. Certe. **T**R. Sed est Ionica haec
 930 **V**ox. **C**H. Oportune sane, ut, si in concione
 Quis dixerit bellum esse gerendum, tum qui illic sedent,
 Prae metu dicant Ionice ὄι! ὄ vae!
TR. Recte dicis. **C**H. Et sint cetera lenes;
 Atque ita unus erga alterum erit animo agnino,
 935 **E**rga socios autem multo mitiores erimus.
TR. Age adduc jam ovem:
 Ego autem aram parabo, in qua sacrificabimus.
CH. En ut omnia, quae Deus vult, fortunaque secundat,
 Procedunt ex sententia, aliaque aliis
 940 **I**storum oportuno tempore sese offerunt.
TR. Hoc utique fatis apparet; nam ara, ecce, jam foris est.
CH. Festinate ergo, dum
 Divino jussu vehemens
 Cessat belli
 945 **M**utabilis aura.
 Nunc enim deus palam
 Res in melius refert.
TR. Canistrum adest, cum molis, ex corona, & cultro:

Ignis

immundus ut amica Iuto sus; hinc etiam in Vespis vs. 1178. dicit eum cum stercoreario collocutum esse: ὁ σκαῖς κάπαιδεντε, Θιοζηνὸς ἔρη τῶ κροκόλω, καὶ ταῦτα λαιδωρήσει.

vs. 929. Ἰωνικὸν] Attici enim dicunt οἱ. Iones ὄι.
 vs. 931. Λέγει τις] Oratio haec parum sana: ἵνα λέγει τις, εἰ καθήμηναι λέγῃσι. Si in antec. ἢ corripendum est ante ἔν, lego: Ἐπίταξις γ'. εἰ ἔν τῆ κλησία ἄς γρη πειμῆν λέγει τις (vel λέγει τις) οἱ &c. vel, si correptio fieri non potest, λέγων, pro λέγει, ut sit λέγων

pro λέγει.

vs. 932. οἱ] Hic jam est particula exclamantis & abhorrentis. Vult autem dicere: ut abhorreant a bello, nec assentiantur in concione bellum suadentibus.

vs. 945. μετατρέπον αἶρα] Euripides in Electra vs. 1147. Ἀμοιβῆαι κακῶν μετατρέπον πνίον αἶρας δέμων. *Reversio fit malorum: mutatae spirant auras domus.* Aeschylus in Persis vs. 947. δαίμων γὰρ ἴδ' αὖ μετατρέπον ἐπ' ἐμοί. *Fortuna enim rursus mala in me versa est.*

- Καὶ πῦρ γε τῆτι, κ' ἔδεν ἰαχὴ πλὴν τὸ πρόβατον ἡμᾶς,
- 950 ΧΟΡ. Οὐκ ἔν ἀμιλλήσεσθον;
Ὡς ἦν Χαίρεις ὑμᾶς ἴδη,
Πρόσεισιν ἀλλήστον ἀκλι-
τῶ· κατὰ τῆτ' εὐ οἶδ' ὄν
Φυσῶντι κ' πονυριδῶ
- 955 Προσδώσετε δήπυ.
ΤΡ. Ἄγε δὴ τὸ κανῶν λαβὼν σὺ κ' ἧ χέριβα,
Περίθι τ' βωμὸν ταχέως ὅπι δεξιά.
ΘΕΡ. Ἴδθ, λέγεις ἀν ἄλλο, ᾤειλήλυθα.
ΤΡ. Φέρε δὴ, τὸ δαδίον τὸδ' ἐμβάτω λαβῶν.
- 960 Σείε σὺ ταχέως· σὺ δὲ πρότεινε τ' ὀλῶν,
Καυτὲς τε χερνίπιε ᾤειδὲς ταύτιω ἐμοί,
Καὶ ποῖσι θεαταῖς ῥίπιε τ' κριθῶν. ΘΕΡ. Ἴδθ.
ΤΡ. Ἐδωκας ἦδη. ΘΕΡ. Νῆ τ' Ἐρμῆν, ὥτε γε
Τύτων, ὅσοι ᾤεισὶ, τ' θεωιδύων
- 965 Οὐκ ἔστιν ἔδεις ὅστις κ' κειθίω ἔχθ.
ΤΡ. Οὐχ αἱ γυναῖκες ἔλαβον. ΘΕΡ. Ἄμ' ἐς ἐσπέρα
Δώσθον αὐταῖς ἄνδρες. ΤΡ. Ἄμ' ἐχόμεθα.
Τίς τῆδε πῦρ ποτ' ἐτί; ΘΕΡ. Πολλοὶ καγαθοί.
Τοῖσι Φέρε δῶ· πολλοὶ γὰρ εἰσι καγαθοί.
- 970 ΤΡ. Τύττω ἀγαθὸς ἐπίμοστος; ΘΕΡ. Οὐ γῶ, οἴτινες
Ἡμῶν καταχρόντων ὕδωρ ποστυονί,
Ἐς ταυτὶ τῆτ' ἐγᾶσ' ἰόντες χωρίον.
Ἄμ' ὡς τάχῃτ' ἐχόμεθ', ἐχόμεθα δὴ.

975 ΤΡ. Ὡς στυνοτάτη βασιλεια, θεᾶ
Πότνι Εἰρήνῃ,
Δέσποινα χρῶν, δέσποινα γάμων,
Δέξαι θυσιᾶν τ' ἡμετέραν.

ΘΕΡ.

vf. 449. Πῶν τὸ πρόβατον] Quasi dicas: & ephir-
pium & fraenum habeo; tantum equum non habeo,
ἢ ὅτι ἐστὶ πάντα μοι τὰ πρόγραμμα. Neque hodie certe
mactabitur illa ovis, etiam omnia ad sacrificandum parata
sunt; ἀλλ' ὅψι προσέειπε αὐτὸν παρέχοντα infra vf. 1020.
vf. 951. & seq. Χαίρεις — ἀκλιτῶ] Scholiastes ad
Aves vf. 959. ubi etiam ad sacrificium se parant, de
isto Chaeride: ὡς αὐτομάτως ἐπιόντῳ αὐτῷ ταῖς ἐναχίαις.
Quasi ultro & invocatus accedat ad convivia.
vf. 956. Τὸ κανῶν λαβὼν καὶ τὴν χέριβα] In Avibus

vf. 851. etiam in sacrificio: παῖ παῖ, τὸ κανῶν αἰεσθε
καὶ τὴν χέριβα.

vf. 959. Δαδίον τὸδ' ἐμβάτω] Suidas hic legit δαδίον.
De eadem re loquitur Euripides in Hercule Furiente
vf. 928. μέλλων δὲ δαδίον χειρὶ δεξιᾷ φέρον, ἐς χέριν κ' ὡς
βέβηκε. Cum autem totrem manu dextra sumtorus esset, ut
intingeret in aquam iustrolem. Locum citavit Kullerus
ad Suidam. Idem autem Suidas monet scribi etiam
δαδίον in Comici loco.

vf. 962. Καὶ ποῖσι θεαταῖς ῥίπιε τῶν κριθῶν] Videtur
facere

Ignis etiam adest iste, nihilque nisi ovis nos remoratur.

950 CH. Itaque omni studio festinandum vobis,

Nam si Chaeris vos viderit,
Accedet cantaturus tibiis invo-
catus; & certo scio vos ei
Flanti, seque ipsum fatiganti

955 Datturos aliquid.

TR. Agedum tu fume canistrum & aquam lustralem,
Atque circumi aram ocyus dextrorsum.

SERV. Ecce circumivi, aliud impera jam.

TR. Age torrem hunc in aquam immergam:

960 Tu concute ocyus: tu autem porrige molarum partem,
Ipseque fac lustreris, ubi hanc mihi tradideris:

Projice spectatoribus etiam κριθῶς (hordea.) FAM. En!

TR. Jamne dedisti? FAM. Ita, per Mercurium juro. jamque
Istorum, quotquot sunt, spectatorum

965 Nemo est, quin habeat κριθῶν, (mentulam.)

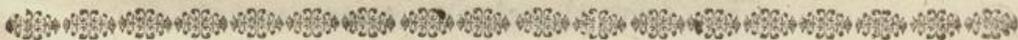
TR. Mulieres non acceperunt. FAM. Sed ad vesperam
Dabunt eis viri. TR. Sed precemur.

Quis hic adest, ubinam est? FAM. Multi & boni.

Age demus illis; multi enim sunt & boni.

970 TR. Istos putasti bonos esse? FAM. Annon vero boni? qui

Cum tanta aqua a nobis perfusi sint,
In eundem istum veniunt & consistunt locum.
Sed quam primum precemur, precemur jam.

TR. ὦ veneranda Regina, Dea
975 Honoranda Pax,
Domina chororum, domina nuptiarum,
Accipe sacrificium nostrum.

FAM.

facere Comicus, quod alias indecorum esse ait; nempe sparsionibus risum captare; nempe in Pluto vl. 797. ἢ γὰρ κριθῶν ἐστὶ τῷ διδασκάλῳ ἰσχυρία καὶ τραγῆμα ποῖς διαμύνοις προβαδόντ' ἐπὶ ταῖσι τῶν ἐπαγορευθῆναι γὰρ. Sed hoc loco admodum scite id facit, ludens in homonymia vocis κριθῶν, quae & hordei granum significat, & membrum virile; nam lepidum est, eum dicit mulieres non accepisse κριθῶν, sed fore, ut sub vesperam eis dent viri.

vl. 966. Ἄλλ' ἰς ἰσπίραν δάσασιν αὐτὰς] In Ecclesiast.

vl. 1039. ἀπὸ τῶν τῶν ἀγαθῶν ἐς ἰσπίραν μεγάλην ἀπεδάσω καὶ παχύνω σοι χεῖρας.

vl. 968. τίς τῆδε] Scholia: ἐπίδοντες γὰρ ἔλεγον· τίς τῆδε; ἀπὸ τῆς, τίς πάρεσι; εἴτα οἱ παρόντες ἐμνησθέντες ἔλεγον, πολλοὶ καὶ ἀγαθοί. In libamentis enim dicebant: quis hic? sive quis adest? Deinde praesentes respondebant per κριθῶν. Multi & boni.

vl. 971. Ἡμῶν καταχέονταν ὕδωρ] Nempe saltatores sive chorum perfudit aqua ridiculi causa; ut vult Scholiastes.

V v v v v

- ΘΕΡ. Δέξαι δῆτ', ὦ πολυμήτη,
 Νῆ Δία, καὶ μὴ ποίῃ γ', ἀπὸ αἱ
 980 Μοιχθρόμυροι δρῶσι γυναικες.
 Καὶ γὰρ ἐκείναι παρὰ κλίνας
 Τῆς αἰλείας παρὰ κλύπῃσι,
 Καὶ πῶς παρὰ σέχῃ τ' ἔνν' αὐταῖς,
 Ἄναρχοισι.
 985 Κατ' ἰὺ ἀπή, παρὰ κλύπῃσι.
 Τέτων σὺ ποίῃ μηδὲν ἔθ' ἡμᾶς.
 ΤΡ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἀπόφηνον ὅλην σαυτὴν
 Γεναιοπαρεπῶς τοῖσιν ἐρασταῖς
 Ἡμῖν, οἳ σε τραχόμεθ' ἤδη
 990 Τεῖα καὶ δέκ' ἔτη.
 Λῦσον δὲ μάχας καὶ κορορυγᾶς,
 Ἴνα Λυσιμάχῳ σε κελῶμεθ.
 Πάυσον δ' ἡμῶν τὰς ἑσπονδίας
 Τὰς παρὰ κλύπῃσι, αἷς τραμυλλόμε-
 995 θ' εἰς ἀλλήλους. μίξον δ' ἡμᾶς
 Τῆς Ἑλλίνας πάλιν ἐξ ἀρχῆς
 Φιλίας χυλῶ, καὶ συγγιάμῃ
 Τινὶ φραστῆρα κέρρασον τ' ἔνν.
 Καὶ τὴν ἀγορᾶν ἡμῖν ἀγαθῶν
 1000 Ἐμπλησθῆναι, μεγάλων σκοροδῶν,
 Σικύων φράων, μήλων, ροιῶν,
 Δύλοισι χλασισιδίων μικρῶν.
 Καὶ Βοιωτῶν γε φέροντας ἰδεῖν,
 Χῆνας, νήπια, φάτια, τραχιλάς.
 1005 Καὶ Κωπαίδων εἰλθεῖν σπυρίδας,
 Καὶ παρὰ ταύτας ἡμᾶς ἀθρόους
 Ὀψωνῶντας τυρβάζεας
 Μορύχω, Τεῖα, Γλαυκίτη, ἄλλοις
 Τένθους πολλοῖς. κατὰ Μελάμβιον
 1010 Ἦκειν ὑπερον εἰς τὴν ἀγορᾶν.

Τὰς

vf. 979. & seq. Μεθ' οὗτοι γ' ἀπὸ αἱ μοιχθρόμυροι] In Eccleliaz. vf. 1153. μεθ' οὗτοι κακῆς ἐταίρῃσι τὸν γὰρ ἡμέτερον περιτρίβει.

vf. 982. usque 955. Τῆς αἰλείας παρὰ κλύπῃσι &c.] Eadem fere sententia in Thesmophoriaz. vf. 304. ubi mulierum Chorus: καὶ ἐν θυρίδι παρὰ κλύπῃσι, ἔπειτα τὸ κακὸν περιτρίβει. καὶ ἀσχεθῆσι ἀναρχοῖσι, πολλὸν μάλλον ὡς ἐπιθυμῆσθαι παρὰ κλύπῃσι ἰδεῖν.

vf. 992. Ἴνα σε Λυσιμάχῳ κελῶμεθ] Nempe ut ex

re nomen habeat. Sic in Lysistrata vf. 556. αἶμα ποτε Λυσιμάχου ἡμῶν ἐν τοῖς Ἑλλήσι κελῶμεθα.

vf. 1003. Καὶ Βοιωτῶν] In Acharnenfibus vf. 873. Boeotius homo interrogatus quid venum miserit ad forum Atticum, dicit: ἐσ' ἐστὶν ἀγαθὰ Βοιωτῶν ἀπλῶς· deinde varia recenset, quae inter magnus est avium numerus. vf. 1007. Τυρβάζεσθαι Μορύχῳ] Cum dativo, ut ἀσπίζεσθαι in Acharnenfibus vf. 844. ubi etiam de turba in foro epifonantium: ἄσπι Κλαυδίμῳ.

vf. 1008.

- FAM. Accipe ô carissima,
Inquam, nec fac, quod
980 Adulterae faciunt.
Nam illae semiadapertis
Foribus prospectant:
Et, si quis advertat ipsis animum,
Recedunt;
- 985 Deinde si abeat, prospectant.
Istorum tu nihil fac in nos.
TR. Ne, inquam, feceris, sed ostende totam te ipsam;
Ut ingenuam decet, amatoribus
Nobis, qui tui desiderio maceramus
- 990 Tertium decimum annum.
Dissolve pugnas & tumultus,
Ut Lysimacham te vocemus.
Compesce suspiciones nostras,
Scitas, inquam, illas, quibus adducti nugas garri-
995 re solemus inter nos: & tempera nos
Graecos denno
Amicitiae succo, & ignoscendi voluntatem
Mitiolem admisce mentibus nostris.
Effice, ut forum nostrum bonis rebus
- 1000 Abundet, grandibus aliis,
Cucumeribus tempestivis, pomis, malis Punicis,
Laenis parvis in usum fervorum:
Et ex Boeotia ut videamus multos, qui ferant
Anferes, anates, palumbes, trochilos:
- 1005 Et Copaidum anguillarum sportae ut veniant,
Utque circa has conferti nos
Opsonantes in turba luctemur
Cum Morycho, Telea, Glauceta, aliisque
Helluonibus multis; deinde Melanthius ut
- 1010 Veniat posterior ad forum:

Illae

vf. 1008. Μορύχῳ, Τηλεῖ, Γλαυκίτῳ] Morychi & Glaucetae Helluonum simul meminit Plato Comicus apud Scholiastem nostri Comici ad Nubes vf. 109. ἢ δὲ Μορύχῳ, τὸ δὲ γὰρ ὑδάτιον ἔστω, καὶ Γλαυκίτῳ ἢ Γλαυκίτῳ, ἢ δὲ Τηλεῖ, ἢ δὲ Τηλεῖ, ἢ δὲ Τηλεῖ, ἢ δὲ Τηλεῖ. O divine Morycho, in praesenti enim es beatus: & Glaucetes ille p̄stita, & Leogoras, qui vicinis iucunde nihil reputantes vobiscum. In isto loco male vulgo scribitur Μορύχῳ ἢ Μορύχῳ primo; & secundo δ. Ceterum observandum,

ut in eodem isto loco Glaucetes vocatur p̄stita, quod est piscis genus; ita eundem vocari cetero a nostro Comico in Thesmoph. vf. 1062. καὶ Γλαυκίτῳ ἢ Γλαυκίτῳ, quia est belluo piscium. Morychi etiam tantquam Helluonis piscium noster meminit Acharnentibus vf. 887. ubi anguillam dicit φῆλον Μορύχῳ. De Telea vide in Avibus ad vf. 169.

vf. 1009. Μελάνθῳ] Hunc supra vf. 811. vocabat πορρῆνα ἢ πορρῆνα, βυτιδοκίτην, ἢ βυτιδοκίτην.

Illae autem venditae jam sint, & iste ejulet:

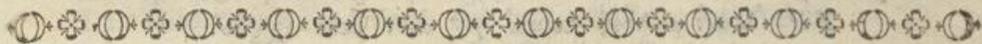
Deinde ex Medea sic lamentetur:

Perii, perii, postquam ex manibus elapsae mihi sunt *anguillae*

In betis delitescentes:

1015 Et homines ut ejus malis gaudeant.

Haec, ô carissima, precantibus nobis da.

FAM. Cape cultrum: & scite, ut coquum decet, fac

Mactes ovem. TR. Sed fas non est. FAM. Cur?

TR. Nimirum Pax non gaudet caede,

1020 Nec ara ejus cruentatur; sed intro aufer,

Macta, femoraque exemta huc effer:

Et sic ovis Praebitori servatur.

CH. Te jam oportet igitur foris manentem

Taleas huc reponere ocyus,

1025 Et omnia, quae huc faciunt insuper.

TR. Nonne tibi vatum ritu videor cremium ponere?

CH. Quidni? quid enim te fugit, quod requiri possit

In sapiente viro? aut quid non pervides mente, quod

Pervidere oporteat illum, cujus probata est sapientia

1030 Animi, & exprompta audacia.

TR. Talea incensa Stilbidem urget:

Mensam etiam efferam, nec servo erit opus.

CH. Quis non lauda-

ret virum talem, qui

1035 Multa perpeffus, serva-

vit sacram urbem?

Quare nunquam non habebitur

Admirandus omnibus.

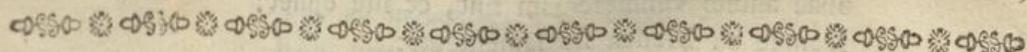
male. Nolebat enim Chorus, ut sus mactaretur supra
vf. 927. sed ut ovis vf. 930.

vf. 1020. 'Αλλ' ἴσω φέρον δίωαι &c.] Sic in Avibus
vf. 1056. Sacerdos qui hircum mactaturus erat: ἀτιώμεν

ἡμεῖς ὡς τὰ χίς' ἐν τοῖσι δίωαι ἴσω τοῖσι δίωαι τὸν τρέπον.
vf. 1026. Μαστιγᾶς] Scholia: εἰ γὰρ ἐν τῷ περὶ μαντι-

μοῦ τὸν τρέπον. Nam ignispicer, qui ex igne vaticinaban-
tur, supponunt cremia, ad excitandam flammam, ex regu-
lis artis suae.

vf. 1031. Τὸν Στίλβιδον μέλι] Stilbides fuit Hariolus
celebris. Ludit autem in hujus nomine & verbo εἰ-
λεῖν, lucere: apposite, quia ignis lucet, & ex igne va-
ticipabatur Stilbides.

ΚΟΡΩΝΙΣ ΕΚ ΣΤΙΧΩΝ πζ'.

- 1040 ΘΕΡ. Τωτὶ δέδρα. τίθεσο τὸ μὲν λαβών.
 'Εγὼ δ' ἐπὶ σπλάγγῃ εἶμι καὶ θυλήματ'α.
 ΤΡ. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτα γ' ἀλλ' ἤκειν ἐχέτω.
 ΘΕΡ. Ἴδὲ πάρεμι· μὴ δ' ἔποχθῃ σοι δοκῶ;
 ΤΡ. Ὅπῃα χαλῶς νῦν ταῦτα· καὶ γὰρ ἔστοσι
 Προσέγγε. δάφνη τις ἐστεφανωμένη.
 1045 Τίς ἄρα ποτ' ἐστίν; ΘΕΡ. Ὡς ἀλαζῶν φαίνε.·
 Μάνης τίς ἐστίν. ΤΡ. Οὐ μὰ Δί', ἀλλ' Ἱεροκλῆς.
 ΘΕΡ. Αὐτὸς γε πᾶσι δ' ὁ χηρησιολόγος, οὐδέ Ὀρεῦ.
 Τί ποτ' ἄρα λέξῃ; ΤΡ. Διήλός ἐσθ' ἔτος γ', ὅθι
 Ἐναυπύσεται π' παῖς ἀγλαμαχίαις.
 1050 ΘΕΡ. Οὐκ, ἀλλὰ χεῖρ' ἔκνισαν εἰσελήλυθεν.
 ΤΡ. Μὴ νῦν ὄραν δοκῶμεν αὐτόν. ΘΕΡ. Εὖ λέγεις.
 ΤΡ. Τίς ἢ θυσία ποῖσ' αὐτῆ, καὶ τὸ θεῶν;
 ΤΡ. Ὅπῃα σὺ σιγῇ, κάπαγ' ἀπὸ τ' ὀσφύος.
 ΤΡ. Ὅτῳ δὲ θυεῖ, ὃ φράσῃσθ'; ΤΡ. Ἡ κέρη ποιεῖ
 1055 Καλῶς. ΘΕΡ. Καλῶς δὴτ', ὃ πῶτιν Εἰρήνη φίλη.
 ΤΡ. Ἄγε νῦν ἀπάρχου, καὶ δὲ δὲσ τὰ πάργματα.
 ΤΡ. Ὅπῃαν ἀμεινὸν φῶτον. ΤΡ. Ἀλλὰ ταυταγί
 Ἦδη τῆσ' ὀπίσθ'α. ΤΡ. Πολλὰ πράτθεις, ὅς τις εἶ.
 Καταπέμνε πᾶς τράπεζα; ἔσπονδῶν φέρε.
 1060 ΤΡ. Ἡ γλῶττα χεῖρις πέμνε. ΤΡ. Μερμήμηθα.
 ΤΡ. Ἀλλ' οἶδ' ὃ δρᾶσον. ΘΕΡ. Ἦν φράσῃς. ΤΡ. Μὴ ἀγλέγῃς
 Νῶν μηδέν· Εἰρήνη γὰρ ἰεραὶ θυόμεν.
 ΤΡ. Ὡ μέλειοι θυητοὶ καὶ νηπιτοὶ. ΤΡ. Ἐσ κεφαλῶν σοι.
 ΤΡ. Οἱ πῖες ἀφραδίησι θεῶν νόον ὅσον αἰόντες,
 1065 Σιυθήκας πεποίησθ' ἀνδρες χεροποῖσι πιδήκιοις.
 ΘΕΡ. Αἰεοί, αἰεοί. ΤΡ. Τί γελᾷς. ΘΕΡ. Ἦσθην χεροποῖσι πιδήκιοις.
 ΤΡ. Αἰεοί, αἰεοί.

1046. Ὁ μὲν Δι' ἀλλ' Ἱεροκλῆς] Erat quidem Hierocles Atheniensis, sed nullius pretii; propterea dicitur cum tantum Hieroclem esse, quamvis gerat lauream Apollinarem, ut ceteri vates.

1047. Ὁ δὲ Ὀρεῦ] Urbs Euboicae.
 1050. Κατὰ τὴν κνίσαν εἰσελήλυθεν] Ἦλθεν ὁ κνισσολέτης, inquit Adus apud Athenaeum III. p. 125. Non negligit adhibere totum locum: Χαλῶς σπλάγγῃσ' ἐναυπύσεται, ἢ ὅτι Ἦλθεν ὁ κνισσολέτης, ὅτι Μάνης

ἐλάται, Ἄλλοτε Ἰεροκλῆσ' ἐστὶν ὁ μείσσει Ἱεροκλῆσ' ἢ ὅτι Ἦλθεν ὁ κνισσολέτης.

1052. Καὶ τῶ] Ita recte Edd. pristinae, quod est καὶ τῶν. Nupera καὶ τῶ, id est, καὶ τῶν. licet sic interrogatio.

1053. Ἀπὸ τῆσ' ἐσθ' αἰόν] Versus ignem volve veru.
 1058. Πολλὰ πράτθεις] In Ranis vi. 228. α πολλὰ πράτθεις.

1060. Ἡ γλῶττα χεῖρις πέμνε] Ad hunc morem facri

CORONIS VERSUUM LXXXVII.

- 1040 **F**AM. Haec sunt peracta: cape femora haec & impone.
Ego vero ad exta & farra ferenda ibo.
TR. Mihi curae ista erunt; sed jam venisse te oportebat.
FAM. Ecce adsum: num cessasse tibi videor?
TR. Assato nunc ista probe. Etenim ille
Accedit lauro coronatus, nescio quis.
- 1045 **Q**uis ille tandem est? **FAM.** Quam arrogans videtur.
Vates aliquis est. **TR.** Non certe, sed Hierocles.
FAM. Ille ipse nimirum est ex Oreo fortilegus:
Quidnam dicet? **TR.** Satis apparet hunc
Adversaturum paci.
- 1050 **FAM.** Minime, sed ad nidorem ingressus est.
TR. Adsimulemus quasi non videamus ipsum. **FAM.** Recte dicis.
HIER. Quodnam hoc sacrificium est, aut cui Deorum instituitur?
TR. Assato tu tacite, & *veru* a lumbo tuo remove.
HIER. Nonne dicetis, cuinam Deorum sacrificetis? **TR.** Cauda bene habet.
- 1055 **FAM.** Bene sane, ô Diva Pax amica.
HIER. Age profeca nunc, & proficias da.
TR. Praestat prius assare. **HIER.** Atqui haec
Jam sunt assata. **TR.** Nimis curiosus es, quisquis es.
Diffeca. ubi mensa? libamentum cedo.
- 1060 **HIER.** Lingua seorsim praeciditur. **TR.** Meminimus.
Sed scisne quid facias? **HIER.** Si dixeris. **TR.** Ne loquere
Nobiscum quicquam; Paci enim sacrificamus.
HIER. ô Miseri mortales & insipientes. **TR.** Id capiti tuo eveniat.
HIER. Qui prae stoliditate Deorum voluntatem non intelligentes
- 1065 **Foedera fecistis cum truculentis simiis.**
FAM. Ha, ha, haec. **TR.** Quid rides. **FAM.** Faceti mihi videntur truculenti simii.
HIER.

sacrificiorum alludit in Avibus vl. 1701. κατὰ τὴν ἰ-
μαστρονομίαν κινῶν — ἢ γὰρ τὰ χερσὶ χερσὶ. Item in
Plato vl. 1111. ἢ γὰρ τὰ πρὸς τὸν οὐρανὸν ἀναστρέφονται.
vl. 1061. Ἄλλ' οὐδ' ἂν ἴδωμεν] Mutandae, ut in ver-
sione feci, personae.
vl. 1063. Ὁ μίλας] Ita inelipit oraculum Athenien-
sibus datum, sub adventum Xerxis apud Herodotum
Polymnia c. 140.
Ibid. Ἐξ κερῶν σοι] ,, Deprecatur in illius caput;

,, & haec est apud Graecos deprecandi vulgaris forma.
,, Alludit autem ad verba execrationis, quae habes
,, apud Herodotum in *Euterpe*. Nam Aegyptii sacrifi-
,, cantes, si quid vel sibi vel ipsi Aegypto mali pro-
,, tendebatur, vertatur, ajebant, in capiti victimae: Ἐκτρο-
,, μῆν τὰ τὸν κεφάλαιον. Florens. Vide ad Plutum vl. 526. ubi
ego etiam observavi ab isto ritu hanc formulam mansisse.
vl. 1066. Ἐδὼν χερσὶν ἐπιθήκας] Quia epitheton leo-
num imposuit simiis.

- ΙΕΡ. Καὶ κέπφοι, τρήρωνες, ἀλαπεκίδεοσι πέπεισθε,
 ὦν δόλια ψυχὰ, δόλια φρένες. ΤΡ. Εἶθε σε εἶκα
 ὦφελεν, ὦ λαζών, ἔπασσι θερμὸς ὁ πλούμων.
- 1070 ΙΕΡ. Εἰ γ' μὴ Νύμφαί γε θεῶν Βάκιν ἐξαπάτασκον,
 Μηδὲ Βάκιν θνητῶν, μὴδ' αὖ Νύμφαι Βάκιν αὐτόν.
 ΤΡ. Ἐξάλης Σπόλοι, εἰ μὴ παύσαιο βακίζων.
 ΙΕΡ. Οὐπὼ θεσφατον ἰὼ εἰρήνης δέσμ' ἀναλύσαι,
 Ἄλλὰ τότε φρῶτον. ΤΡ. Τοῖς ἀλσί γε πατέρα ταυτί.
- 1075 ΙΕΡ. Οὐ γὰρ πῶ τῆτ' ἐπὶ Φίλον μαχάρεοσι θεοῖσιν,
 Φυλόπιδ' ἄλῃα, πείν κεν λύνῃ οἷν ὑμεναίοι.
 Ὡς ἢ σφονδύλη φθίγνυσα πηριότατον βδέϊ,
 Χ' ἢ κάδων ἀκλαυθίς ἐπαιρημένη τυφλὰ πικρῆ.
 Τῆτάκιν ἔτω χεῖρ' ἢ εἰρήνην πεπαῖνῃ.
- 1080 ΤΡ. Ἀλλὰ τί χεῖρ' ἡμᾶς ἐπαύσαις πολεμῶνας;
 Ἡ ἀγκυραῖα, πότεροι κλαυόμεθα μείζω;
 Ἐξὸν σπειραμνίοις κοινῇ τ' Ἑλλάδ' ἄρχειν.
 ΙΕΡ. Οὐποτε ποιήσεις τ' κερκίον ὄρθα βαδίζων.
 ΤΡ. Οὐποτε δειπνήσεις τ' λοιπῶ γ' ἐν Περυταίῳ,
- 1085 Οὐδ' ἐπὶ τῶν φραχθῆναι ποιήσεις ὑπερον ἔδην.
 ΙΕΡ. Οὐδέποτε ἂν θεῖης λείον τ' τραχυὴ ἔχυν.
 ΤΡ. Ἄρα φειακίζων ποτ' Ἀθλιώτης εἰ παύσαις;
 ΙΕΡ. Ποῖον γὰρ χεῖρ' ἔρημον ἐκαύσατε μῆρα θεοῖσιν;
 ΤΡ. Ὄναρ κέλλιτον δῆπε πεποίηκεν Ὀμηρ'.
- 1090 Ὡς οἱ μὲν νέφ' ἐχθρὸν ἀπασάμενοι πολέμιοι,
 Εἰρήνην εἶλοντο, ἢ ἰδρύσανθ' ἱερεῖα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ χεῖρ' ἐκάνη, ἢ σπλάγχχ' ἐπάσαντο,
 Ἔσπενδον δεπάσανιν· ἐγὼ δ' ὄδον ἠγεμόνθλον.
 Χρησμολόγῳ δ' ἔδεις ἐδίδου κάθονα Φαιεῖν.
- 1095 ΙΕΡ. Οὐ μετέρω τέτων· εἰ γ' ταῦτ' εἶπε Σίβυλλα.
 ΤΡ. Ἄλλ' ὁ σοφὸς τοι νῆ Δί' Ὀμηρ' δεξιὸν εἶπεν·
 Ἀφγήταρ, ἀθέμιτ' ἀνέτιός ἐστιν ἐκείν'.

Ὡς

vf. 1067. ὦ κέπφοι] Proverbialiter de stolidis, quia tollis est avis illa. Sic in Pluto vf. 913. ὦ κέπφοι. Ab hac ave est etiam proverbium κέπφοι ἄδινι, ut hic in Pace notat Scholiastes. Vide Erasinum.

Ibid. & seq. Ἀλαπεκίδεοσι πέπεισθε, ὦν δόλια ψυχὰ] Lacedaemonii intelliguntur, quorum pacem semper suspectam habebant Athenienses, supra vf. 216. κεν ἔδουσι οἱ Ἀλαπεκίδεοσι πέπεισθε, ἐλόντι ἂν ἡμῖν εὐθὺς. Ἐξαπάτασθαι γὰρ τὴν Ἀθῆναι, ἢ ΔΡ. ἐπὶ ΗΕΙΣΤΕΨΟΝ. In Lystrata vf. 631. καὶ διαλλοθῆναι πρὸς ἡμᾶς ἄδινος Ἀλαπεκίδεο. εἶπεν πρὸς ἄδιν, ἢ μῆτιρ ἡμῶν κερκίοντι. De illis Euripides in Andromacha: Σπάρτης ἐνοικεὶ δόλια βελονήμα, quem locum citavi supra ad vf. 722.

vf. 1069. Οἴτασι θερμὸς ὁ πλούμων] Nempe ut caro ista, quae assatur.

vf. 1070. Βάκιν] Bacidis oraocularum meminit in Equitibus vf. 123. & 998. item in Avibus vf. 963.

vf. 1072. Ἐξάλης ἀπέλλου] Euripides in Medea vf. 277. παυαίης ἢ τάλαν' ἀπέλλουμαι. Prorsus perii misera.

vf. 1076. Πρὶν κεν λύνῃ οἷν ὑμεναίοι] „ Ante lupus sibi jungat ovem. De his inter quos infanabile disidium.

Coniuncti figura dixit Horatius: — Sed prius Appru- his jungentur capreae lupis. Erasmus.

vf. 1077. Ὡς ἢ σφονδύλη] Infectum esse foetidum apparet. φθίγνυσα dicit, quia vult docere non esse festinandum. Ceterum observandum, quod dicit Scholias- tes

- HIER. Et gaveae, & columbae! num vulpibus creditis,
 Quorum dolosa mens, dolosus animus? TR. Utinam fiat tuus
 Pulmo tam calidus, ô jactator.
- 1070 HIER. Nisi enim Nymphae Deae Bacin deceperunt,
 Nec Bacis mortales, nec rursus Nymphae Bacin ipsum.
 TR. Funditus pereas, nisi desinis Baciffare.
 HIER. Non erat in fatis dissolvere vincula pacis.
 Sed tunc primum. TR. Sale conspergenda haec sunt.
- 1075 HIER. Nondum enim placet beatis diis,
 Ut a bello desistamus, antequam lupo connubio sibi junxerit ovem:
 Nam blatta fugiens pessime pedit:
 Et latrator canis festinans caecos parit *catulos*.
 Tamdiu non oportebat pacem factam.
- 1080 TR. Quid ergo facere nos oportebat? num a bello non desistere?
 Aut fortiri, utri ploraturi simus magis?
 Cum liceat nobis pace facta Graeciae omni imperare.
 HIER. Nunquam efficies, ut cancer incedat recte.
 TR. Nunquam coenabis posthac in Prytaneo,
- 1085 Neque postquam res peracta est, efficies deinceps quicquam:
 HIER. Asperum erinaceum nunquam facies levem.
 TR. Num imponere Atheniensibus aliquando desines?
 HIER. Quo enim oraculo *adducti* sacrificastis Diis?
 TR. Illo nimirum, quod optimum fecit Homerus, *cum inquit*:
- 1090 Sic illi quidem inimica belli nube depulsa
 Pacem acceperunt, & eam dedicarunt maectata victima.
 Sed postquam femora combusta erant, visceribus pasti
 Libabant poculis: ego autem dux viae eram.
 Sortilego autem nemo dabat calicem fulgentem.
- 1095 HIER. Haec non ad me pertinent; non enim hoc dixit Sibylla.
 TR. At sapiens ille Homerus hoc profecto scite dixit:
 Nec cognatos, nec legem, nec domum habet ille,

Qui

ites: ἀρχεται δὲ ἀδιανότα λέγειν, τὸς χρησμῶδες μιμνή-
 ραι καὶ τὸ τὰς χρησμῶν ἰσχυρῶν. Incipit autem obscu-
 re loqui, imitans sortilegos in obliquitate oraculorum.

vf. 1078. Ἡ κἀδὼν ἀκαλανθίς] Tintinnabulum vocat
 canem ob latratum. Nomen ἀκαλανθίς ab ἀικάνθλιον, *adu-
 lari*, derivat Scholiastes ad Aves vf. 873. ubi citat lo-
 cum praesentem.

vf. 1081. Διακαυνήσας] Α καὶ, id est, κἀδὼν, fors,
 ut inquit Scholiastes.

vf. 1083. Ὀδῶτος δὶδῶτος τὸν καρκίον ἐρῶ βῆδίζην] Alludit ad Fabulam Aesopicam, quo etiam Baillius
 in Epistola quadam; καὶ δὲ βῆδίζην τὸν κἀλαμον τοῦ βῆδ-
 ζην, ἄσπερ τοῖ παρ. Διακῶτος καρκίον. Neque calamum ca-

ge oblique incedere, ut cancerum Aesopicum.

vf. 1084. Ὀδῶτος δὶδῶτος τὸν καρκίον γ' ἐν Πρυτανίᾳ] Scholia: ὅτι καὶ οἱ χρησμολόγοι μεταίχθη τῆς ἐν Πρυτανίᾳ
 εὐθιῶσας, δῶλον ἐκ τῆς Λαμπῶν. ὅς τὸτε κῆρατος φασὶν
 ἂν, ἐκείνι ἴσαι πόλεμον. τὸτε γὰρ μὴ ὄντι, ἂν ἐλαμῶ-
 νεν ἐκ τῆς δημοσίας ἐκ. ἵπτι γὰρ πολέμου χρεὶα τῶν μέντων
 Sortilegos viduum habuisse publicum in Prytaneo, pater exem-
 plo Lamponis, cui is honos habitus. Vult itaque Comicus di-
 cere: non amplius erit bellum. Nam iste nihil accipiebat o
 publico, nisi belli tempore: tunc enim est usus aliquis va-
 tum. Vide etiam ad Nubes vf. 331.

vf. 1090. Ἦε οἱ μὲν] Versus Homericus.

vf. 1097. Ἀρχῆταρ, ἀβίμου, ἀνίστος] Aristot. I. Polit.
 X x x x x

- Ὅς πολέμῳ ἔρα) ἔπιδημίῳ ἰκρύουσι.
- ΙΕΡ. Φεάξω δὴ, μὴ πῶς σε δόλω Φρένας ἔξαπατήσας
- 1100 Ἰκλινῶ μάργῃ. ΤΡ. Τετὶ μὲν τοι σὺ Φυλάτῃε.
Ὡς ἔστῃ Φοβερός τοῖς σπλάγγχοις ἐστὶν ὁ λησιμῶς.
Ἐγχα δὴ σπονδῆν, καὶ τὴν σπλάγγχων Φέρε δθλεῖ.
ΙΕΡ. Ἄλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, καὶ γὰρ ἑμαυτῶ βαλανθῖστο.
ΤΡ. Σπονδῆ, σπονδῆ.
- 1105 ΙΕΡ. Ἐγχα δὴ καὶ μοὶ καὶ σπλάγγχων μοῖραν ὄρεζον.
ΤΡ. Ἄλλ' ἔπω τέτ' ἐπὶ Φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν.
1107 Ἄλλὰ τόδα πρῶτον σπένδειν ἡμᾶς, σὲ δ' ἀπελθεῖν.
Ὡ πότνι Εἰρήνη, ὠδύμενοι τὴν βίον ἡμῖν.
ΙΕΡ. Πρῶτον τὴν γλάτταν. ΤΡ. Σὺ δὲ τὴν σαυτῆ γ' ἀπένευγε.
- 1110 ΙΕΡ. Σπονδῆ. ΤΡ. Καὶ ταυτὶ μὲν τὴν σπονδῆς λαβὴν θάττον.
ΙΕΡ. Οὐδεὶς δώσῃ μοι τὴν σπλάγγχων; ΤΡ. Οὐ γὰρ οἶόν τε
Ἡμῖν πλεῖν διδόναι, πλεῖν καὶ λύκῳ οἶν ὑμεναιοῖ.
ΙΕΡ. Ναὶ πρὸς τὴν γνάταν. ΤΡ. Ἄλλως, ὦ τῶν, ἰετθῖεις.
Οὐ γὰρ ποιήσεις λεῖον τὴν τραχυὴν ἐχίνον.
- 1115 Ἄγε δὴ θεαταὶ δεῦρο δυσπλαγγχθῆτε
Μετὰ τῶν. ΙΕΡ. Τί δ' ἔρωγε; ΤΡ. Τίω Σίβυλλαν ἔοδτε.
ΙΕΡ. Οὗτοι, μὰ τὴν γῆν, ταῦτα κατέδεσον μόνω,
Ἄλλ' ἀρπάσσομαι σφῶν αὐτῶν· κείτοι δ' εἰ μίση.
ΤΡ. Παιε, παιε τὴν Βάκιν. ΙΕΡ. Μαρτύρομαι.
- 1120 ΤΡ. Καὶ γὰρ γ' ὅλη τέτθης εἰ σὺ κάλαζῶν ἀνῆς.
Πῶ' αὐτὸν ἐπέρω τῶν ξύλω τὴν ἀλαζῶνα.
ΘΕΡ. Σὺ μὲν ἐν· ἐγὼ δὲ τεττονὶ τὴν κωδίων,
Ἄ λάμβαν' αὐτὸς ἔξαπατῶν, ἐκβολθῖω.
Οὐ καταβαλεῖς τὰ κῶδι, ὦ θνητόλε;
1125 ΙΕΡ. Ἠκυσσας, ὁ κόραξ οἶσθ' ἤλθ' ἐξ Ὠρεῖ;
ΘΕΡ. Οὐκ ἀποπετήσῃ θάττον εἰς Ἐλύμνιον;

vf. 1100. Ἰκλινῶ μάργῃ] In Avibus vf. 892. ἔχ ἄρα
ἐπὶ ἰκλινῶ εἰς ἀν τὸν γ' ὄρατ' ἀρπάσας. ubi etiam de
facilius est sermo. Nempe aves rapaces infidiabantur
altaribus subdialibus.

vf. 1106. Ἄλλ' ἔπω] Verba Hieroclis supra vf. 1075.
In ipsum vertit.

vf. 1109. Τὴν γλάτταν] Linguam victimae.

vf. 1112. Πλεῖν καὶ λύκῳ οἶν ὑμεναιοῖ] Sunt verba Hieroclis vf. 1076.

vf. 1114. Οὐ γὰρ ποιήσεις] Hoc etiam Hierocles supra vf. 1083.

vf. 1117. Τὴν Σίβυλλαν] Quia dixerat: εἰ γὰρ ταῦτ' ἔπει Σίβυλλα.

vf. 1118. Ἀρπάσσομαι σφῶν αὐτῶν· κείτοι δ' εἰ μίση] Euphanes Comicus apud Athenaeum VIII. p. 343. τίς ἐκ μίση τὰ θέρμαθ' ἀρπάσσει; Quis tam est solers, ut o medio rapiat ferventes cibos?

vf. 1119. Παιε, παιε τὴν Βάκιν] Ita vocat Hieroclem, quia Bacidis oracula jactabat assidue. Simile est illud: Παιε, παιε τὴν Διὸς Κόρινθον· de quo Scholia ad Ranas vf. 442. τῶν Μεγαρέων ἀποστάντων Κορινθίον ἀπιστάτην κήρυξ πολλὰς λέγων· ὅτι ἐκ αἰζήτατος ὑμῶν ὁ Διὸς Κόρινθον· ἐπέμεινεν τὴν ἐν αὐτῷ λέγων· οἱ δὲ Μεγαρεῖς — εἰς ἔργον τραπέζης ἔλεγον, Παιε παιε, τὴν Διὸς Κόρινθον· καὶ περιμῆα ἐλάττει ἐπὶ ταυτολογούντων αὐτῶν, καὶ τὰ αὐτὰ πρᾶττόντων· Cum Megarenses desisterent a Corinthiis, missus est ab ipsis ad

Qui bellum amat horribile, publicam perniciem.

HIER. Vide, ne dolo aliquo mentem tuam decipiens te

1100 Milviusprehendat. TR. Istud tu *famule* cave;

Nam hoc metuendum extis est oraculum,

Infunde jam libamen, & de extis nonnihil trade.

HIER. Sed si haec vobis videntur facienda, & ego mihi ipsi ministrabo.

TR. Libamen, libamen.

1105 HIER. Infunde mihi etiam, & extorum partem porrige.

TR. At nondum hoc placet beatis Diis:

Sed istud, ut nos prius libemus, tu autem abeas.

ô Diva Pax, permane nobiscum omni vitae tempore.

HIER. Affer *huc* mihi linguam. TR. Tu vero tuam aufer.

1110 HIER. Libamen. TR. Haec etiam cum libamine accipe ocyus.

HIER. Nemone dabit mihi de extis aliquid? TR. Non enim possumus

Nos prius dare, antequam lupo connubio sibi junxerit ovem.

HIER. Imo per genua te obsecro. TR. Frustra, ô bone, supplicas.

Non enim efficies, ut levis fiat erinaceus asper.

1115 Agite spectatores, adeste, comedite exta

Nobiscum. HIER. Ego autem quid? TR. Sibyllam comede.

HIER. Per Tellurem juro, ut vos haec nunquam comedetis soli.

Sed rapiam vobis ea: in medio enim posita sunt.

TR. Percute, percute Bacin. HIER. Testificor.

1120 TR. Et ego, te *nempe* esse helluonem & arrogantem hominem;

Percute ipsum baculo, & cohibe jactatorem illum.

FAM. Imo tu: ego autem ei pelles,

Quas per fallaciam accepit, adimam.

Nonne depones pelles, sacrificule?

1125 HIER. Andivistine qui corvus venerit ex Oreo?

FAM. Nonne avolabis ocyus in Elymnum?

ad illos legatus, qui identidem dixit: non patietur istud fieri Corinthus Jovis Filium. Megareses autem irati, dixerunt: Percute, percute Corinthum Jovis Filium. Et in proverbium abiit, de illis, qui eadem semper dicunt & faciunt.

vf. 1121. Ἐπίχων] In Ecclesiast. vf. 318. ἐπιχὴ κριῶν. In Lystrata vf. 493. οἱ ἐπιχόντες τὰς ἀρχαίς.

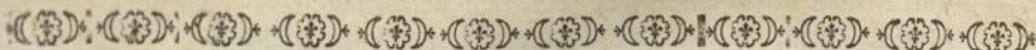
vf. 1123. Ἐκβολαῖα] „ Translatum a cepis & bulbis, „ qui ut legantur, effodiuntur. Dixit ergo ebullitare „ pro effodere.” Florens ex Schollis.

vf. 1124. Οἱ κροτάλαις τὰ κρόδι, ἢ κροτάλαις] Videtur sacerdos aliquis adfuisse κατὰ τὸ σιωπῶμενον, ut in Ranis vf. 297. ἐπὶ διαβολῶν μὲν, nam ibi etiam nusquam

alias apparet adfuisse sacerdotem: sic etiam in Avibus vf. 658. servos compellat, quos nemo antea putasset adfuisse. Ille itaque sacerdos pelles quasdam videtur habuisse, nempe quas ex sacrificiis alicubi acceperat; pelles enim victimarum sacerdotibus cedebant, vide ad Plutum vf. 1186. Has pelles jubet cum deponere. Florens putat Hieroclem vatem hic vocari Ἱεροκλέην, cui nolo repugnare nimis.

vf. 1125. Ἐξ Ὀρέου] Unde erat ipse Hierocles, vf. 1048.

vf. 1126. Ὀδὴ ἀποπρωτοῦ] Quasi ipse sit corvus ille. Elymnum autem dicitur esse locus in Euboea, in qua etiam erat Oreum, unde Hierocles erat.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ 17.

- ΧΟΡ. Ἦδομαι, ἦδομαι,
 Κραίνης ἀπιλλαγμένῃ,
 Τυγῆ τε καὶ κρομμύων.
 1130 Οὐ γὰρ Φιληδῶ μάχαις,
 Ἄλλὰ παρὰ πῦρ διέλκων
 Μετ' ἀνδρῶν ἑτέρων Φίλων,
 Οὐκ ἔα'ς τ' ξύλων, ἀτ' ἀνί
 Δανότατα τ' θέρους
 1135 Ἐκπεπισμένα·
 Κἀνθρακίζων τ' ρεβίνθε,
 Τιλί τε Φηγῶν ἐμπυρβύων,
 Χ' ἅμα τ' Θραῖτων κινῶν,
 Τῆς γυναικὸς λυμδύης.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ 15'. ΚΑΙ ΚΩΛΩΝ 7'.

- 1140 ΧΟΡ. Οὐ γάρ ἐστιν ἦδιον, ἢ τυχεῖν μὲ ἦδη ὄσπαρμύρα,
 Τὸν θεὸν δ' ὀπιφακάζειν, καὶ πν' εἰπεῖν γείτονα·
 Εἰπέ μοι, πὶ τινικάδε δρώμεν, ὦ Κωμαρχίδη,
 Ἐμπεῖν ἔμοιγ' ἀρέσκη, τ' θεῶν δρῶν καλῶς.
 Ἄλλ' ἀφαίε τ' Φασίλων, ὦ γύνα, τρεῖς χοίνικας,
 1145 Τῶν τε πυρᾶν μίξον αὐτοῖς, τ' τε σύκων ἔξελε,
 Τὸν τε Μαῖνῃ ἢ Σύρα βωπρησαίτω τ' χρεῖς.
 Οὐ γὰρ οἶόν τ' ἐπὶ πάντως οἰναίσειν τήμερον,
 Οὐδὲ τιωτλάσειν, ἐπειδὴ παρδακὸν τὸ χρεῖον·
 Καὶ ἔμῃ δ' οἰεγχαίτω πῖς τ' κίχλιω καὶ τῷ σπίνω.

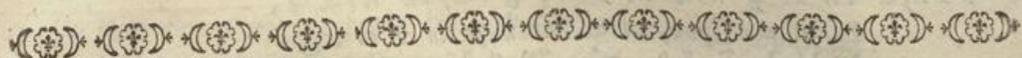
Ἦν

vf. 1129. Τυγῆ τε καὶ κρομμύων] Qui est cibus mili-
 tum: intelligit autem per haec bellum.

vf. 1131. Διόκων] Aristophanes in *Τρωγοῖς* apud Sto-
 baeum 53. Εἰρήνη βασιλευσσι, καὶ ζωγάριον βασιλέϊ· εἰ γὰρ
 ἔμοι πλουσαμίνο τῷ πολέμῳ γήϊοτο σκῆψαντ' ἀποκλέσαι,
 καὶ λυσαμίνο ΔΙΕΑΚΤΣΑΙ τῆς τρωγῆς. O Pax opulenti-
 bus, tunc domi regum, uincam mihi a bello liberato H-

ceat — isto potare mustum. Sic & simplex verbum de
 exbauendiis poculis usurpatur, in *Equitibus* vf. 107.
 ἔνχ' ἔκασ τῶν τῶ Δαίμονος τῶ Πραμῆς. ubi vide No-
 tam. Vide & ad *Alciphronem*.

vf. 1133. Οὐκ ἔα'ς] Corruptum, ut & alii iam vide-
 runt. Lego ἔκκας: Hefychius: ἔκκας, ἔκκασας. Ita
 autem ibi legendum; non ἔκκας; ut ordo vocum in-
 dicat.

ODE ET STROPHE COLORUM XIII.

- C**H. Laetor, laetor
 Quod carere licet casside,
 Et caseo, & caepis.
- 1130 Non enim delector praeliis:
 Sed delector, si apud ignem perpotem
 Cum charis sodalibus,
 Comburens ligna, quae fuerint
 Aridissima, aestivo tempore
- 1135 Exsiccata:
 Et in carbonibus torrens cicer,
 Fagumque in ignem immittens,
 Et simul Thrattam subagitans,
 Dum conjux lavat.

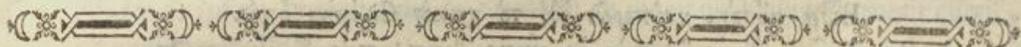
EPIRRHEMA VERS. XVI. ET COLOR. III.

- 1140 **C**H. Nihil enim jucundius est, quam si sementis jam facta sit,
 Deusque mox eam irriget, atque aliquis vicinorum sic dicat:
 Dic mihi, quid jam facimus, ô Comarchida?
 Mihi quidem potare placet, dum Deus juvat *sata*.
 Sed frige, conjux mea, tres choenices phaselorum,
- 1145 Et nonnihil tritici admisce eis, atque aliquot ficus deprome.
 Vocet Syra Manen ex agro.
 Quandoquidem non licet pampinare hodie:
 Neque repastinare, cum ager sit udus.
 Et a me (*e domo mea*) ferat aliquis turdum illum & fringillas duas:
 Erat

dicat. Aeschylus in Agamemnone vs. 858. Ἦτοι κίαν-
 τις, ἢ σπέντες; vel urentes, vel secantes. Bifetus apud
 Nostrum legit *Ev κίας*: sed contra metrum, ut ex anti-
 stropha apparet. Poterat *E κίας*.
 vs. 1142. Καμαρχίδα] Unus ex Choro. Sic in Ve-
 spis vs. 233. aliquis ex Choro nominatur.
 vs. 1143. Ἐξ οἴου ἐλάττω καλῶς] Mox εἰ πυνθῶ

καφίλων. τὴν δὲ τὰς φασέλιας.
 vs. 1145. Τὸν Μανῆν] Manes servile nomen, ut & Syra.
 vs. 1148. Τοντλάζην] Scholia: πινδοπατῆρ. τόντλῳ
 γὰρ ὁ πινδός· ἀντὶ τῆς ἐλακουμένης. Lutum calcare: τὸν-
 τλῳ enim lutum: nunc pro glebas frangere.
 Ibid. Παρδανὸν] Scholia: δὴ γὰρ, ὅτι γὰρ Σιμαρίδης
 καὶ Ἀρχιδῶς.
 XX XX X 3

- 1150 Erat & colostrum domi, & quatuor frustra carnis leporinae:
 Nisi aliquid ex iis felix extulit vesperi.
 Sane strepitus erat intus, & nescio quis tumultus.
 Ex illis *inquam quatuor frustis* fer nobis tria, puer, & unum da patri:
 Myrtos fructiferas pete ab Aeschinada.
- 1155 Simulque (eadem est via) Charinaden aliquis vocet,
 Ut potet nobiscum;
 Dum benefacit & incrementum dat
 Deus frugibus.

ANTODE ET ANTISTROPHE COL. XIII.

- 1160 **Q**uando cicada
 Cantat suavem suam cantilenam,
 Laetor spectans
 Lemnias vites,
 An jam maturescant:
 Nam fructum suum mature producant.
- 1165 *Laetor etiam intuens grossum tumescen-*
tem: deinde cum est maturus,
 Comedo, & ori ingero:
 Simulque dico, ô grata tempora! &
 Nonnihil thymi terens misturam bibo;
- 1170 Deinde fio pinguis
 Aestivo tempore.

ANTEPIRRHEMA VERS. XVI. ET COL. III.

Magis laetor haec videns, quam si intuear centurionem Diis inimicum,
 Tres cristas habentem, & rubram galeam acutam admodum,
 Quam

ἡερω γὰρ ἀνδρὸς φῖτον ποιῶν δίκην. Diligo enim viri
 germen pastoris instar. Idem in Prometheo vs. 233. —
 αἰσώσας γῆ. Τὸ πᾶν, ἔχειν ἄλλο φεῖσαι νῆα. Deloso
 isto genere universò, volabat aliud novum producere. &
 alibi apud eundem. Ex Scholiis ad Sophoclem in
 Ajace vs. 1305. φεῖται τὸ σπέρμα, πεινικῆς ὁ παράχρημα
 ἐπὶ τῷ φῖτῳ ὁ πατήρ. docet etiam ibi jota esse locum.

vs. 1167. Κερίχα] Pro καὶ ἰσχυρά. quod Schollastes
 exponit: τὰ κέραια προσήγα, οὐκ ἀδμονες. citatque
 locum Homeri: Ὀλεῖ ἀσάρι προταμίαν καὶ αἶον ἰσχυρῶν.
 Sed vide supra vs. 1121

vs. 1172. Μάλλον] Ἀπὸ κοινῆ, ἡδμεται ex vs. 1161.

vs. 1173. Τρεῖς λόγους ἔχοντα] In Acharnensibus vs. 964.
 πᾶλλοι κρηδαίον τρεῖς κατασκίος λόγους.

- Ἦν ἐκεῖνός φησιν εἶναι βάμμα Σαρδιακόν.
 1175 Ἦν δέ πε δὲ μάχεσ' ἔχοντα ἔ Φοινικίδα,
 Τίωικαῦτ' αὐτὸς βέβαπ' ἢ βάμμα Κυζικλιτικόν.
 Κάπα φλόγῃ φῶτ' ὡσφ' ξυθὸς ἰππαλεκτρῶν,
 Τὺς λόφους σείων· ἐγὼ δ' ἔσπικε λινοπώμῳ.
 Ἦνικα δ' ἀν οἴκοι γείων], δρῶσιν ὄσκι ἀναχεῖα,
 1180 Τὺς μὲν ἐγγράφοντες ἡμῶν, τὺς δ' ἀνω τε καὶ κατὰ
 Ἐξαλείφοντες δις ἢ τρεῖς· αὐεῖον γ' εἶδ' ἢ ἔσοδ'.
 Τῶδε σιπ' ὄσκι ἐώητ'. εἰ γ' ἡδαιν ἐξιών.
 Εἶπα πρῶτος πρὸς τὸ ἀνδριάντα τὸ Πανδίων,
 Εἶδεν αὐτὸν, καὶ πορῶν ἔβη τὸ κακὸν βλέπων ὀπίον.
 1185 Ταῦτα δ' ἡμᾶς τὺς ἀγροίκους δρῶσι· τὺς δ' ἐξ ἄπτε
 Ἦτλον, οἱ θεοῖσιν εἶποι κἀνδράσιν ῥιψάσπιδες.
 ὦν ἔτ' ὀθύναις ἐμοὶ δώσθων, ἦι θεὸς δέλη.
 Πολλὰ γ' δὴ μ' ἠδίκησαι,
 Ὅρτες οἴκοι μὲν λέοντες,
 1190 Ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ, ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ, ΔΟΦΟΠΟΙΟΣ, ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ,
 ΣΑΔΠΙΓΓΟΠΟΙΟΣ, ΔΟΥΞΕΟΣ, ΚΡΑΝΟΠΩΛΗΣ, ΠΑΙΣ
 ΛΑΜΑΧΟΥ, ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΤΜΟΥ.

ΤΡ. ΊΟΥ, ἰβ'.

- Ὅσον τὸ ζῆμ' ὅπῃ δαῖπνον ἦλθ' ἐς τὺς γάμους.
 Ἐχ', ἄποχεθαυρε τὰς τραπέζας ταυτηί.
 Πάντως γ' εἰδὲν ὄφελός ἐσ' αὐτῆς ἔη.
 Ἐπειτ' ἐπέσφερε τὰς ἀμύλους, καὶ τὰς κίχλας,
 1195 Καὶ τὸ λαγῶν πολλὰ, καὶ τὺς κολλάβους.

ΔΡ.

vf. 1174. Βάμμα Σαρδιακόν] Plato Comicus apud Athen.
 II. c. 9. Καν φοινικίσι Σαρδιακίσι κοσμησάμενοι κατακλιῖται.
 ubi vide Cataub. In Acharn. vf. 112. ἢα μὴ σε βέβα
 βάμμα Σαρδιακόν.
 vf. 1177. Ἐξὸς ἰππαλεκτρῶν] In Ranis vf. 957.
 vf. 1178. Τὺς λόφους σείων] Aeschylus in Septemthe-
 bana vf. 390. τρεῖς κατασπίκεις λόφους σείει κοάνες χαιτώμα.
 Tres umbrosus cristas quatit, quae sunt cassidis capillitium.
 vf. 1180. Τὺς μὲν ἐγγράφοντες] Hanc rem tangit etiam
 in Equitibus vf. 1366. ἐπιπὸ δ' πολίτης ἐντιθίς ἐν καταλό-
 γῳ ἔδιδε κατὰ σπυδαὶς μεταγραφήσιν, ἀλλ' ὡσπερ ἐν τῷ
 σπύδατι, ἡγγράφεται.
 Ibid. Ἄνω κατὰ] Suffraganeus, temere. In Equit.

vf. 862.

vf. 1182. Τῶδε σιπ'] Vitiaticum.

Ibid. Ἦδαιν] Scholia: Ἀσπικὸς ἀντὶ τῷ ἡδί. ὡς τὸ
 Ὅ δὲ θεὸς ὑμῶν εἰ προσήεν. Attice pro ἡδί. ut illud: ὁ
 δὲ θεὸς ὑμῶν εἰ προσήεν, nempe in Pluto vf. 696.

vf. 1183. Πρὸς τὸν ἀνδριάντα τὸν Πανδίων] Scholia:
 εἰς ἐκ τῶν δάδων ἀνδριάντων, ἐν οἷς ἐγγράφοντο οἱ στρατιωτι-
 κοὶ καταλόγοι, καὶ τὰ κερύγματα. Εἶδεν ἔ, φησί, τὸ
 ἐκεῖνὸν ὄνομα ἐγγραφόμενον τῷ ἀνδριάντι τῷ Πανδίων. Una
 est ex XII. columnis, in quibus militum nomina scribebantur,
 & edita. Vidit igitur, inquit, suum ipsius nomen
 inscriptum Columnae Pandionis. Ista columnae dicebantur
 ἀνδριάντες τῶν ἰπποκώμων, & aliquando simpliciter αἰ ἰπποκώμοι.
 vf. 1184.

- Quam ipse tinctam esse ait colore Sardonico;
 1175 Si autem forte pugnandum ipsi sit habenti talem galeam,
 Tunc ipse tingitur colore Cyzicenco;
 Et fugit primus tanquam fulvus Equogallus,
 Cristas concutiens: ego autem sto retia servans.
 Quando autem domi sunt, intolerabilia faciunt;
 1180 Dum alios inscribunt in catalogum, alios temere
 Delent, bis aut ter. Cras ad expeditionem proficiscemur;
 Huic cibus non est emtus; non enim sciebat, cum domo egrederetur, se profa-
 Deinde ante columnam Pandionis consistens (sturum,
 Videt se ipsum (nomen suum in catalogo) & incertus, torveque tuens currit,
 quantum potest.
 1185 Tales sunt in nos agricolas; in urbanos autem
 Non item, illi Diis atque hominibus invisi armorum abjectores:
 Pro quibus mihi poenas dabunt, si Deus volet.
 Multis enim injuriis me jam affecerunt,
 Qui domi quidem sunt leones,
 1190 In praelio autem vulpes.

TRYGAEUS, FALCARIUS, CRISTARIUS, LORICARIUS, TUR-
 FEX, HASTARIUS, GALEARUM VENDITOR, SER-
 VUS LAMACHI, SERVUS CLEONYMI.

TR. Io! Io!

- Quanta multitudo venit ad nuptialem coenam!
 Cape has cristas, & iis mensas deterge.
 Si quidem jam nullus usus earum est amplius.
 Deinde infer placentas, & turdos,
 1195 Et plurimam leporinam, & panes.

FALC.

vf. 1184. "Edu τὸ κακόν] Vel nominativus est, hoc sensu: *curris perditus*: licet enim ita dicere per appositionem: *κακόν τὸ κακόν*, ut in *Lystrata* vf. 813. *παρὰ τὸν ἴδιον τὸ κακόν*. Vel accusativus, constructus cum *βλάπτω* ut *βλάπτω τὸ κακόν* dicatur, quemadmodum *βλάπτω τὸ δυνόν* in *Ranis* vf. 594.

Ibid. "Οπός] Scholia: *δριμύτητα καὶ πικρότητα*. Dicitur autem, ut *βλάπτω κακόν* in *Veipis* vf. 453.

vf. 1186. "Πρὸς τὸν Παν] *Παν* ὑπόστασις pro *ἕχθρῳ*.

vf. 1187. "Ὁς ἐστὶν ἄθεος ἰσοὶ δόξωσιν, ἢ θεὸς θεῶν] *Lesbonax* *Protreptico*: *ὅστις, ἰσὺς θεῶν θεῶν, δίκην αὐτῶν ἐπιφέρει*. *Ὁς, si deus voluit, poenam ipsi irrogabit*. *Euripides* in *Medea* vf. 803. *ὅς ἐστιν ὁ θεὸς τῶν ἄλλων*. *Qui nobis deo volente poenas dabit*. Idem in *Troa-*

dibus vf. 867. *Κῦρος μὲν ἔνδον αὐτῶν θεῶν ἔστιν. Sed ille quisem, diis faventibus, jam mihi poenas dedit.*

vf. 1189. Οἷον μὲν λέγουσιν] Scholia: *παρὰ τὸν ἴδιον τὸ κακόν*. *Οἷον λέγουσιν, ἢ Ἐπίκουρος ἢ Ἀλεξάνδρος*. Proverbium, de illis *Laconibus*, qui in *Asia* rem infelicitate gesserant. *Domus leones, in Epheso Lacones*. *Alciphron* Lib. II, *Epist.* 1. quae est *Lamiae* *Meretricis* ad *Demetrium*: *καὶ μάστιγα οἱ μισοῦσι τὸν ἀκαθάρτου*, *ἢ τὸν δούλον ἀνδρῶν ἕται* ἢ *Ἐπίκουρος*. *Μαστίγον* quoque *ἰνυῖσθαι* illi *Lacones*, ut videantur *ἄλλοι* esse, qui fuerint in *Epheso* *vulpes*, ubi videri possunt quae notavi.

vf. 1191. "Ἐστὶν ὁ θεὸς τῶν θεῶν] In *Nubibus* vf. 1.

vf. 1193. "Ἐξ ἀνομήτων τῶν ἀνομήτων τῶν ἀνομήτων] *Dicitur et galeam*. *Infra* vf. 1217. *ἢ ἀνομήτων τῶν ἀνομήτων τῶν ἀνομήτων*.

Y Y Y Y

- ΔΡ. Πῦ, πῦ Τρυγαίος ἔστι; ΤΡ. Ἀναβρατίω κίχλας.
 ΔΡ. ὦ Φίλιπτα, ὦ Τρυγαί, ὅς ἡμᾶς τὰ γὰθὰ
 Δέδραχας εἰρήνῃ ποιήσας ὡς ᾠροῦ
 Οὐδεὶς ἐπείατ' ἂν δρεπάνον εἰδὲ κολλίβη.
 1200 Νυῖ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἐμπολῶ.
 Ὅδὲ δὲ τειδραχμῶν τρεῖς κἀδὲ εἰς τρεῖς ἀγρές.
 Ἄμ', ὦ Τρυγαίε, ἦ δρεπάνων τε λάμβανε,
 Καὶ πῶδ' ὅ, π βύβλη· ᾠροῦκα γ' ταυτὶ δέχε.
 Ἄφ' ὦν γ' ἄρ' ἀπεδύμεστα κἀκερδαίνονδν,
 1205 Τὰ δῶρα ταυτί σοι φέρομν εἰς τρεῖς γάμους.
 ΤΡ. ἴθι νῦν καταθέμενοι παρ' ἐμοὶ ταῦτ', εἴσιτε
 Ἐπὶ δείπνον ὡς τάχιστα ἢ γ' ἔτσι.
 Ὅπλων κἀπὼλ' ἀχθόμεν' ᾠροῦστερε.)
 ΛΟΦ. Οἴμ', ὡς ᾠροῦθελυμνον μ', ὦ Τρυγαί, ἀπώλεσας.
 1210 ΤΡ. Τί δ' ἐστὶ, ὦ κἀκόδοιμον; ἔπι πε λοφᾶς;
 ΛΟΦ. Ἀπώλεσάς με ἦ τέχνῳ, ἢ ἦ βίον,
 Καὶ τετρί, ἢ ἦ δορυξῶ κενθί.
 ΤΡ. Τι δῆτα τετοιῖ καταθῶ σοι τῶν λόφοιν;
 ΛΟΦ. Αὐτὸς σὺ πὶ δίδως; ΤΡ. Ὅν δίδωμ' ἀοχόνομα.
 1215 Ὅμως δ' ὅν τε σφῆκαμ' ἔχθ' ἴνον πολυῖ,
 Δοίλω ἂν αὐτῶν ἰσχάδων τρεῖς χρίνκας,
 Ἴν' ἀποκαθάρω ἦ κἀπέζαν τετρί.
 ΛΟΦ. Ἐνεγκε τοίνυ εἰσιῶν τὰς ἰσχάδας.
 Κρεῖττον γ' ὦ τᾶν, ἐστὶν ἢ μηδὲν λαβεῖν.
 1220 ΤΡ. Ἀπόφερ', ἀπίφερ' εἰς κόρακας ἐκ τ' οἰκίας.
 Τειχόρροῦντον, ἔδεν ἐστὸν τὸ λόφα.
 Οὐκ ἂν πειάμῳ ἔδ' ἂν ἰσχάδ' μῖας.
 ΘΩΡ. Τί δαὶ δεκόμενα τὰδε θάρακ' κῆτφ
 Ἐμμελῶ κἀλλιστα λήσομεν πάλας;
 1225 ΤΡ. Οὐτ' ἢ ἢ μὴ σοι ποιήσθ' ζημίαν.
 Ἄμ' αἰρέ μοι τῶν γε τ' ἰσωνίας.
 Ἐναποπατεῖν γὰρ ἐστ' ὀπιτίδει' πάνυ.
 ΘΩΡ. Παῦσα μ' ὑβρίζων τοῖς ἐμοῖσι λήματα.

ΤΡ.

vf. 1196. ΔΡ.] Venit δραπανοῦς, Falcium faber. Supra vf. 547. ὅ δὲ δραπανοῦς ἔχ', ἔραε, ὡς ἴδεται.
 vf. 1197. Ὅς ἡμᾶς τὰ γὰθα] Mallem, ἵσ' ἡμῖν pro ἔρα. ut sit: Quanta bona in nos contulisti
 vf. 1199. Ὅδὲ κολλίβη] Scholia: εἰδ' εἰσὶν εἰσὶν ἰσωνίας ἰσωνίας, ἀπὸ τῆ, ἵσ' ἔρα. Collybus species est vilis pumilumalis. Sic autem dicit pro, nec ebolo.

vf. 1204. γ' ἄρ'] Ita Edd. Miror quod in omnibus, cum non nisi γὰρ requiratur.

Ibid. Ἀπιδόμενα] Omnes Edd. ἀπιδόμενα, contra meitum.

vf. 1209. ΛΟ.] Ασπεροῦς. Cristarum artifex. Supra vf. 543. ἐκαστὸν γὰρ τὸν ἰσωνίας ἔχ' ἴσωνίας πύλοντ' ἑαυτῶν.

Ibid. Πειθόμενον μ' ἀπώλεσας] In Equitibus vf. 524. ἴσωνίας

- FALC. Ubi Trygaeus est, ubi? TR. Coquo turdos.
 FALC. O carissime Trygae, qui bene de nobis
 Meruisti, postquam pacem fecisti; nam antehac
 Nemo emisset falcem vel collybo;
 1200 Nunc autem quinquaginta drachmis vendo:
 Iste autem ternis drachmis cados in agros.
 Sed, ô Trygae, & ex falcibus accipe,
 Et ex istis quantum voles: gratis enim accipies ea,
 Ex quibus venditis lucrum cepimus.
 1205 Dona haec tibi ferimus ad nuptias.
 TR. Agite ergo, depositis iis apud me, ingredimini
 Ad coenam ocyus; etenim iste
 Armorum institor indignabundus accedit.
 CR. Hei mihi, Trygae, quam me funditus perdidisti!
 1210 TR. Quid est, infortunate, num cristas habes multas?
 CR. Perdidisti meam artem & victum,
 Hujusque, & illius hastarum fabri.
 TR. Quid pretii deponam tibi pro istis duabus cristis?
 CR. Quid das ipse? TR. Quid dem *id* rogas? pudet dicere;
 1215 Sed tamen quia nodus multo labore constat,
 Darem pro iis tres choenices ficuum,
 Ut isto mensam detergam.
 CR. Intra ergo, & fer ficus.
 Satius enim est, ô bone, quam nihil accipere.
 1220 TR. Aufer, aufer eas hinc in malam rem.
 Pili eis defluunt, nihili sunt hae cristae.
 Nec una ficu eas emerim.
 LOR. Hac autem lorica decem minis aestimata
 Affabre facta, quid faciam miser?
 1225 TR. Haec quidem nequaquam tibi damno erit.
 Sed da eam mihi eodem pretio, quo tibi constitit.
 Nam ad id apta est, ut quis in eam exoneret alvum.
 LOR. Desine contumelia afficere meas merces.

TR.

ἐπιπέσει τὰς δῦες, καὶ τὰς πλάττας, καὶ τὰς ἑβρῆς προβι-
 δάμους. Idem est πρίπις. in Ranis vs. 595. πρίπις
 — καὶ ἀποδείμν.
 vs. 1210. Δοξῆς] Finxit verbum simile illis, quae
 significant species quasdam morborum, ut ἰδερῖαν, σπυ-
 νῖαν, κελῖαν, χαλαζῖαν. Quod posterius occurrit etiam
 apud Comicum in Equitibus vs. 380. Significat autem

multitudinem cristarum. Ex Scholitis,
 vs. 1217. Ἰσ' ἀποκαθάρσει τὴν ἑβρῆσαν] Supra vs. 1192.
 vs. 1224. Ἐμπροσθεν] Ab ἰνδολογῆσαι, induo. Videtur
 autem loricae superinductum, aut intus subductum
 fuisse corium.
 vs. 1225. Παιθῶν ἑπιπέσει] In Pluto vs. 1125. ἑπιπέσει
 ἑπιπέσει.

Y y y y 2

- ΤΡ. Ὡδὶ παρὰ τρεῖς λίθους ἔδεξιός. 1230
 1230 ΘΩΡ. Ποία δ' ἀπολήσῃ πότ', ὦ μαθήσατε;
 ΤΡ. Τηδὶ διείς τ' χεῖρα ἀφ' ἧς θαλαμῆας,
 Καὶ τῆδ' ἄμ'. ΘΩΡ. Ἀμφοῖν δῆτ'. ΤΡ. Ἐργα, γῆ Δία,
 Ἴνα μή γ' ἄλῳ πρῦπτιμα κλέπτων τ' νεός.
 ΘΩΡ. Ἐπειτ' ἔπι δεκάμνω χεσὶ καθήμεν;
 1235 ΤΡ. Ἐργα, γῆ Δία, ὦ πῖταιπῖ. οἴφ' γὰρ ἀν
 Τὸν φρωκλὸν ἀποδόσθ' με χιλίων δραχμῶν;
 ΘΩΡ. Ἴθι δὴ ἔνεργε τ' ἀργύριον. ΤΡ. Ἀλλ', ὦ γαθῆ,
 Θλίβῃ τ' ὄρρον ἀποφερ', ὄδκ' ἀνήσομαι.
 ΣΑΛΠ. Τί δ' ἄρα τῆ σαλπυγῆ τῆδε χεῖρομαι,
 1240 Ἦν ἐπελάμνω δραχμῶν ποτὶ ἐξήκοιτ' ἐγώ;
 ΤΡ. Μόλιδον ἐς τεττὶ τὸ κοῖλον ἐγγέας,
 Ἐπειτ' ἀναθεὶ φάβδον εἰθείς ὑπόμακρον,
 Γενήσεται σοι τ' κατακλῶν κοτλάβων.
 ΣΑΛΠ. Οἶμοι καταγελαῖς. ΤΡ. Ἀλλ' ἕτερον ὠδρινέσω.
 1245 Τὸν μὲ μόλιδον, ὡσὼφ εἶπον, ἐγγχεον.
 Ἐπιθυθεὶ δὲ σπαρτίοις ἡστημεδίω
 Πλάσιγῃα παρόδεις, καυτό σοι γενήσε.
 Τὰ σὺκ' ἐν ἀργῆ τοῖς οἰκέταισιν ἰσάναι.
 ΚΡ. Ὡ δυσκάθαρτε δαίμων, ὅς μ' ἀπόλεσας,
 1250 Ὅτ' ἀντέδωκά γ' ἀντὶ τῶνδε μῖαν ποτε.
 Καὶ νῦν τί δράσω; τίς γ' αὐτ' ὠνήσε;
 ΤΡ. Πάλλ' βαδίζων αὐτὰ τοῖς Αἰγυπίοις.
 Ἔστι γ' ἐπιτήδεια συρμαίαι μετρεῖν.
 ΔΟΡ. Οἶμοι, ὦ κρανοπί', ὡς ἀθλίας πεπεράγαμυ.
 1255 ΤΡ. Οὐτ' ἔμ' ἔπέπονθεν ἕδεν. ΚΡ. Ἀλλὰ τί
 Ἔτ' ἐστὶ τοῖσι κρένεσιν ὅ, πὶ τίς χεῖροσε;
 ΤΡ. Ἐὰν τοιαυτασὶ μάθῃ λαβὰς ποιεῖν,
 Ἀμεινον ἢ νῦν αὐτ' ἀπιδάσε) πολύ.
 ΚΡ. Ἀπίωμυ, ὦ δορυξέ. ΤΡ. Μηδαμῶς' ἐπεὶ
 1260 Τῆτω γ' ἐγὼ τὰ δόρατα ταῦτ' ὠνήσομαι.
 ΔΟΡ. Πόσον δίδως δῆτ'; ΤΡ. Εἰ ἀφ' ὀφθαλμοῦ δίχα,

Λάβοιμ'

v. 1229. Παρὰ τρεῖς λίθους] Ad tergendum podi-
 cem. Ex Scholiis: καὶ γὰρ παρὰ τρεῖς λίθους ἴσταν ἰσάνοι
 σπακλὸν ἰσάνοι λίθους, ἄν ὡς τρεῖς λίθους, τετ' ἄρας.
 Nam proverbium est: tres lapides sufficiunt podici tergen-
 do, si fuerint asperi; si autem laeves, quatuor. Lapidibus
 uti solitos ad eam rem patet etiam ex Pluto v. 817.

v. 1231. Θαλαμῆας] Proprie navis foramen quod-
 dam est.

v. 1233. Ἴνα μή γ' ἄλῳ] Curatores trirremium co-

gebantur tot remiges conducere, quot essent navis fo-
 ramina remis exerendis. Saepe autem, ut stipendia re-
 migum lucri facerent, unum alterumve foramen obtu-
 rabant & celabant. Hos tangit hic Comicus.

v. 1238. Θλίβῃ τὸν ὄρρον] Pro θλίβῃ τὸν ὄρρον. Imita-
 tur enim eos, qui, quasi emturi, induunt loricas ex-
 periundi causa, an etiam quadrent: deinde si emere
 nolint, praetextunt causam: quia bunerum premas. ex
 Scholiis.

- TR. Hoc modo appositis tribus lapidibus: annon commode?
- 1230 LOR. Qua vero parte terges nates, homo ineptissime?
- TR. Hac immissa manu per foramen, quo brachium exeritur,
Et simul hac etiam. LOR. Ergo ex utraque parte? TR. Ita inquam,
Ne celasse navis foramen deprehendar.
- LOR. Ergone super vate decem minarum sedens cacabis?
- 1235 TR. Ita inquam, ô perditæ. putasne vèro
Me venditurum podicem meum vel mille drachmis?
- LOR. Agedum effer argentum. TR. Sed, ô bone,
Podicem premit: aufer, non emam.
- TUB. Quid igitur hac tuba faciam,
- 1240 Quam ego aliquando emi sexaginta drachmis?
- TR. Plumbum si infundas in hanc cavitatem,
Deinde si superne virgam immittas oblongam,
Fiet tibi cottabus *ex ea* illius generis, qui huc illuc aguntur.
- TU. Hei mihi, derides *me*. TR. Sed aliud consilium dabo:
- 1245 Plumbum quidem, ut dixi, infunde,
Ex hac autem parte funiculis aptatam
Lancem adde, & plane tibi fiet illud, quo possis
Ficus in agro servis tuis appendere.
- GAL. O implacate Daemon, qui me perdidisti,
- 1250 Cum pro istis ego aliquando dedi minam.
Et quid jam faciam? Quis enim eas emet?
- TR. Abi & vende eas Aegyptiis;
Sunt enim utiles ad metiendam syrmaeam.
- HAST. Hei mihi, ô galearum faber, quam misera est nostra conditio!
- 1255 „ TR. Huic quidem nihil evenit mali. GAL. Quid ergo est?
„ TR. Adhuc poterit quis uti galeis.
„ Si hujuscemodi ansas discat *hic* facere,
Multo pluri eas vendet quam nunc.
- GAL. Abeamus, ô hastarum faber. TR. Nequaquam; quia
- 1260 Ab hoc ego hastas istas emam.
- HAST. Quantum ergo das? TR. Si secentur in duas partes;

Acci-

vf. 1239. ΣΑ.] In indice Personarum hujus fabulae est, Σαλπικροποιός. Sed videtur potius esse σαλπιγγων κίβητος propter verbum ἰπμάμω sequenti versu.

vf. 1247. Κάντὸ σοι] Ita scribo. Ed. nupera κάντὰ σοι contra metrum. Aldina κάντὸ σοι, nec non Juntina & Brubachii; Farrei vero αὐτὸν σοι.

vf. 1253. Συρμαίων] Quia Aegyptii saepe Syrmaea truntur ad purgationem alvi, ut testatur Herodotus in Euterpe. Hinc etiam Comicus in Thesmoph. vf. 864.

vocat eos μηχανοσυρμαίων λέων.

vf. 1256. Ἐν ἰσὶ] Potest quidem & haec distinctio Personarum tolerari; sed tamen aliter distincti in versione.

vf. 1257. Τσιανταίοι] Ita omnes Edd. pristinae; nupera τσιανταίοι. Ostendit ei, quales ansas debeat facere galeis, ut earum sit aliquis usus; nempe aurem ei praehendens, ut ex his fiant eadi, quorum ansae dicuntur ἀτάρια. Scholia: ἀτάρια τοῖς κέρας, ἢ αὐγαταὶ κέρας. οὐκ ἀνάγει δὲ τὰ ἀτά κίβητος.

Υ Υ Υ Υ Υ 3

- Λάβοιμ' ἀν' αὐτ' ἐς χάρκας ἑκατὸν ἢ δραχμῆς.
 ΔΟΡ. Ὑβριζόμεθα· χαρῶμεν, ὦ τῶν, ἐκποδῶν.
 ΤΡ. Νῆ τ' Δί', ὡς τὰ παιδιά γ' ἤδη ἔξερχε[το].
 1265 Οὐρησόμεθα τὰ τ' ἑπικλήτων δεῦρ', ἵνα
 Ἄτ[τ] ἀσε[ύ], παρναβάλη[το], μοι δοκεῖ.
 Ἄμ' ὁ, τι περ' αἰεὶ ἔπνοοῖς, ὦ παίδιον,
 Αὐτῆ παρ' ἐμὲ γὰρ πρῶτον ἀναβαλῆ ἴθαδ'.
 Π. Α. Νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἐρχόμεθα. ΤΡ. Παῦσαι
 1270 Ὀπλοτέρους ἄδων, καὶ ταῦτ', ὦ τεισικακόδοιμον,
 Εἰρήνης γ' ἕσπης· ἀμαθῆς γ' εἶ καὶ χατάρων.
 Π. Α. Οἱ δ' ὅτε δὴ χερδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἴοντες,
 Σὺν ῥ' ἔβαλον ῥίνας τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσας.
 ΤΡ. Ἀσπίδας; καὶ παύσῃ μνημηδύ[το] ἀσπίδας ἡμῖν;
 1275 Π. Α. Ἐνθάδ' ἄμ' οἰμωγῆ τε καὶ βύχολῃ πέλει ἀνδρῶν.
 ΤΡ. Ἀνδρῶν οἰμωγῆ; κλαυσεῖ, νῆ τ' Διόνυσον,
 Οἰμωγὰς ἄδων, καὶ ταύτας ὀμφαλοέσας.
 Π. Α. Ἀλλὰ τί δῆτ' ἄδω; σὺ γ' εἶπέ μοι, οἷς ποι χάρεις.
 ΤΡ. Ὡς οἱ μὲ δάνυτο βοῶν κρέα, καὶ τὰ τοιαυτὰ.
 1280 Ἄεισαν παρπίθειτο, καὶ ἄτθ' ἠδιστα μάσσα[το].
 Π. Α. Ὡς οἱ μὲ δάνυτο βοῶν κρέα, κἀνυχίας ἴππων
 Ἐκλυον ἰδρώον[τας], ἐπεὶ πολέμῳ ἐκόρεσθον.
 ΤΡ. Εἶεν, ἐκόρεσθαι ἔ' πολέμῳ, κατ' ἠόδιον
 Ταῦτ' ἄδε, ταῦθ', ὡς ἠόδιον κεκορημένοι.
 1285 Π. Α. Θωρήσοντ' ἄρ' ἔπειτα πεπαυμένοι. ΤΡ. Ἄσμεροι.
 Π. Α. Πύργων δ' ἐξεχέοντο, βοῆ δ' ἄσβεστ' ὀρώρ[η].
 ΤΡ. Κάκιε' ἀπόλοιο παιδαεῖον αὐταῖς μάχαις.
 Οὐδὲν γ' ἄδεις, πλὴν πολέμους. ἔ' χεῖ ποτ' εἶ;
 Π. Α. Ἐγώ; ΤΡ. Σὺν μύθοι νῆ Δί'. Π. Α. Ὑἱὸς Λαμάχου.
 ΤΡ. Αἰετοῖ.
 1290 Ἦ γ' ἐγὼ θαύμαζον ἀκύνων, εἰ σὺ μὴ ἦς
 Ἄνδρὸς βυλομάχου, καὶ κλαυσιμάχου πινὸς ὑἱός.
 Ἄπερρε, καὶ τοῖς λογχοφόροιςιν ἄδ' ἴον.
 Πῶ μοι τὸ ἔ' Κλεωνύμου ἔ'σι παίδιον;

Ἄσσυ

vñ. 1269. Π. Α.] Παιὶς Λαμάχου. Filius Lamachi. Scho-
 lia latine converta Nihil elegantius hac inventione.
 Duos enim ficit pueros cantantes, ut occasionem ha-
 beat perstringendi horum patres: alterum tanquam
 bello nimis deditum; alterum tanquam timidum, qui-
 ve clypeum abiecerit. Primo ita fecit cantantem Bello
 dediti filium. Et videtis quam congruas res illi tribuerit.
 Est autem istud ex Epigonis Antimachi, νῆ δ' αὐτ' &c.
 vñ. 1270. Ὀπλοτέρους] Scholia: παρὰ τὸ ὕπνον παίζειν.

Alludit ad vocem ἔπλον, ἄσμα.

vñ. 1272. Οἱ δ' ὅτε δῆ] „Versus Homeri ex Iliados
 ζ. Bifetus.”

vñ. 1273. Σὺν ῥ' ἔβαλον] „Homerus Iliad. δ. Σὺν ῥ' ἔβα-
 λον ῥίνας, σὺν ῥ' ἐρχεα καὶ μίνας ἀνδρῶν.” Bifetus.

vñ. 1278. Σὺ γὰρ εἶπέ μοι] In Nubibus vñ. 737. παρὶ
 πῶ; σὺ γὰρ μοι ταῦτο φράσον, ὦ Σοκράτης.

vñ. 1282. Ἐπίροσθον] Pro ἐκρίσθοναι. ἔκλοναν autem pro
 ἐξέκλοναι.

Acciperem centum una drachma pro ridicis.

HAST. Contumelia haec est: discedamus hinc, ô bone.

TR. Ita sane; nam pueruli jam exeunt

1265 Huc invitatorum, micturi, ut

Aliquid exordiantur canere, ceu ego arbitror.

Sed, ô puerule! si quid cantare cogitas,

Hic propter me adsta, & prius incipe.

PU. Nunc rursus ab armatis viris incipiamus. TR. Desine

1270 Armatos cantare, ô perditissime, praefertim

Pacis tempore: indoctus es & execrabilis.

PU. Illi autem ut concurrerunt inter sese,

Scuta & clypeos conferebant umbonibus praeditos.

TR. Clypeos? nonne desines clypeos memorare nobis?

1275 PU. Hic jam simul ejulatus virorum oriebantur & vota.

TR. Virorum ejulatus, *inquis?* plorabis, ita me Bacchus amet,

Ejulatus canens, eosque umbonibus praeditos.

PU. Quid ergo canam? tu dic mihi, quibus delecteris.

TR. Sic illi quidem comedebant boum carnes, & alia hujusmodi.

1280 Prandium apponebant, & quaecunque sunt esu suavissima.

PU. Sic illi quidem comedebant boum carnes, & colla equorum

Solvebant jugo, postquam bello erant fatiati.

TR. Eja, fatiati erant bello, deinde comedebant.

Haec cane, haec, ut comederint fatiati.

1285 PU. Deinde postquam desiissent, potabant. TR. Cupide & libenter.

PU. E turribus autem effundebantur, & clamor ingens oriebatur.

TR. Male pereas, puerule, una cum praeliis;

Nihil enim cantas nisi bella. cujusnam es filius?

PU. Egone? TR. Tu inquam. PU. Filius Lamachi.

TR. Au, au.

1290 Sane ut audiebam, ego mirabar, ni tu esses

Filius alicujus Bulomachi (*amantis praelia*) & Clausimachi (*stentis post praelia.*)

Apage, i canta hastiferis.

Ubi mihi Cleonymi est filius?

Cane

vl. 1283. Κατ' ἰσθιον] Ita emendo. Omnes, quas vi-
di, καθήσθιον.

vl. 1284. Ταῦτ' ἄδῃ] Ita Editio Farrei. Caeterae an-
tiquae ταυτάδῃ quod nihil est. Nupera ταῦτα δῃ, quod
huc nihil facit. Vulgo male: ταῦτα δῃ. Ceterum Eu-
ripides idem dixit: ταῦτ' ἄδῃ, καὶ δῆμιος ἀπὸ τῆς τάλια
canta & videberis supra. in Antiope apud Stobaeum.

vl. 1285. Ἀσπυνο] Hoc propterea dicit, quia praeceden-
s Ἰσθιον pro inebriari, ut in Acharn. vl.

1133.

vl. 1291. Βυλομάχῃ] VI etymologiae idem Βυλομα-
χῃ & λαμαχῃ. nam ἄρῃ est βῆμα, vlt. Κλαυσιμαχῃ
autem Lamacium vocat, quasi stenturum, quia jam bel-
ligerare non possit. Νύμφα γὰρ Ἰθίκαμψιν ἰδὲ μισοδύμα-
χῃ, inquit supra vl. 304.

vl. 1292. Ἰόν.] Ita Ed. Brubachii Caeterae antiquae
vlt. male. Nupera ἰόν, non male quidem, sed praes-
tat ἰόν, nam & superius in neutro genere εἶον.

- Ἄσπον φρὶν εἰσέναι πῖ σὺ γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι
 1295 Οὐ πρέγματ' ἄσπῃσι· σῶφρον' γὰρ εἰ πατρός.
 Π. Κ. Ἀσπίδι μὲν Σαίων τις ἀγάλλε), ἡὺ ποῦδ' ἰάμετο
 Ἐντὸς ἀμώμητον κέλιπον οὐκ ἐθέλων.
 ΤΡ. Εἶπέ μοι, ὦ πόσων, εἰς τ' σαυτῆ πατέρ' ἄδεις;
 Π. Κ. Ψυχῆ δ' ἐξεσάωσα. ΤΡ. Κατήχουάς τε τοκίω.
 1300 Ἄμ' εἰσώμων· εὖ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σαφῶς,
 Ὅτι ταῦθ', ὅσ' ἦσας ἀρεὴ παρ' ἡ ἀσπίδ',
 Οὐ μὴ πιλάθη πότ' ὦν ἐκείνῃ τ' πατρός.
 Ἰμῶν τὸ λοιπὸν ἔργον ἦδη ἵταῦθα τ' μέγανται,
 Φλαῖν ταῦτα πάντα ἔσποδεν,
 1305 Καὶ μὴ κενὰς παρέλκειν·
 Ἄμ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλετε,
 Καὶ σμήχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθει.
 Οὐδὲ γὰρ, ὦ πόνηροι,
 Λθικῶν ὀδόντων ἔργον ἐστίν,
 1310 Ἦν μή π' ἔμασάν).
 ΧΟΡ. Ἦμῖν μελήσει ταῦτά γ'· εὖ ποιῆς δὲ ἔσ' ἡ Φραζῶν.
 ΤΡ. Ἄμ', ὦ ποῦδ' πεινῶντες, ἐμβάλλεθε τ' λαγῶν·
 Ὡς ἔχει πᾶσαν ἡμέραν
 Πλακῶσιν ἐστὶν σιτυχεῖν πλανωμένοις ἐρήμοις.
 1315 Πρὸς ταῦτα βρύκετ', ἢ τάχ' ὑμῖν Φημί μεταμελήσειν.
 Εὐφημεῖν ἡσῆ, ἔσ' ἡ νύμφῃ ἔσω πᾶν δαῦρο κομίζεῖν,
 Δαδῆς τε φέρεῖν, ἔσ' ἡ πάντα λεῶν συγχαίρειν, καὶ πικελθῆναι,
 Καὶ τὰ σβλή πάλιν εἰς τ' ἀγρὸν νυκτὶ ἡσῆ πάντα κομίζεῖν,
 Ὀρμησομῆδες, ἔσ' ἡ σπείσαντας, ἔσ' ἡ ὑπερβολὸν ἐξελάσαντας·
 1320 Κάπειτ' ἐπθξαμῆδες τοῖσι θεοῖσι
 Διδόναι πλῆστον τοῖσι Ἑλλησι,
 Κελεύειν τε ποιεῖν ἡμᾶς πολλὰς
 Πάντας ὁμοίως, οἶνόν τε πολὺν,

Σύνα

vf. 1295. Σάφρον'] Eadem ratione Cleonymum istum Paci dicit esse *σώφρονος* supra vf. 672.

vf. 1296. Ἀσπίδι μὲν Σαίων τις] Distichon Archilochi, quod is in seipsum cecinit, cum in praelio quodam contra Saïos, qui dicuntur esse Thracum gens, fugisset, relicta turpiter armis. Ex Scholiis. Ceterum Imitatus in hac re Archilochum videtur Horatius, cum etiam de se ipso inquit: *Sousé reliqua non bene parmula.* ut Florens observavit.

vf. 1298. ὦ πόσων] Non solum puerorum τὰ αἰδῶτα sed & ipsi pueruli sic vocantur. Ex Helychio. Sic a *σάβη*, quod idem est quod *πίσθη*, dicitur *σάβη*. Antisthenes *σάβηνα* vocavit Platonem, ut refertur apud Athenaeum p. 507.

vf. 1299. Ψυχῆ δ' ἐξεσάωσα] Etiam Archilochi est

hemistichion, Initiumque distichi alterius, quod integrum reperitur apud Plutarchum ad hunc modum: *Ψυχῆ δ' ἐξεσάωσα φυγῶν, ἀλλ' ἀσπίσι μῆσιν ἔρρη- τω, ἢς αὐδὲς κίλισμαι ἔκκετο.* Id est: *Servavi fugiens animam, clypeumque volere iussi: haud pejorem nempe parare licet.* Ex notis Florentis.

vf. 1302. ὦ] Ita Ed. Nupera. Caeterae, quas vidi, *ὦν* habent.

vf. 1304. Φλαῖν] De esu etiam in Plauto vf. 694. *κα- γὰρ τὸτ' ἦδη τις ἀδάρης πολλὰν ἔρωσιν.* Alibi conjuncte *φλαῖν* & *σποδῆναι*, sed non de esu: nempe in Nubibus vf. 1380. *κάπειτ' ἔρωσιν με κίλισσῶναι.*

vf. 1305. Καὶ μὴ κενὰς παρέλκειν] Subauditur *ζηλοῦσθαι*, aut *εὐχαρίσθαι*. ut sit sensus, qualis est in isto Alexidis loco apud Athenaeum XIV. p. 642. *Ὁ πρῶτος ἐμῶν κενὰ- ρῆς*

- Cane aliquid, priusquam ingrediaris; nam fat scio te
 1295 Non bella cantaturum: modesto enim es patre natus.
 P. Clypeo quidem *meo* Saïus aliquis superbit, quem apud carecta
 Conditum reliqui non sponte mea, labe carentem.
 T. R. Dic mihi, o Pufio, in patremne tuum haec canis?
 P. Vitamque servavi. T. R. Et dedecori fuisti parentibus.
 1300 Sed ingrediamur: nam fat certo scio ego,
 Fore ut horum, quae jam cecinisti de clypeo,
 Nunquam obliviscaris, illo patre natus.
 Ceterum vobis hic manentibus id jam relinquitur negotii,
 Ut haec strenue comedatis & consumatis,
 1305 Nec frustra maxillas moveatis.
 Incumbite ergo gnaviter,
 Et mandite utrisque maxillis.
 Nullus enim, ô perditum,
 Usus est alborum dentium,
 1310 Si non aliquid mandunt.
 Ch. Nobis haec erunt curae: bene tamen facis & tu, cum nos mones.
 T. R. Sed, ô qui antehac esuriebatis, ingerite leporinas.
 Nam non quotidie
 Licet incidere in placentas, quae solae vagantur.
 1315 Quamobrem vorate, aut mox vos poenitebit.
 Ore favere decet, & Sponsam huc foras adducere,
 Tedasque ferre, & gratulari omnem populum, ac fauste acclamare:
 Et omnem supellecilem rursus nunc in agrum portare,
 Postquam saltaverimus, & libaverimus, & Hyperbolum expulerimus.
 1320 Deosque precati fuerimus,
 Ut dent Graecis divitias,
 Et ut magnus hordei proventus nobis sit
 Omnibus pariter, vinique:

Utque

ἦς ἐν πραγματικῶν. Τὸ συμπεπυμένον γὰρ διατεταμένον ἐστὶν ἰσοπέπτον, καὶ
 ἦς ἔχει μὲν πᾶσι τὰς σιαγῶνας. Lepidus fuit, qui pri-
 mus invenit bellaria; invenit enim exercitium quoddam
 conviviale, & ut otiosus quis nunquam habeat maxillas. Vi-
 detur autem proverbiale esse ἡσὶς παρὶ λεινῶν. quo al-
 ludere videtur Antiphanes apud Athenaeum X. p. 446.
 qui ex contrario dixit: πῖθι ἐν, ὡς ἐταίρῳ, καὶ μὴ μισθῶς
 αἰσι δακρυμασίν. ubi subauditur κίλικας. hoc sensu: Bibe
 ἔστιν, ἄμικε, & ne plenus semper calices trabamus.

vf. 1308. & seq. Οὐδὲ γὰρ — λικίων ἐδόντων ἔργον
 ἰσὶν] Eustathius ad Iliadem p. 346. lin. 47. ἐδὲν λικίων
 αἰσθῶν ἐστὶν. Nullus enim usus alborum virorum. Apud
 Comicum hic ἔργον accipitur, ut in Pluto vf. 1155. ἐκ
 ἔργου ἰσὶ ἐδὲν ἐροῦσιν. Ceterum recte hic Florens pro

ἐδὲν γὰρ legit ἐδὲν γὰρ.

vf. 1315. Πρὸς ταῦτα βεβαιῶνται] Euripides in Cyclope
 vf. 355. ἀπὸ τῆς φωνῆς, ὡς κούκω, ἀναστῆμι τὸ χυ-
 λῶν, ὡς ἰσχυρὰ σοὶ ἐσθὲ καὶ ὄπλῃ καὶ ἀθηναϊκῶν ἀποχρησίων,
 βεβαιῶν. Ampliarum faucium, o Cyclops, aperi labra, nam
 parata tibi sunt, elixa & assa & quae ex prunis detraçia
 deglutias. Dentibus stremens mandas. Eubulus Comicus
 apud Athenaeum XIII. p. 572. καὶ τῶν κρεῶν ἀπίστροκον
 αἰσχρῶς. Et carnem turpiter commorsam mandant.

vf. 1318. Καὶ τὰ σικεῖν πάλιν εἰς τὸν ἀγρόν] Supra vf. 550.
 ἀκῆντι καὶ, τὸς γεωργῶς ἀπὸ τῶν τῶν γεωργικῶν σικεῖν λαβόντας
 εἰς ἀγρόν.

vf. 1319. Ἐπὶ βολόν] De isto supra vf. 680.

vf. 1321. Διδόναι πλετόν] Ad Plutum vf. 134.

Z z z z

Συχαί τε πρόγειν·

1325 Τάς τε γυναῖκας τίθειν ἡμῖν·

Καὶ τὰ γὰρ πάντα, ὅσα ἀπαλέοσαμην,

Συλλέξααδ' ἄλλιν ἐξ ἄρχῆς·

Λῆξαι δ' αἶθρα σάδρον.

Δεῦρ', ὦ γυναῖ, εἰς ἀχρόν,

1330 Χ' ὅπως μετ' ἐμῷ χαλῆ

Καλῶς κατακείσθ.

Ἵμιλ', Ἵμιλά' ὦ· Ἵμιλ', Ἵμιλά' ὦ.

ΧΟ. ὦ τρισμάχαρ, ὡς δικαίως

Τὰ γὰρ νῦν ἔχεις.

1335 Ἵμιλ', Ἵμιλά' ὦ·

Ἵμιλ', Ἵμιλά' ὦ.

Τί δρᾶσομεν αὐτίκ'·

Τί δρᾶσομεν αὐτίκ'·

Τρυγήσομεν αὐτίκ'.

1340 Τρυγήσομεν αὐτίκ'.

Ἄλλ' ἀρᾶμενοι Φέρωμεν,

Οἱ ἀερεταγμένοι, οἱ χροθταῖ ἀναλαβόντες

Τὸν νυμφίον, ὦ ἄνδρες.

Ἵμιλ', Ἵμιλά' ὦ· Ἵμιλ', Ἵμιλά' ὦ.

1345 Οἰκήσετε γέν' χαλῶς,

Οὐ πρᾶγματ' ἔχοντες,

Ἄλλὰ συκολογῶντες.

Ἵμιλ', Ἵμιλά' ὦ· Ἵμιλ', Ἵμιλά' ὦ.

Τῆ μὲν μέγα κ' παχ',

1350 Τῆς δ' ἡδὲ τὸ σῦκον·

Φήσεις γέν' ὄρεν ἐδίης,

Οἴνον τε πίης πολύν.

Ἵμῆν, Ἵμιλά' ὦ· Ἵμῆν, Ἵμιλά' ὦ.

Λείπθ.

Πλακῶνας ἔδεσθε.

vf. 1333. ΧΟ. ὦ τρισμάχαρ] Praeposui Chori nomen, ut est in Editione Fariel.

vf. 1339. Τρυγήσομεν αὐτίκ' Alludit ad nomen Trygaei & Oporam.

vf. 1349

- Utque ficus comedamus:
 1325 Et uxores ut nobis pariant:
 Bonaque omnia, quaecunque amisimus,
 Collecta recuperemus denuo.
 Et coruscantis ferri (*i. e. armorum*) usus ut cesset.
 Veni, ô mulier, in agrum,
 1330 Ut mecum bella
 Belle cubes.
 Hymen, Hymenaeae, ô Hymen, Hymenaeae ô.
 Ch. O ter beate, quam merito
 Haec bona nunc habes!
 1335 Hymen, Hymenaeae ô.
 Hymen, Hymenaeae ô.
 Quid ei faciemus?
 Quid ei faciemus?
 Fruemur ea.
 1340 Fruemur ea.
 Sed tollamus & feramus
 Nos, quibus id mandatum est, choreutae receptum ad nos
 Sponsum, ô viri.
 Hymen, Hymenaeae, ô Hymen, Hymenaeae ô.
 1345 Bene habitabitis,
 Nec molestias sustinebitis,
 Sed ficus colligetis.
 Hymen, Hymenaeae, ô Hymen, Hymenaeae ô.
 Ille habet magnam & crassam,
 1350 Haec vero dulcem ficum.
 Tum demum id dices cum comederis,
 Vinumque multum biberis.
 Hymen, Hymenaeae, ô Hymen, Hymenaeae ô.

Desunt quaedam.

Placentas comedetis.

vf. 1349. *Μίγα και παχύ*] Obscene.

vf. 1351. *Chorus*] Supra vf. 917.

1305 Et uxores in regno regnant
 honore et opibus, quae sunt ambrosiae,
 Collecta recubantibus deo.
 Ne comitantes facti (sunt) vultu ut collect.
 Veni, o noster, in regnum.
 1310 Ut mecum deis, in regno X ceteri
 Belle cubet.
 Hymen, Hymenae, o Hymen, Hymenae o.
 Ch. O res haec, quam merito
 Haec bona nunc habet!
 1325 Hymen, Hymenae o, Hymenae o,
 Hymen, Hymenae o, Hymenae o,
 Quid ei faciemus?
 Quid ei faciemus?
 1340 Fruetur ea.
 Fruetur ea.
 Sed colitur & letatur.
 Nos, quibus id mandatum est, chorales receptum ad nos
 Spontum, o vultu.
 Hymen, Hymenae, o Hymen, Hymenae o.
 1345 Bene habitabit,
 Nec mollioribus cubabit.
 Sed hinc collecta.
 Hymen, Hymenae, o Hymen, Hymenae o.
 Ille habet magnam & crullam,
 1350 Haec vero doloem hunc.
 Tem demum id dico cum comeditis,
 Hymenae, Hymenae, o Hymenae, Hymenae o.

Defuit quaedam.

Pacenter comeditis.

At 1310. Hymenae o, Hymenae o, Hymenae o, Hymenae o.